

తెలుగులో
వెలువదుతున్న
ఏకైక హస్య పత్రిక

హస్యమానికండి

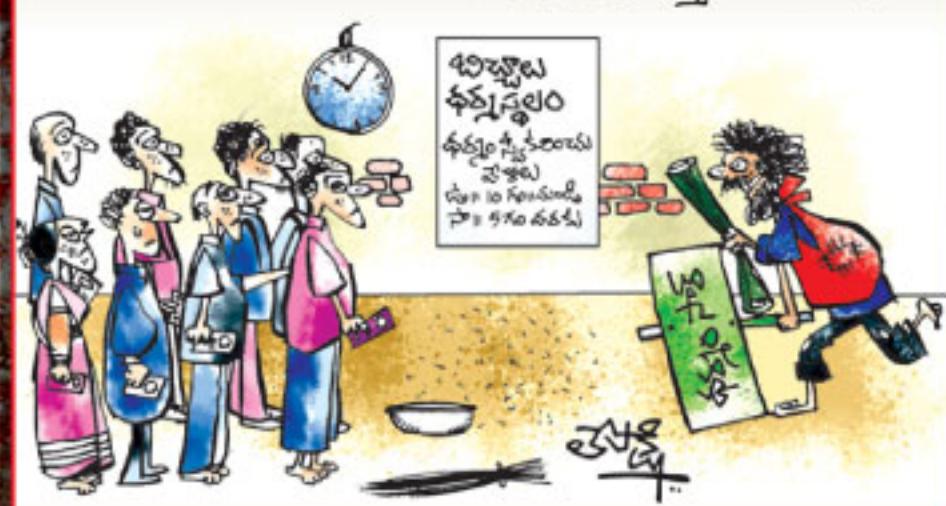
రంపూర్ణహర్ష మార్ పత్రిక

నవంబర్ -2018

₹ 20/-

గోవంతా... క్షేణ ట్రైఫ్స్ లో
జీవు అవచంతో రూప్ వేటయంది!!

Brewstark

"Excellence in Simplicity"

*Shop Online for
latest designer shirts at
www.brewstark.com*

8 B, Second Floor,
Aadarsh Nagar colony,
Rasoolpura, Hyderabad
Ph: +91 9000222411,
+91 9959222411,
email: info@brewstark.com

పంపుర్తాహిన్య మాన పత్రిక

Editorial Office: **HASYANANDAM**,
8-215/4, Near Ramalayam,
Po:YERRABALEM.-522 503,
Mangalagiri Mandal, Guntur dist.
Ph : 9849630637

email: hasyanandam.mag@gmail.com
ebook: www.chamatkaram.com

ముఖచిత్రం: పూజారూపేరి ♦ కార్యాన్వేశ: లేపాక్షి

Publisher & Editor : Ramu.P

Full Pillar : Bnim

Well Wishers : Tanikella Bharani
K.V.V.Satyanarayana

Jayadev

Mallik

Dr.Sudarsan

Sanku

T.Chandra Sekhar

: P. Ramalakshmi

9440304993

: A.Dayakar

Ramakrishna

Lepakshi

Hari

Bannu

Krishna

Bachi

Nagisetty

Nagraj

Venkat

D.J.P

Perpetuals

శ్రీయ...సాధందంగి...

హస్యానందం అభిమానులకు... ఆప్టులకు...

సన్నిహితులకు హస్యాభివందనాలు!

దీపావళి శుభాకాంక్షలు!!

‘వాక్యతన్న వదును వాడి కళికి లేదు.
మార్పగలదు మాట మనిషి మనసు,
జారవలదు నోరు జాగ్రత్త జాగ్రత్త.
శబ్దములకు గొప్ప శక్తి గలదు.’
నోరు జారటం ఒక తప్పిదమయితే దాన్ని గుడ్డిగా నమ్మేసి
అభిప్రాయాలను మార్చేసుకోవటం ఇంకా పెద్ద తప్ప!
ఒక విషయాన్ని నలుగురు నాలుగు రకాలుగా చెప్పంటారు.
వాటిని మనం నమ్మాలా వద్దా అనేది మన విజ్ఞతతో
నిర్ణయించుకోవాలి. మనకి ఒక వ్యక్తి ఇష్టం కనుక అ వ్యక్తి
ఏది చెబితే అది నమ్మేయడం సబబు కాదు.

ఏదైనా విషయం మీద మనకు ఒక కచ్చితమైన అభిప్రాయ
ముంటుంది. ఎవరేడో చెప్పారని మన అభిప్రాయాల్ని
మార్చేసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఒకటికి రెండుసార్లు
అలోచించుకోవాలి. చెప్పే వ్యక్తి ఎందుకలా చెప్పాడని కూడా
అలోచించాలి.

మాట విలువ తెలుసుకోవాలి... కాకపోతే ఎవరి మాటకు
విలువ ఇవ్వాలనేది కూడా ప్రథానం. ఎంతటి వారైనా ఏది
చెబితే అది విని ‘అనాలోచితంగా’ నమ్మేయకుండా ఒక్క క్రణం
అలోచిస్తే ఇష్టందులు పడకుండా గౌరవం పొందుతాం.

అందరూ హయిగా... అనందంగా... అరోగ్యంగా
ఉండాలని కోరుకుంటూ...

-రాము.పి.

Hyderabad & Secunderabad Distributors:

Charminar News Agencies,

1-6-176/1, M.G.Road,

Secunderabad, Ph:8179627830

Hyderabad. Ph:8919181332

నవ్వుల ప్రవేశం ఇలి....

కథలు

చీరల బేరం!	- కె.బి.కృష్ణ	-15
పంకజం - ప్లాస్టిక్ కవర్లు	-దా॥ఎమ్.వి.జె. భువనేశ్వరరావు	-20
నసరాణి సమస్య	-పుట్టగుంట సురేష్కుమార్	-28
సుందరం పెళ్ళి	-యు. విజయశేఖరరెడ్డి	-34
అంతకు మించితే అతి	-గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి	-41
ఆశ్చర్యార్థకం... ప్రశ్నార్థకం...	-వి.నాగరాజ్	-46

ధారావాహికలు

సుందరి-సుబ్బారావు	-మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి	-10
దెయ్యిల కొంప	-కోలపల్లి ఈశ్వర్	-36

శీర్షికలు

దెయ్యిం క(వ)తలు	-లక్ష్మీపాల	-26
వాటావ్ జోక్స్	-జీవి.	-32
తర్వారావు కథలు	-గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి	-44
పదానందం	-పోపూరి విశ్వనాథ్	-48

ప్రత్యేకం

60 ఏళ్ళ కుప్రాడితో ఇంటర్వ్యూ		-9
ఫన్సంచ్	-ఎమ్.ఎస్.రామకృష్ణ	-14
లైఫ్ ఈస్ట్ బ్యాటిపుల్		-23
నవ్వుల టపాసులు		-24
సింగిడి	-దయాకర్	-45
మీ టూ	-శర్మ	-48

ఈ సంచికలో కార్యానిస్టులు...

- ◆ బాలి
- ◆ సుభాని
- ◆ ఏపీఎమ్
- ◆ సరసి
- ◆ రామకృష్ణ
- ◆ శంకు
- ◆ లేపాక్షి
- ◆ రామశర్మ
- ◆ బన్ను
- ◆ దయాకర్
- ◆ బాచి
- ◆ రామశేషు
- ◆ నాగిశెట్టి
- ◆ భువన్
- ◆ నాగ్రాజ్
- ◆ సాయికృష్ణ
- ◆ కామేష్
- ◆ గాంధీ
- ◆ చక్రవర్తి
- ◆ వద్దేపల్లి వెంకటేష్
- ◆ కాశ్యాప్
- ◆ అర్చన్
- ◆ వినోద్
- ◆ ప్రసాద్ కాజ
- ◆ నవ్వుతేజ్
- ◆ ఎమ్.ఎమ్.మురళి
- ◆ గుత్తుల శ్రీనివాస్
- ◆ కృష్ణ
- ◆ మధు
- ◆ గిరి
- ◆ బీపీవెస్
- ◆ ప్రభాకర్
- ◆ కందికట్ట
- ◆ తోపల్లి ఆనంద్
- ◆ టి.ఆర్.బాబు
- ◆ దాస్
- ◆ జాకీర్
- ◆ లక్ష్మీపాల
- ◆ రోహిణి
- ◆ చిన్నన్న
- ◆ యువరాజ్
- ◆ రాగతిరమ
- ◆ మోహన్ కుమార్
- ◆ స్వాతికృష్ణ

కథలకు బొమ్మలు

దయాకర్, కృష్ణ, వెంకట్, రామశేషు, దౌర్లీ

కార్యాన్ శీర్షికలు...

సిసిటుస్	-2
రాజుకీ'యం	-3
నవ్వులబడి	-4
ద్రుష్టిల్	-6
అదస్సుమాట	-12
పుళ్ళచర్ పంచ్	-16
ఆఫీన్ టూన్	-19
తోక్కిల్ పంచ్	-30
కీంతారావం	-35
మిస్టర్ శాక్	-38
రాజుధిరాజరాజమార్తాండ్	-39
చిత్రువోసం	-40
సైలెంట్ సైల్	-42
లాఫింగ్సిల్	-43
థంకింగ్ టూన్	-47
కిక్కిక్కిక్కిక్కి..	-49
బిట్స్ కార్యాన్...	-50

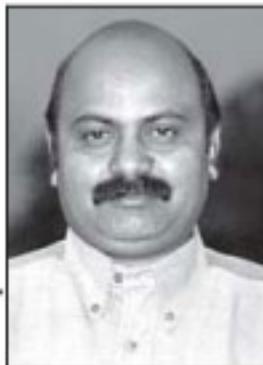
సిస్టంట్

మూ అక్కుని` ఐస్ట్స్పోస్' క్లోచ్ యూక్టింగ్
నీర్ధుక్కుమన్నిరట్ట...`మీటూ' క్లిమంగండ్..!!

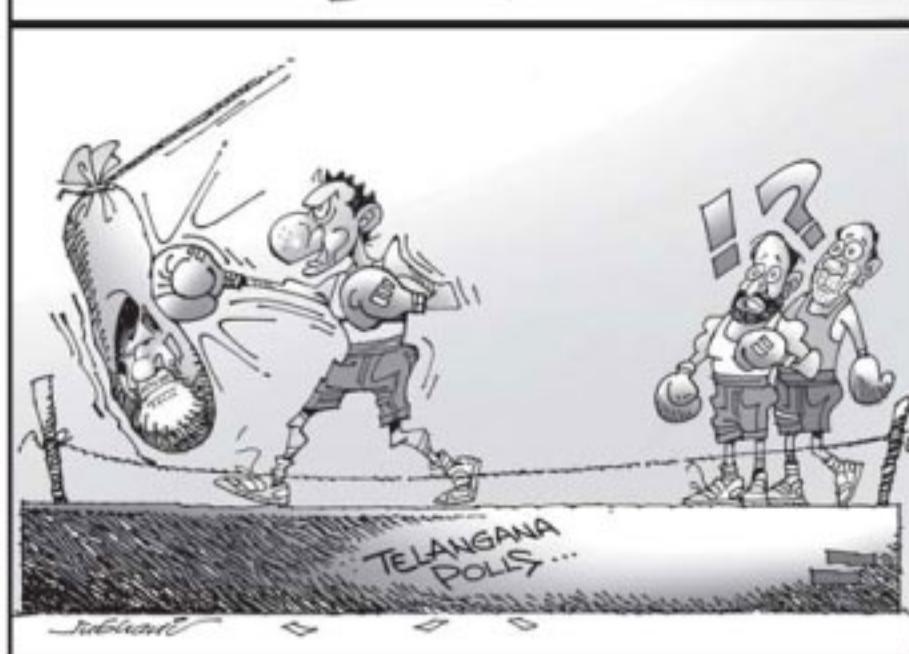

BANNU*

రిచ్‌క్రీయం

-సుభాని

కేవలం నిరుద్యోగ్యతి, వృధాప్య పెన్నన్ మాత్రమే కాదు...
ప్రతి దసరాకు పదివేల రూపాయల దసరా మామూలు,
ప్రతి ఓటరుకు అందజేస్తామని వాగ్గానం చేస్తున్నాను.

గొత్తులు.కూ

చక్కటి కుటుంబ వార పత్రిక

కథలు - సీరియల్స్

కార్యాన్నలు - సినిమా - శీరికలు

వారం వారం ప్రతీ శుక్రవారం వెబ్ లో...

పురూర్తిగా ఉచితం !

[www.gotelugu.com.](http://www.gotelugu.com)

చదవండి - చదివించండి !

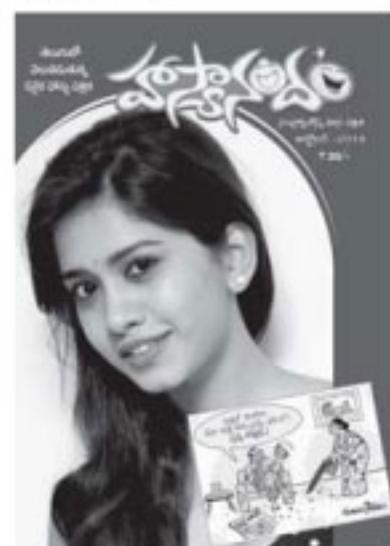
@ లీఫ్‌స్టాండ్...

◆ హంజాల సరసయ్య, ప్రైదరాబాద్

ఆనందం అనగా.. మన పని ఎదుచీవాళ్లను బాధించకపోవడం, మనను అందరూ అభిమానించడం.. అని ఆనందానికి ఇచ్చిన నిర్వచనం ఆలోచింప చే సింది.(సంపాదకీయం). సుందరి సుబ్బారావు ఒకరి నొకరు అటుపట్టిస్తున్నారు జోకులతో, సెలైర్లతో. అటువంటి భార్యా భర్తలు ఉన్న ఇల్లే స్వర్ణసేమ కదా ! జీతం పెంచడం ఇష్టం లేక సుబ్బారావుకు చిక్కుముడి ప్రశ్నలిచ్చి, ఏది పించే తర్వారావుకు ఇప్పట్లో ఓటమిలేదా? పుల్లారావు లాంటి పుల్లలు పెట్టి ఇతరులు బాధ పడుతుంటే వైకా చిక ఆనందం పొందే మనుషులు మన సమాజంలో ఉన్న మాట నిజమే! బ్రీం గారితో రాముగారు నిర్వహించిన ముఖాముఖీ పలు విషయాలపై వారి అవగాహనను, అభిప్రాయాలను వెలికి తీసింది.

◆ ఆర్.వి.సుజాత, చెంచై

అక్ష్యోబర్ హస్యానందంలో ప్రమరించిన ‘దర్జా బ్రితుకు’ కథచాలా బాగుంది. ఒక చిన్న మాట మెలికతో కథను నడిపించిన తీరు అభినందనీయం. రచయితకు అభినందనలు. ఈనంచికలోనే ప్రమరించిన దెయ్యం క(వె)తలు వెరైటీగా ఉంది. నవ్వించడానికి ఏదైతేనేం... మంచి ప్రయత్నం.

◆ ఎమ్.భావనారాయణ, చీరాల

హస్యానందం నవ్వించటంలో వందశాతం సఫలీకృతమవుతునే ఉంది. వెకిలి నవ్వులకు తావివ్వుకుండా, అరోగ్యకరమైన నవ్వుతో ఇంబీలీపాది కలిసి చూసుకుంటూ నవ్వుకుంటున్నారు. ఒక మంచి పత్రిక చూసున్నమన్న తృప్తి పొందుతున్నారు. మా పీల్లలు ప్రతి ఒక కార్పూన్ని వదలకుండా చదివి పడి పడి నవ్వుకుంటున్నారు. మీ కృషికి అభినందనలు.

◆ అలపాటి అపర్ట్, గుడివాడ

మనలో ఒకడు కథ మన చుట్టూ ఉన్న చాలామందిని పరిచయం చేసిందంటే నమ్మండి. ఏం తోచక అలా ప్రవర్తిస్తూ ఉండే వారికి అది ఒక మానసిక జబ్బు. మనం చేయాల్సిందల్లా అలాంటి వాళ్లకు దూరంగా ఉండటమే! కార్పూన్ శీర్షికలు చాలా బావున్నాయి. పేజీలు తక్కువగా ఉన్నాయన్న మాటే గానీ నిండు నవ్వుల కుండ మన హస్యానందం. ముఖచిత్రం మీద కార్పూన్ ప్రయోగం బాగుంది.

◆ పి.వి.కులశేఖర్, తిరుపతి

హస్యానందం అక్ష్యోబర్ సంచికలో చివరి పేజీలో వచ్చిన లేపాక్షిగారి పుర్ పేజీ కార్పూన్న సూపర్. బొమ్మలు చూడగానే నవ్వోచ్చేస్తున్నాయి. మల్లాదిగారి, కోలపల్లి గారి సీరియల్లు చదివింపజేస్తూ నడుస్తున్నాయి. కార్పూన్లు అన్నీ బావున్నాయి. అభినందనలు

సమాప్తి

చిన్నపిల్లలు నెట్ ఫోన్లుస్తూ రెంట్?
పాడ్క్షి హర్?

టీవ్ లోక్కని పారిపోతే
ఫెడ్ ఇసుప్పుతోడేమో?

ఏం తేడండీ.. వీళ్లి బావు చేక్కే దేశాన్ని
కూడా లోన్ చేసినట్టుకుమంచనీ...

ది బెస్ట్ కార్బూన్ అఫ్ ది మంత్ !

మన కార్బూనిస్ట్ లను ప్రీత్యాహించాలనే సదుదైశంతో మరియు
మంచి మంచి కార్బూన్లు రావాలనే ఆశతో
కార్బూన్ ఇప్పులు శ్రీ కె.వి.వి.సత్యనారాయణగారు
ప్రతి నెలా హాస్టానందంకు వచ్చిన కార్బూన్లలోంచి
ఒక మంచి కార్బూన్కి రూ.1000/-లు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

కార్బూన్ వెనుక అట్ట మీద

**గుళ్ళపల్లి
అరుణకుమార
స్తారక
కార్బూన్
ఏటీలు**

ప్రముఖ కార్బూనిస్ట్ శ్రీ దాస్ గాలి శ్రీమతి
గుళ్ళపల్లి అరుణ కుమారిగాల స్టారకార్బూన్ వాల
కుమార్తెలు శ్రీమతి స్టార్డర్ కుమార్తెలు శ్రీమతి సునీలలు
ఈ కార్బూన్ ఏటీలు నిర్వహిస్తున్నారు.

నిబంధనలు :

- ◆ ప్రతి కార్బూనిస్ట్ మూడు కార్బూన్లు పంపవచ్చు.
- ◆ A4 సైజ్లో కార్బూన్లు గీయవలెను. శ్రీ సబైక్.
- ◆ విషేషాలను ప్రకటించే నిర్మయాధికారం నిర్వహకులు
నియమించే జ్ఞారీకి మాత్రమే ఉంటుంది
- ◆ పోటీలో గెలుపాందిన కార్బూన్లు హాస్టానందం లో
ప్రచురించబడుతుంది.

కార్బూన్లు పంపవలసిన చిరునామా:

**A.Sreedhar, Advocate,
Flat No-S-3, Sri Venkateswara Residency,
Vikasanagar, Dilsukh Nagar,
H Y D E R A B A D - 6 0
Ph : 9848992433**

మొదటి బహుమతి	-రూ. 3,500/-
రెండవ బహుమతి	-రూ. 2,500/-
మూడవ బహుమతి	-రూ. 1,500/-
ఐదు ప్రత్యేక బహుమతులు	-రూ. 500/-(ఒకొక్కటి)

**కార్బూన్లు చేరవలసిన
ఆఖరు తేదీ :**
15-12-2018

ప) తిప్పుస్కాన వెన్కుపుస్కాన నీటిముసు.
ప) తి ప్రైవేట్ ప్రైవేట్ మేట్ కొండాది.
శ్రీనివాసుల భూమిముసు. సిన్హ
బ్రాంజ్ ల్యూ దగ్గర భూమిముసు.

మాల్వైన్ గ్రాఫిట్సు వెల్లు
ఇప్పి - తమ వయస్కమ్
తగ్గిస్తోయి - విషించ్క
సంగతి చెప్పవెన్ను -

మేసోర్జ్ న్యూట్రీ
స్ట్రోఫ్ మెట్రాక్
చెప్పినా - తోఱ
వల్ఫ్రామ్ పింటోన్
చూచు

... క్లోనియిల్ పరిధి వే
ట్రాఫ్టు - నీరింద్ర
పరిస్థితి చెట్టు నీడు
సైంటిషన్ తుంది

Versatile - VE-45 కార్బూన్ కాంపిటీషన్

పర్యావరణ పరిరక్షణ ప్రధాన ఉద్దేశ్యంతో

The short distance commuter -VE-45

అనే బైక్ను రూపొందించిన Versatile అనే సంస్థ
సహకారంతో స్టోర్మ్ మరియు

www.yourcartoon.in అనే వెబ్‌సైట్ సంయుక్తంగా
నిర్వహిస్తున్న కార్బూన్ కాంపిటీషన్

మొదటి బహుమతి -రూ. 10,000/-

రెండవ బహుమతి -రూ. 5,000/-

ఒదు బహుమతులు -రూ. 1,000/- (ఒకొక్కటి)

నిబంధనలు :

- ◆ ప్రతి కార్బూన్ మూడు కార్బూన్లు పంపవచ్చు.
- ◆ పర్యావరణ పరిరక్షణతో పాటు కార్బూన్లో Versatile-VE-45 బైక్ ప్రాధాన్యత ఉట్టిపడేట్లు తప్పనిసరిగా ఉండాలి
- ◆ విజేతలను ప్రకటించే నిర్మయాధికారం నిర్వహకులు నియమించే జ్ఞారీకి మాత్రమే ఉంటుంది
- ◆ విజేతల కార్బూన్లతో పాటు, ప్రాధాన్యత గల కార్బూన్లు హోస్టానందంలో ప్రచరించడానికి నిర్వహకులకు అధికారం ఉంటుంది .
- ◆ www.yourcartoon.in అనే వెబ్‌సైటులో కూడా పోటీకి వచ్చిన కార్బూన్లు పట్టివ్వ చేయడంతో పాటు www.yourcartoon.in కు అనుబంధంగా ఉన్న సామాజిక మాధ్యమాలు అయిన ఫేస్‌బుక్ పేజీల్లో కూడా పేర్ చేయడం జరుగుతుంది.
- ◆ సాఫ్ట్‌కాపీ, లేదా హోర్డ్ కాపీ ఏదయినా పంపవచ్చు. A4 సైజ్‌లో కార్బూన్లు గీయవలెను.

కార్బూన్లు పంపవలసిన చిరునామా:

3-2-59, శ్రీ చైతన్య కాలనీ, మణికొండ, ఆర్.ఆర్ డిప్రైక్,
తెలంగాణ - 500089

కార్బూన్లు పంపవలసిన మెయిల్:

yourcartoon.in@gmail.com

కార్బూన్లు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్-15

మిగతా వివరాల కోసం 9346273799 కు
సంప్రదించవచ్చు.

Versatile-VE-45
బైక్ ప్రయోగికతలు

- ◆ ఒకసారి బ్యాటుల్ చార్ట్ చేస్తే 45 కిలోమీటర్లు ప్రయాణిస్తుంది.
- ◆ కేవలం హోట్ యూసిట్ పవర్ విసియోగాసికి 45 కి.మీటర్లకు పైగా ప్రయాణిస్తుంది .
- ◆ పర్యావరణ పరిరక్షణ టీసి ప్రత్యేకత.
- ◆ వాయు కాలుష్ రహితం
- ◆ భారతీయ ఇంజనీర్ల రూపకల్పన.
- ◆ అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలు కలిగినది.
- ◆ అత్యంత చవక్తెనది.
- ◆ అనేక రకాలైన్ ఉపయోగకాల
- ◆ బరువు తక్కువ
- ◆ ఇంతా మరెన్నో విశిష్టతలు...

కార్యానిష్టులు మర్లు తెల్సులు

పుస్తకావిష్ణురణ

ది. 28.10.2018 పైదరాబాద్, పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌లోని

ఇందిరాప్రీయదర్శిని అడిటోరియమ్...

కార్యానిష్టులతో... కార్యానిష్టులతో... అష్టోదకరమైన

పలకరింపులతో... ఆత్మియమైన కరచాలనాలతో...

కిల కిల మనే నవ్వులతో... సందడి సందడిగా

కనిపించింది.

కార్యానిష్టులు... కార్యానిష్టులు ఇలా ఒకే చోటుకి ఎందుకు చేరారంటే... శ్రీశంకర్నారాయణగారు మన తెలుగు కార్యానిష్టులందరిని తమ పెన్నిల్తో అవిష్టరించి, ఒక పుస్తకాన్ని రూపొందించారు. ఈ పుస్తకాన్ని ‘అక్షజ్జ’ పబ్లికేషన్స్ వారు ప్రచురించారు, ఈ సభను బాపురమణ అకాడమీ వారు నిర్వహించారు.

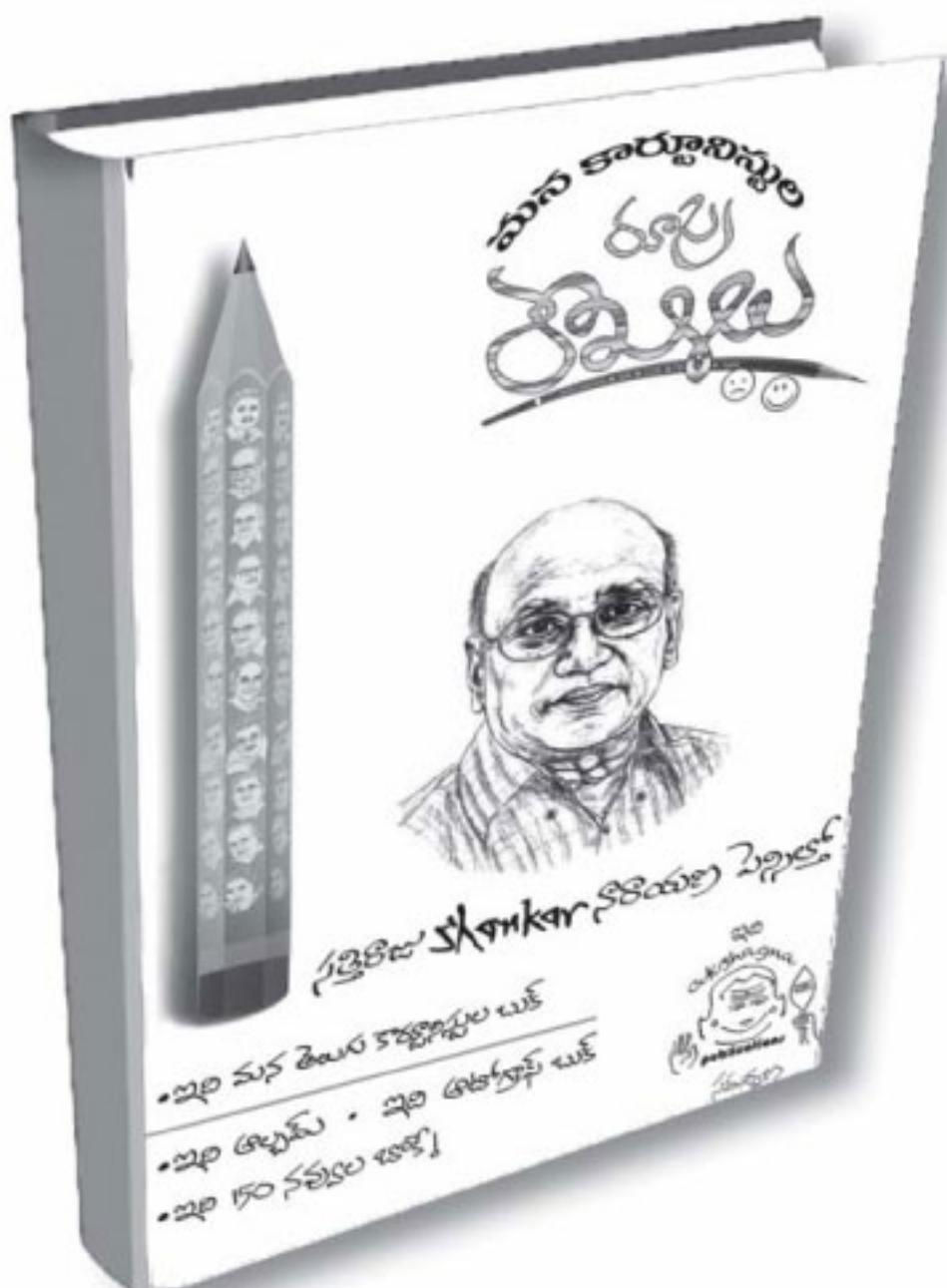
అదివారం చల్లని సాయంకాలం 5 గంటలకు మొదలయిన ఈ సభ ప్రముఖ కవి శ్రీబ్రింగారు రాసిన ‘ఎన్ని జన్మల పుణ్యమో ఇది, నీకు సేవలు చేయగా” అనే పాట నృత్య రూపకంతో ప్రారంభమయింది. తరువాత మరో రెండు నృత్యరూపకాలను కూడా కళాకారులు ప్రదర్శించారు.

అక్టోబర్ 28 హస్యానందం పులిపెల్లర్ బ్రింగారి పష్ట్యబ్రింగారి సందర్భంగా బ్రింగారి గురించి ఒక వీడియో ప్రదర్శించారు.

ముఖ్య అతిథులుగా శ్రీయుతులు గుండుసుదర్శన్, జి.వల్లిశ్వర్, శ్రీరమణ, శంకర్నారాయణ, శంకు, ఓలేటి పార్వతీశం, మీర్, వంశిరామరాజు, డి.ఎస్స్ శాస్త్రీ, ఎస్స్ ఎన్ లక్ష్మినారాయణ పాల్గొనగా సభని శ్రీ బి.ఎన్ శర్మగారు నిర్వహించారు.

తెలంగాణ కార్యానిష్టుల సంక్లేష సంఘం ఆధ్వర్యవంలో హస్యానందంతో కలిసి ప్రముఖ కార్యానిష్ట శ్రీఎమ్.డి.మహమ్మద్ తమ తండ్రిగారు శ్రీమహబూబ్ అలీగారి స్వారక కార్యాన్ పోటీలో గెలుపొందిన విజేతలకు బహుమతులు అందచేశారు.

శ్రీ శంకర్నారాయణగారికి బాపురమణ అకాడమీ, హస్యానందం వారు సత్కరించారు.

“అది నా కన్నా చాలారెట్లు పొడుగు!” -బ్రీం

గత సంచికలో మన బ్రీంగారి మనోభావాలను కొంత వరకు తెలుసుకున్నాం!... ఈ సంచికలో మిగిలిన మరికొన్ని ఆయన అనుభవాలు... ఆలోచనలు తెలుసుకుండాం!

- ◆ మీకు కొంచెం కోపం ఎక్కువే... ట! కదా?? మొహమాటం దేనికి ‘ట’ లేదు - ఎక్కువే! సముద్రుడిపై రాముడు కోపంలాంటిది-కాళీయుడిపై కృష్ణుడి కోపంలాంటిది! దక్కిణాప్రికాలో గాంధీగారికి వచ్చిన భోపంలాంటిది-దానివల్ల కొన్ని లాభాలు ఉంటాయి - తన శత్రువు... పద్యం నా కొచ్చినా.. ‘తాడు కూడా బుసకొట్టాలి’ అని ఓ కవితలో రాశానులెంది...
- ◆ పొగరు అని మీరే చెప్పుకుంటారుట... జెను ! అది నా కన్నా చాలారెట్లు పొడుగు -
- ◆ మీ మాటలు నాలిక చివరే ఉంటాయూ -స్వాంపేనియ్యోగా... అమ్మయ్య! డైవర్ట్ అయారు -నాకు కోపం వున్నా... శత్రువుల్లేరండీ- ఒకవేళ శత్రువులుంటే... వారిపై అసహ్యం ఫాస్ట్ గా వస్తుంది.
- ◆ మీకు ఎవరూ శత్రువులు లేరంటారు... ఉంటే వాళ్లని అసహ్యంచుకుని మర్చిపోతాను. నా దృష్టిలో అస్య శ్యలు లేరు - అస్యరణీయులు అనే కడ జాతివాళ్లని నేను కనిపెట్టి దూరం పెడతాను.
- ◆ కొంచెం గంభీరంగా వుందేమో ... ఈ జవాబు... నిజం లా... నిక్కచ్చిగా వుందంతే!
- ◆ సరే ... ఇంక మీరు మాట గురించి చెప్పున్నారు... నేను కాదు మీరే అన్నారు-నాలిక చివరేగానీ మీకు గొంతులేదని.
- ◆ ఆ గొంతు గురించే... మీకు డబ్బింగ్ అంటే ఇష్టంట... ఆ కళలో చాలామందికి సాయపడ్డారట!
- దాన్ని డబ్బింగ్ అనకూడదండి... డిక్షన్ అనాలి! మాటపలికే తీరు ఆ మాటకి వినియోగించాల్సిన శబ్దం... దాని స్థాయి... మన చెవికి

బ్రీంగారి పష్టిపూర్తి మహాత్మవం ది. 28.10.2018న
తార్కానిస్ట్లు, అత్మియులు, అభిమానుల నదుమ
సందండి సందడిగా జరిగింది. ఎందరికో
మార్గదర్శకమయిన బ్రీంగారి గురించి పలువురు
వక్తలు ప్రశంసించారు.

పుస్తకాలి-మొర్యాఫ్

ఖల్దు వెంకట్ కృష్ణమోorthy

(పీళ్ళ పెళ్ళింది!)

*If my wife ran the world, there wouldn't be any wars...
But there wouldn't be any peace either!*

ఇందులో జరిగిన కథ ఉండదు... అంతా జరుగుతున్న కథనే! కాబట్టి ఇక్కడ్చుంచే మళ్ళీ చదవటం మొదలెట్టేయండి!

సుబ్రావ్ కారు ఇన్సూర్ చేసిన కంపెనీకి నష్టపరిహారం సామ్య ఇవ్వమని అప్పికేషన్ పెట్టుకున్నాడు.

“మా కంపెనీ రూల్స్ ప్రకారం డబ్బు ఇవ్వం. అ లాంటి కారునే ఇంకోటి ఇస్తాం.” ఆ కంపెనీ అధికారి చెప్పాడు.

కొద్ది క్షణలు ఆలోచించి సుబ్రావ్ కోరాడు.

“అలా ఐతే నా భార్య లైఫ్ మీద తీసుకున్న ఇన్స్యారెన్స్ పాలసీని తక్కణం రద్దు చేసే యంది.”

“నీకు రోడ్సు ప్రమాదం జరిగినప్పటి నించీ రాక్షసంగా ప్రవర్తిస్తున్నావు.” సుబ్రావ్ ఫిర్యాదు చేసాడు.

“నేనేం చేయను? అప్పుడు నాకు ఎక్కించిన రక్తం మీదే.” సుందరి చెప్పింది.

“నేను కారుని రోజుకి ఐదారు గంటలు డ్రైవ్ చేస్తున్నాను.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“దేనికి అంత దూరం?” కురంగేశ్వర్ అడిగాడు.

“నా పెళ్ళయ్యాక నేను చెప్పిన మాట వినేది అదొక్కటే.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

సుబ్రావ్ బుగ్గ మీద ప్లాస్టిక్ ఆఫీన్స్కి వస్తే కొల్పిగ్గా అడిగారు.

“మళ్ళీ కారు ఏక్కిందంటా?”

“కాదు. మీ ఆవిడకి రెండు సెల్ ఫోన్స్ ఉంటే మీ సెల్ ఫోన్‌లో వైఫీ-1, వైఫీ-2 అని ఎన్నదూ సేవ చేయకోకండి.” సుబ్రావ్ సలహా చెప్పాడు.

“అమ్మగారు ఉర్మించి వస్తున్నారు. స్టేషన్‌కి వెళ్ళి తీసుకురా! ఇవిగో... పారిగ్ంగ్ కి వంద రూపాయలు.” సుబ్రావ్ డ్రైవర్‌కి చెప్పాడు.

“వాడికి ఇంకో ఛాన్స్ ఇచ్చి చూద్దాం.” సుబ్రావ్ సూచించాడు.

“నేను ఆఫీన్స్లో కారుని రివర్స్ చేస్తూంటే ఇంకో కారు వచ్చి నా కారుని వెనుక భాగాన్ని ధీ కొట్టింది.

ఆ అదురుకి నా తల స్టీరింగ్ వీల్కి కొట్టుకుని గాయం అయింది. కమల సన్ను హస్పిటల్కి తీసుకెళ్ళింది.

డాక్టర్ నా తలని ఎక్కురే తీసి చాలా పరీక్షలు చేసాడు. నా తలని రేపు స్యారోసర్టన్ పరీక్ష చేస్తాటు. నా పక్కటిముకలు విరిగాయేమానని అనుమానంగా ఉంది.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“కమల ఎవరు?” సుందరి వెంటనే ప్రశ్నించింది.

సుబ్రావ్ బేంక్‌లో పని చేసుకుంటూంటే సుందరినించి ఫోన్ వచ్చింది.

“కారు స్టోర్ కావడం లేదండి.” చెప్పింది.

“ఎందుకని?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“కారు కార్బూరైటర్‌లోకి నీళ్ళు వెళ్ళి అనుకుంటా.”

“అసలు కార్బూరైటర్‌లోకి నీళ్ళు ఎలా వెళ్ళాయి?” సుబ్రావ్ అశ్వర్యంగా అడిగాడు.

“అది పేంక్బండ్లో పడితే మరి వెళ్లవు?”
సుందరి ఎదురు ప్రశ్న చేసింది.

తమ మేరేజ్ ఏనివర్షిరీకి తన భార్యకి ఇచ్చిన
గ్రీటింగ్ కార్డ్లో ఇలా రాసాడు.

‘మన వైవాహిక జీవితంలో డబ్బెరెండు వేల
కిలోమీటర్లు ఆనందంగా గడిచాయి.’

“సువ్య పరిమితిని మించిన
వేగంతో కారు నడవడం లేదన
దానికి నిదర్శనం ఏమిటి?” ట్రాఫిక్
నేరంలో తన ముందుకి వచ్చిన
సుబ్రావ్ ని మెజిష్ట్రేట్ అడిగాడు.

“నేను మా ఆవిడని పుట్టింటి
నించి తీసుకురావడానికి వెళ్లున్నాను
సార్.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

“సరే. కేన్ డిస్మిస్ట్.” ఆ సమా
ధానంతో తృప్తి చెందిన మెజిష్ట్రేట్
చెప్పాడు.

“మనిద్దరిలో ఎవరు రాక్షణి?...
లేదా రాక్షణుడు? ఎవరు దేవత?”
కారులో ఇంటికి వెళ్లా అకస్మాత్తుగా
సుందరి అడిగింది.

“కారు దేవత.” సుబ్రావ్ జవాబు
చెప్పాడు.

“అదేమిటి? మరి మీరు?”

“నేను ఆ రెంటిలో ఏం కాను.”
సుబ్రావ్ జవాబు చెప్పాడు.

ఆఫీస్‌కి వెళ్లా ట్రాఫిక్ లైట్లు దగ్గర
తన కారుని ఆపినప్పుడల్లా పక్కనే
ఉన్న సిమెట్రీలోని ఓ సమాధి
ముందు నిలబడి ఒకడు చేతిలో
పూల గుత్తితో దగ్గుత్తికగా ఏదో
మాట్లాడుతూండటం సుబ్రావ్ గమ
నించాడు. ఓ రోజు ఆసక్తిగా కారుని
పక్కన ఆపి లోపలకి వెళ్లే అతను
‘సువ్య ఎందుకు మరణించావు?
అసలు సువ్య ఎందుకు మర
ణించావు?’ అనడం విన్నాడు.

“ఆ సమాధిలో ఉన్నది ఎవరు?
మీ అమ్మా?...నాన్నా?... అన్నా?...
చెల్లెలా? లేక మీ భార్య? ఆవిడ
దేవతలై ఉండాలి.” సుబ్రావ్ అతని
దగ్గరకి వెళ్లి అడిగాడు.

“వాళ్లేవరూ కారు. నా భార్య దేవత కూడా
కాదు. నా భార్య మొదటి భర్త సమాధి ఇది.”
అతను కళ్ళు తుడుచుకుంటూ చెప్పాడు.

రాత్రి పదకొండున్నరకి కేంప్ నించి ఇంటికి
వచ్చిన సుబ్రావ్ తలుపు తట్టాడు.
సుందరి లోపల నించి అడిగింది.
“ఎవరు?”

“నేనే... మీ ఆయన్ని.”

“మీరే అని ఏమిటి నాకు నమ్మకం? ఇంకో
వారానికి కాని రారు కదా?”

“టసి నీ మొహం ఈడ్నా! ఒళ్ళు కొవ్వెక్కి
కొట్టుకుంటున్నావు.” సుబ్రావ్ కోపంగా అరి
చాడు.

“అమ్మయ్య! ఐతే మీరే.” చెప్పి సుందరి తలుపు తెరిచింది.

“నిన్న రాత్రి రైల్లో నాకో కల వచ్చింది. నువ్వు బురద గుంటలో పడ్డట్లుగా. నేను తేనె టబ్లో పడ్డట్లుగా.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“నాకూ అదే కల వచ్చిందండి. నా కలలో నేను మిమ్మల్ని నాకాను... మీరు నన్ను నాకారు.” సుందరి నువ్వుతూ చెప్పింది.

“మీ పెంపుడు కుక్క నిన్న మా అవిడ్ని కరిచింది తెలుసా?” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అవునండి. వెరి సారి. నేనే మీకు వచ్చి అపాలజీ చెప్పాలని అనుకుంటున్నాను.” పారుగింటాయన చెప్పాడు.

“ఆ కుక్కని ఎంతకి అమ్మతారు?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“నిన్నంతా ఎద్దులా పని చేయడంతో నాకు జ్యోరం వచ్చిందండి.” సుందరి చెప్పింది.

“ఐతే పదుకుని విశ్రాంతి తీసుకో. పతు వుల డాక్టర్కి కబురు చేస్తాను.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

ఓ ఆడ శవం వెంట చాలా మంది మగాళ్ళు కూచ్చగా వెళ్ళడం సుబ్రావ్ చూసాడు.

“ఈ శవం ఎవరిది?” ఆశ్చర్యం వేసి పాడె మోసే ఒకర్ని అడిగాడు.

“నా భార్యది.”

“ఇంత చిన్న వయసులో ఎలాపోయింది?”

“మా ఎద్దు కుమ్మి.” అతను చెప్పాడు.

అదన్నమాట!

సేవుడా! ఈచుటుకులో కష్టాయి,
యంత్రయించవేసు! గ్రస్తురగు
తీసుకుపోవండ్రు!!

ఐసీ! రాయిరా!

అస్యాయంస్వామి! ఖలంయికండ్రుల తీస్తుడ్యో!
మెంచుక్కే పశ్చేస్తాను కష్టాయి లీట్రున్మర్చికే
మాత్రం విగ్రహించాలి!

అయ్యో.....! దేవుడి.....॥ మూడు ముళ్ళు పడిపోయాయ.... అయిపోయింది....
ఈ ఇండుకు జీవితంలో సుఖం, సంతోషం, సుఖాలు అన్ని ఆవిధిపోయాయ....

“అలాగా? దాన్ని నాకో రోజు ఇస్తారా?”

“ఐతే వెనకాల క్యాలో నిలబడండి.” ఆ భర్త చెప్పాడు.

“మనకి ఎలాంటి జీవిత భాగస్వామి వద్దో పెళ్ళయ్యాకే తెలిసాస్తుంది.” ఆ మాటలు విన్న పాడెని మోసే ఇంకో వ్యక్తి సుబ్రావ్కి సాను భూతిగా చెప్పాడు.

“మన పెళ్ళి జరిపించిన మా వైపు పురో హితుడు పాపం పాము కరిచి పోయాడటండి.” సుందరి ఫోన్లో మాట్లాడాక విచారంగా చెప్పింది.

“చేసిన పాపం ఏదో నాటికి పండక మానదు.” సుబ్రావ్ జవాబు చెప్పాడు.

ఐదో సంవత్సరం

“నిన్న రాత్రి మీరు నాకు మన ఐదో మేరేజ్ ఏనివర్షరీకి దైమండ్ నెల్కెన్ కొనిచ్చినట్లు కల వచ్చిందండి.”

“ఐతే ఇవాళ రాత్రి కల్లో దాన్ని వేసుకో. నాకు అభ్యంతరం లేదు.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

సుందరి తను కొన్న పట్టు చీరని చూపించి చెప్పింది.

“బావుండా? రేపు మన మేరేజ్ ఏనివర్షరీకి దీన్ని కొన్నాను.”

“బావుంది. ఎలాగైనా నీది మంచి సెలెక్షన్. నీకు బాగా నప్పుతుంది. ఎంత?”

“పదిహేను వేల రూపాయలు.”

“జోక్ చేసాను. ఇది థండాలంగా ఉంది. రిటర్న్ చేసేయి. నేను మంచిది తెస్తాను.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

సుబ్రావ్ మెడికల్ షాప్కి వెళ్ళి తల నొప్పి మాత్రని అడిగాడు.

“ఒకప్పుడు కుదిరేది కాని తెలంగాణ ప్రభుత్వం నియమాలు మార్చాక ఇప్పుడు డాక్టర్ ప్రిస్టిషన్ లేకుండా మందులు అమ్మలేమండి. సారీ.”

తన మేరేజ్ సర్కిఫికేట్ని, సుందరి ఫోన్లోని చూపించాడు.

“ఈ ప్రిస్టిషన్ సరిపోతుంది.” చెప్పి మెడికల్ షాప్ వాడు ఆ మందు ఇచ్చాడు.

“ఇసారి తెలీక నేనో చిన్న తప్పు చేసాను. దాన్ని నువ్వుక్కమించావు కూడా. మళ్ళీ మధ్య మధ్యలో దాన్ని ఎందుకు గుర్తు చేస్తూంటావు?”

సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“నేను దాన్ని క్రమించి మర్మిపోయానని మీకు గుర్తు చేయడానికి.” సుందరి జవాబు చెప్పింది.

“నేను మరొకర్ని పెళ్ళి చేసుకుని ఉంటే బాగుండేది అని మీకు అనిపిస్తోందా?” సుందరి అడిగింది.

“లేదు. ఇతరులకి చెడు జరగాలని నేను ఎన్నడూ అశించను.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“మన పెళ్ళి కాక మునుపు మీరు మీ హృదయంలో నాకు ప్రత్యేక హోదాని ఇస్తామన్నారు. ఆ మాట ఇష్టుడేమైంది?” సుందరి కోపంగా అడిగింది.

“ఎన్నికల ముందు బిజెపి అంధ్రప్రదేశ్ విషయంలో చెప్పింది ఆ తర్వాత అమలు చేసిందా చెప్పు?” సుబ్రావ్ ప్రశ్నించాడు.

“పెళ్ళికి మునుపు నా చీరల సెలక్షన్ బావుంటుందని, జీన్స్ పర్ట్రీలలో నా ఫిగర్ బావుంటుందని, నేను తెలివిగల దాన్నని ఏవేవో పొగడేవారు. మన పెళ్ళయ్యాక మీరు ఎన్నడూ నన్ను మళ్ళీ ఎందుకు పొగడలేదు?” సుందరి తన భర్తని అడిగింది.

“నిజమే. కానీ ఎన్నికల తర్వాత ఎవరైనా మళ్ళీ ఓటర్లతో ఎన్నికల ముందు చెప్పిన మాటలు చెప్పాంటారా?” సుబ్రావ్ నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

“మీరు ఆకుకూరలు బాగావాడతారే?” కూరలు కొనే సుందరిని పక్కింటావిడ అడిగింది.

“అవును. మా సంసారం నిత్య కళ్యాణం-వచ్చ తోరణంలా ఉండాలని.” సుందరి చెప్పింది.

తమ ఐదవ మేరేణ ఏనివర్షిరీ పార్టీకి సుబ్రావ్ లక్ష రూపాయలు ఖర్చు పెట్టాడు. అది తెలిసిన పొరుగావిడ చెప్పింది.

“నా పెళ్ళికే ఇంత ఖర్చు కాలేదు.”

“కానీ నేనొక్కసారే పెళ్ళి చేసుకున్నాను కాబట్టి మా వారు ఇంత ఖర్చు చేస్తున్నారు.” సుందరి గడుసుగా జవాబు చెప్పింది.

“పోవుల డబ్బాలోని నా డబ్బు ఏమైందో మీకు తెలుసా?” సుందరి అడిగింది.

“నా పర్సులోని డబ్బు ఏమైందో నీకు

తెలుసా?” వెంటనే సుబ్రావ్ ప్రశ్నించాడు.

“మా కజిన్ భార్య ఎలుకల మందు తిని చనిపోయిందిట. భోన్సులో పరామర్శ చేయండి. మర్యాదగా ఉంటుంది.” సుందరి కోరింది.

అతను లైన్సులోకి వచ్చాక తన సానుభూతిని తెలియచేసాక సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“అసలు ఎలుకల మందుని మీ ఆవిడ తినడం నిజమేనా?”

“అవును. నా భార్య రుచి చూడకుండా ఏమీ కొనదు.” ఆయన చెప్పాడు.

సుందరి సుబ్రావ్కి భోన్ చేసి అడిగింది.

“ఎలక్రిష్ట సాకెట్లోంచి నీళ్ళు వస్తున్నాయి. ఎలక్రిష్టియన్సి పిలవాలా? లేక ఫ్లంబర్నా?”

“ఏమిటి? స్వంత ఇల్లు అద్దెకి ఇచ్చి ప్రతీ ఆరు నెలలకో ఇల్లు మారుతున్నారు? సాకర్య వంతమైన ఇల్లు దొరకడం లేదా?” తాతబ్యాయి భోన్ చేసి అడిగాడు.

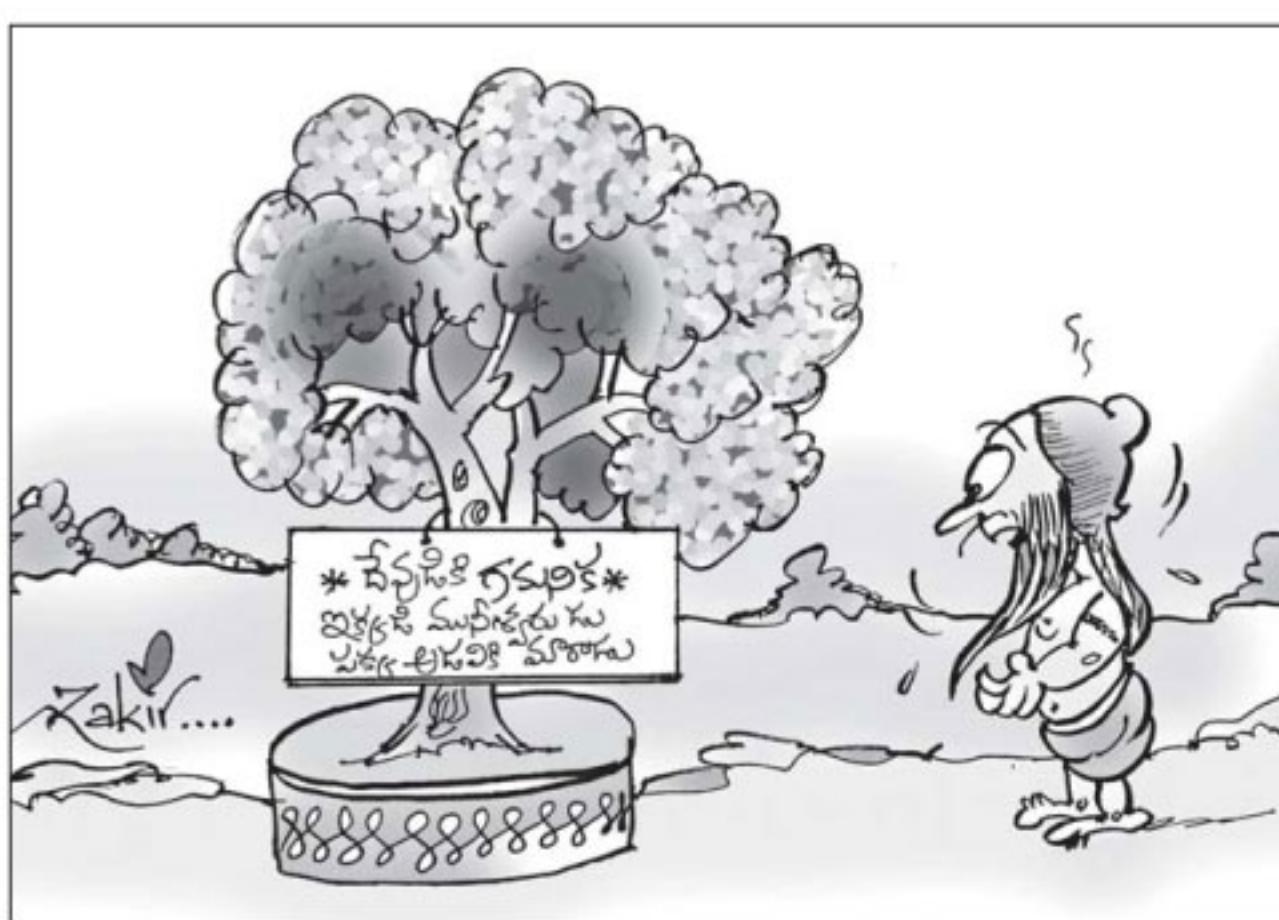
“అదేం కాదు. మా ఆవిడ చీరల ఖర్చు తగ్గించాలని.” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

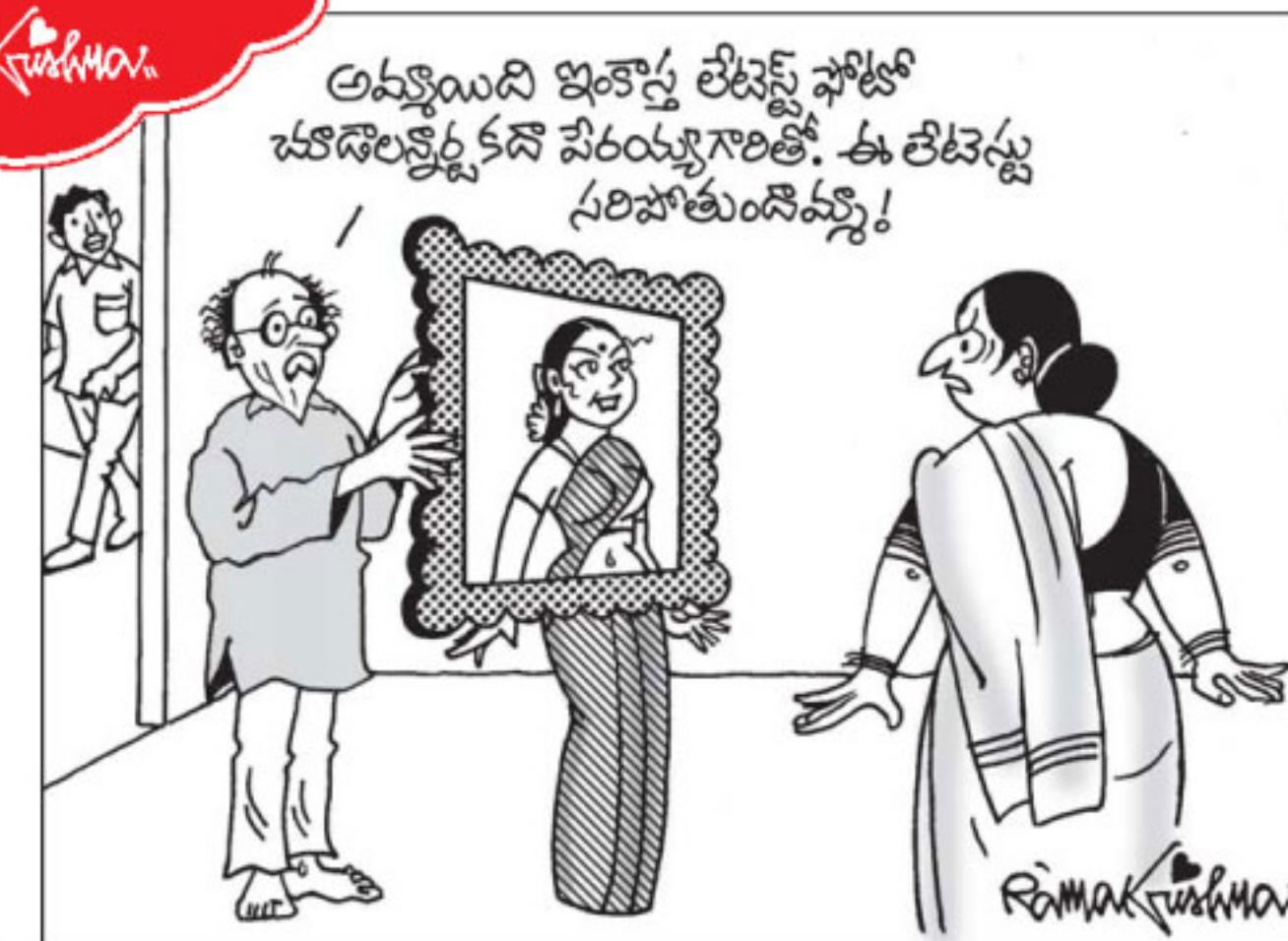
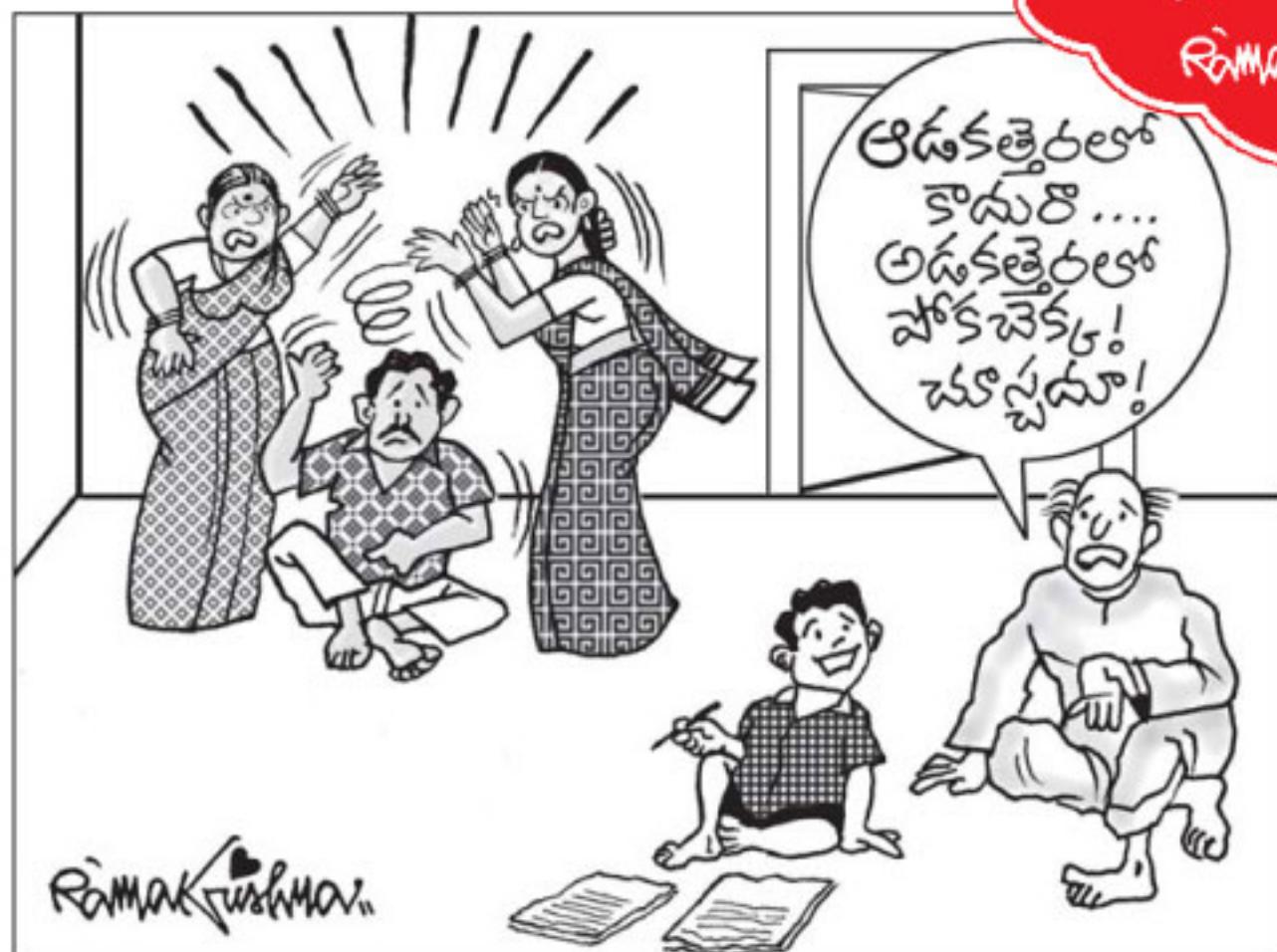
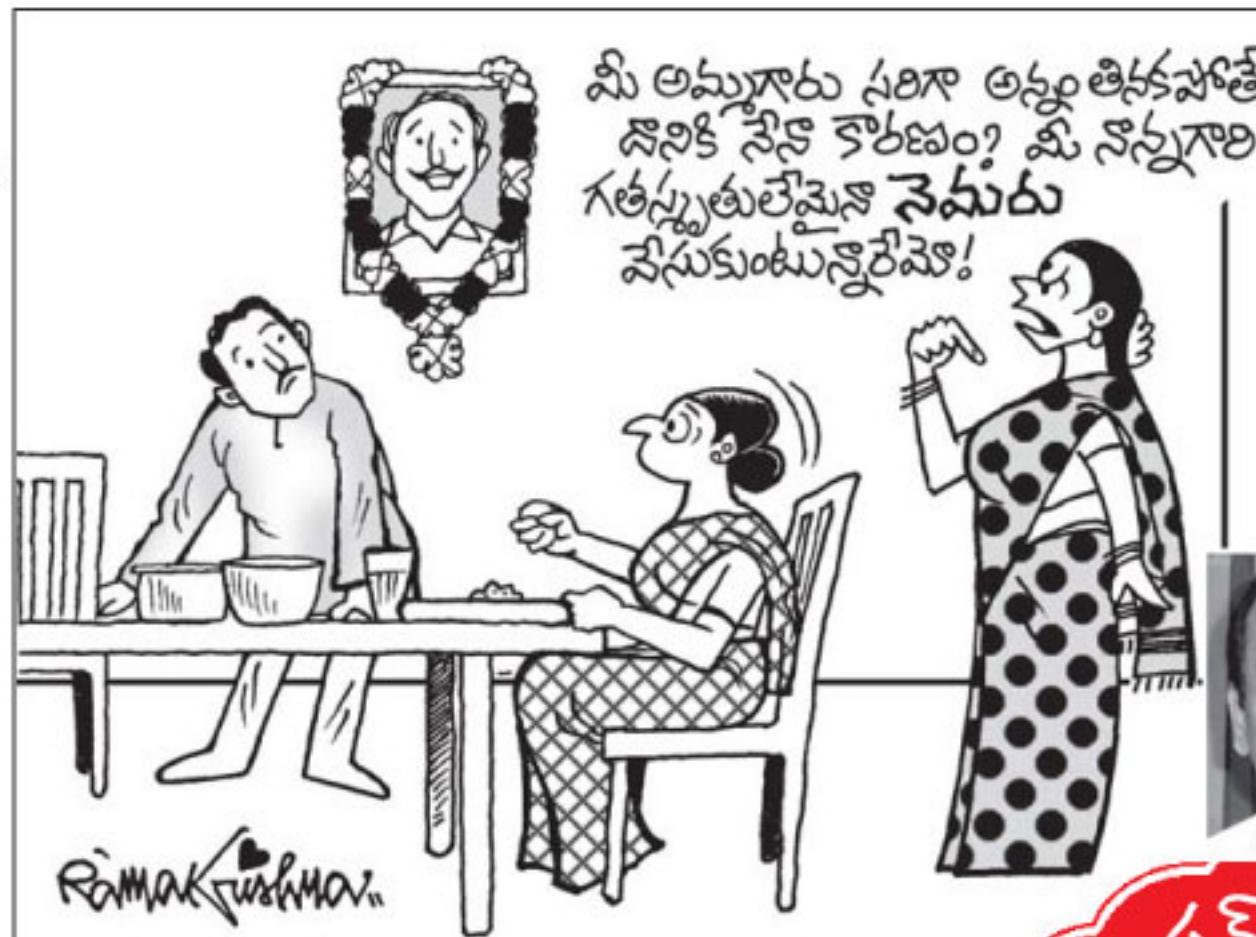
“నాకు అర్థం కాలేదు.”

“మా ఆవిడ కట్టుకోడానికి కొత్త చీర లేదు. కొనాలి అని అంటూంటుంది. బట్టల అలమార నిండా అన్ని చీరలు ఉన్నాయిగా? మళ్ళీ కొత్త చీర కొనాలా?” అంటే...

‘అవన్నీ ఈ సందులోని వారంతా చూసే సారండి’ అంటుంది. సందు మారడం ఇంకా చవకు అని ఇల్లు మారుతూంటాను.” సుబ్రావ్ వివరించాడు.

(సమేషం)

చీరల చేరుం !

కె.బి.కృష్ణ,
9989102736

ఆ రోజు నగరంలో లక్ష్మి రకాల చీరలతో ఐదంతస్థల భవనంలో షోరూమ్ ప్రారంభించబడుతోంది.

ఒక సినిమాకి కోటి రూపాయలు తీసుకునే పాలకోవా బ్యాటీ 'కిల్ కిలా' వచ్చింది రిబ్బన్ కట్ చేయడానికి. అప్పుడే కారు దిగింది 'కిల్ కిలా'.

అంతే! ప్రారంభోత్సవానికి ముఖ్యాలిధిగా వచ్చిన స్థానిక యమ్.యల్.వి గారినీ, షోరూమ్ నిర్వహకులనీ దూరంగా నెట్లేశారు పిచ్చిజనం.

వెంటనే 'కిల్ కిలా' రిబ్బన్ కట్ చేసేని... జనానికి అర్ధంకాని భాషలో సందేశం ఇచ్చి, షోరూమ్లోకి వెళ్లి మొదటి వరసలో ఉన్న కొంటర్లు చూసి... రెండు మూడుసార్లు షోరూమ్ ఓనర్గారి అబ్బాయిని సమ్మాహనంగా చూస్తా... ఒక ఖరీదైన చీర తీసుకుని 'ఇది

నాకు కావాలీ' అంటూ విలేఖరుల కెమెరాలకు షోజులిచ్చి చక్కా వెళ్లిపోయింది 'కిల్ కిలా' జనాన్ని, షోరూమ్ నిర్వహకుల్ని కిల్ చేసి.

ఆ షోరూమ్లో లక్ష్మి రకాల చీరలు ఉంటాయట. ఒక్కొంటర్లో నవేల చీరలు చొప్పున 20 కొంటర్లు ఏర్పాటు చేశారు.

ఒక్కొంటర్ లో ఐదుగురు సేల్స్‌మేన్లు.

అనేక రకాల చీరలు అయి కొంటర్లలో ఉంటాయి.

చీరలుకొనడానికి వచ్చే వారికి కొంటర్లో ప్రవేశించగానే బుల్లి కూల్ డ్రింక్ బాటిల్ ఉచితం. షోరూమ్లో అన్ని వేపులా "మీకు చీర నచ్చేవరకూ, ఎన్ని చీరలైనా చూడండి. చూపించడం మా బాధ్యత... కొనడం మీ వంతు! చీరలు చూపించడంలో ఎవరైనా చిరాకు పడితే మాకు చెప్పండి" అని పెద్దపెద్ద షైక్సీలు పెట్టేశారు.

చీరలు కొనుక్కొనడానికి వచ్చిన వారి పిల్లలకు, భర్తలకు వేరే ఒక రిక్రియేషన్ ఫాల్ ఏర్పాటు చేశారు. వాళ్ళు అక్కడ వారికి కావాల్చినవి తినవచ్చు. పిల్లలు బోమ్మలతో ఆడుకుంటూ ఐస్క్రీములు తినాచ్చు...

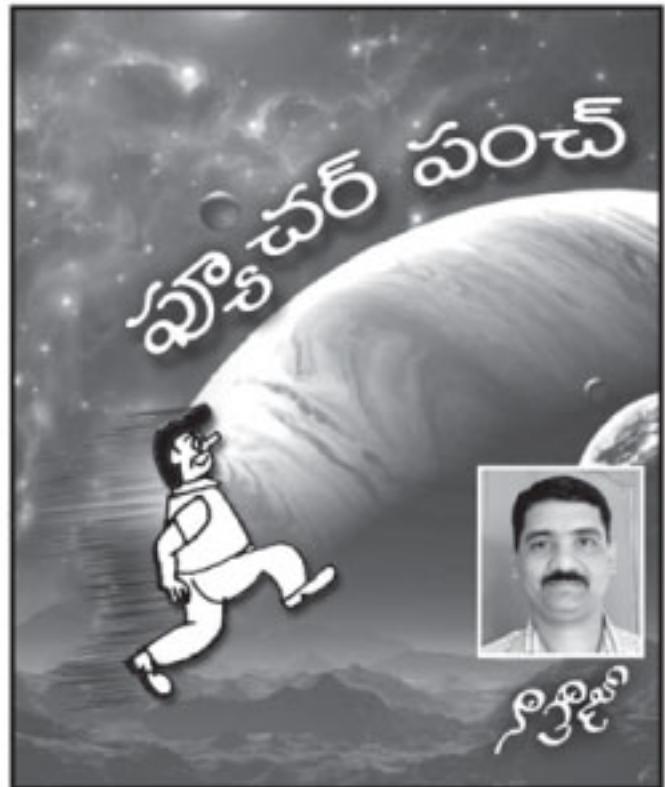
అన్ని ఉచితమే!

చీరలకోసం వచ్చిన వారికి తాము కొనుక్కోతున్న చీర కట్టుకుని చూసుకోడానికి ట్రయల్ రూమ్స్ కూడా విశాలంగా ఉన్నాయి.

ఒక అరడజను మంది మధ్యవయసు స్ట్రీలు చాలా హంగామాగా తయారై వచ్చారు బెంగాల్ కాటన్, ఉప్పాడ పట్టు, చేసేత తదితర చీరల కొంటర్ దగ్గరకి.

"రండమ్మా... రండి!..." అంటూ ఇద్దరమ్మాయిలు వాళ్ళ దగ్గరకి వచ్చి కూల్ డ్రింక్ సీసాలు తలా ఒకటి ఇచ్చారు.

చేతులు తుడుచుకోదానికి చిన్న నేవ్కిన్స్ కూడా ఇచ్చేశారు. ఆ ఆరుగురిలో ఒకామె టీమ్ లీడర్ లాగా ఉంది. కాస్తంత అధారిటీగా మాట్లాడు లోంది

సేల్వ మెన్ తన వెనకాలే ఉన్న అమ్మవారి
ఫొటోకి దళ్ళం పెట్టుకుని ఒక ఇరవైచీరలు
మడతలు విప్పి వారి ముందు పడేశాడు.

ఆరుగురూ తలూ ఒక చీరా టీశారు.

“అబ్బా! ఈ ఎరువు చీర బలేబావుండి తీసు
కునేదాన్నే... కానీ రెండు అంచులు పెట్టేడు.
ఒకే అంచులో వుందేమో చూడండి! అయినా
మధ్యలో ఎరువు పూలు లేకుండా ఆకుపచ్చ
పూలుండివుంటే ఒలే బావుండేది. అలాంటి
ది వుంటే చూపించండి” అని ఒక మహిళా...

“ఈ పింక్ కలర్ చీర చాలా బాగుంది.
అయితే రెండు వేపులా బోర్డర్ లేకుండా ఒక
వేపే ఉండి మధ్యలో ఎళ్లని పూలు వుండ
కుండా గోల్డ్ కలర్లో పూలు వుంటే బలే బాగుం
డును అలాంటి చీర వుందేమో చూడండి...”
ఆని ఒకావిడా...”

“ఓహో! ఏం చీరలండీ బాబూ!!... మీ షోరూమ్‌లో చాలా బాగున్నాయి. ఈ ఫ్రైషన్ చీరకు గులాబీ పూలులూ డిజైన్ వేసి ఆ చివరా ఈ చివరా నక్కత్రాలు వేశారు. అలా కాకుండా మొత్తం గులాబీ జరి పూలు ఉంటే బావుండేది, అలాంటిది ఉందేమో చూడండి...” అంటూ ఒక యువతీ...

“අයෝජ්! තා නිලං රංගු හිර ටංත

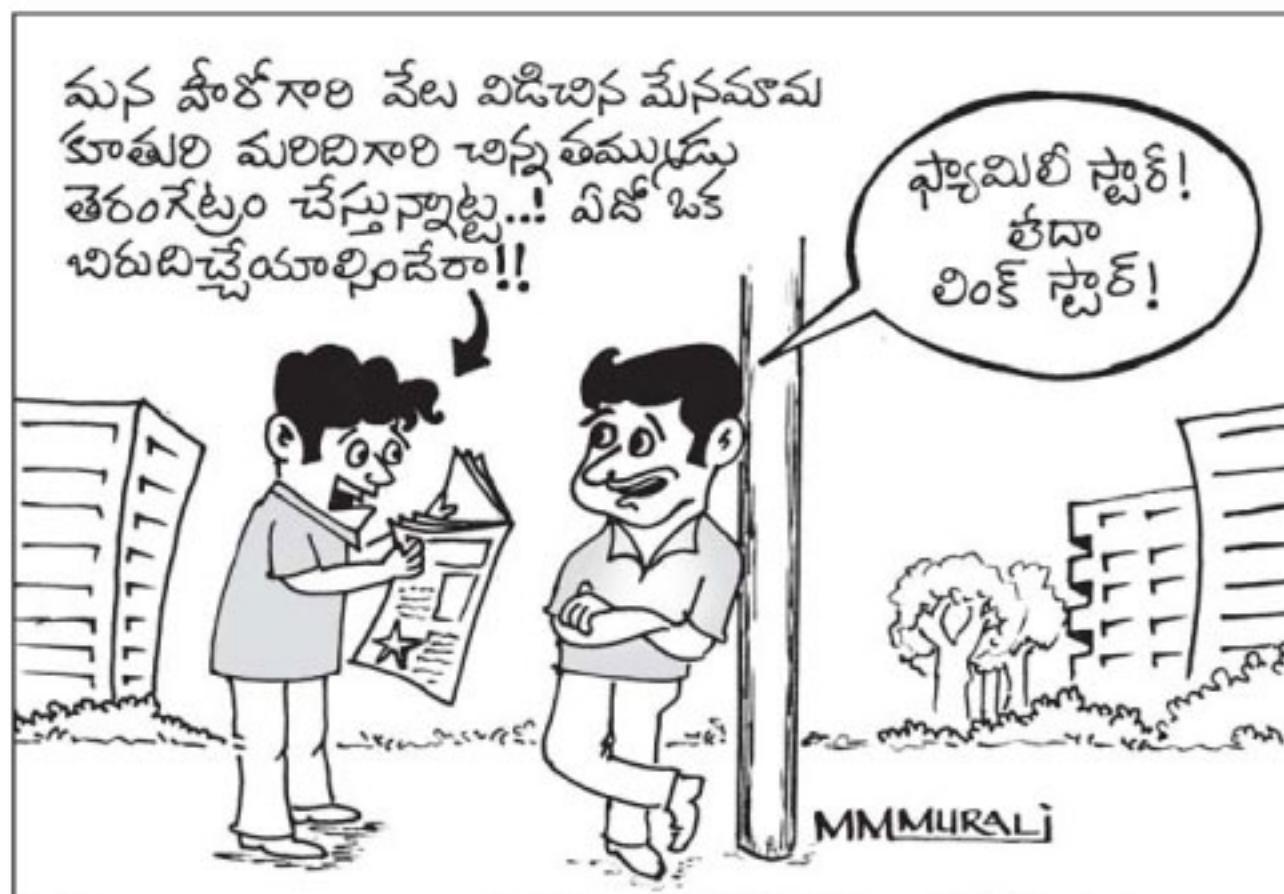
బావుండో కాని ముదురు నీలం రంగు అంచులే
వేసేడు...అలాకాకుండా నలుపు అంచు వుండి,
అక్కడక్కడ చెమ్మే పూలుల కుట్టి, పైటంచు
మొత్తం ఎంట్రాయిడరీ చేస్తే బావుండేది.
అలాంటిది ఉండేమో చూడండి...” అంటూ
మరొక ఆవిడా!

“ఇదేటండీ బాబూ... మొత్తం చీరంతా
మూడు బోర్డర్లు ఇచ్చేశాడు. ఈ వంగపండు
రంగు చీరకి రెండు బోర్డర్లు లేదా నాలుగు
బోర్డర్లు, ఒక్క బోర్డరూ ఒక్క రంగు ఇన్నే
ఎంత బావుండేదో...”అని ఒకావే
అంటోంటే...

చివర్న అప్పటిదాకా, మాటల్లడకుండా ఉండి
పోయినామె- “అన్నీ డిజైన్లు ఉన్నవేనా?
నలుపు, ఎరుపు, అకుపచ్చ, మెరూన్, వంగ
వండు, రంగుల్లో లైట్ కలర్స్ షైయిన్ చీరలు
కొన్ని చూపించండి ” అంటోంది.

అప్పటి వరకూ చీరలు పరికిస్తున్న మహిళ
లందరినీ ఓపిగ్గా చూసి సేల్వమెన్ కొంచం
విసుగు చెంది...ఆ విసుగు ముఖం మీద కన
పడసీయకుండా... “ఆడాళ్ళకు లక్ష చీరలు
చూపించినా...లక్షచీరల్లో లేని డిజైన్లు, రంగు
లూ, కాంబినేషన్లు, అడుగుతూనే ఉంటారు.

“అమ్మా! మీరందరూ ఏకంగా చీరలు తయార్యాల్సు మిల్న్స్కి వెళ్లి చీరల డిజైన్లు తయారు చేసే వారికి మీ టేస్టులు చెప్పారే అనుకోండి... మంచి డిజైన్ చెప్పినవారికి చీరలు బహుమతి గా ఇస్తారు కూడా!... పోనీ ఆ పని చేయ కూడదూ!” అన్నాడు.

“అదేంటండీ... అలా వినుగుగా ముఖం పెడతారు. మరి మా ఊళ్ళు వీధి వీధికి మీ వేస్తు వచ్చి మీరు చీరలు తీసుకున్నా తీసుకోక పోయినా ఫర్మాలేదు, మా దగ్గర లక్ష రకాల చీరలున్నాయి. ఒకసారి వచ్చి చూడండి, ఆనందించండి! సంతోషపడి మీకు చూపించే చీరలు చూసి, మీకు ఆ చీర నచ్చితే మా షోరూమ్ లో ఏర్పాటు చేసిన ప్రత్యేక రూమ్ లో కట్టుకుని చూసుకుని సంబరపడండి. మీరు ఆ తరువాత చీర కొనకపోయినా మేము ఏమీ అనుకోము మా ఆడవడుచుల సంబరమే మాకు మహాభాగ్యం!” అంటూ డబ్బు కొట్టేరు.

సేల్వుమెన్కి కొంచం కోపం వచ్చినట్లుంది.

ఒక ఐదొందల చీరలు చకచకా వాళ్ళ ముందు కుప్ప పోశాడు. వాళ్ళ కళ్ళు బైర్లు కమ్మేయి. ఆ గుంపు టీమ్ లీడర్ వెంటనే - “ఇంకా వుంటే చూపించండి మాకు కొత్త కొత్త రంగులూ, అధునాతనమైన బోర్డర్లు, లేపస్ట్ ఫ్యాషన్ డిజైన్లు కావాలి...” అంది.

అతను ఏమాత్రం వినుక్కొకుండా మరో ఐదొందల చీరలు పడేశాడు.

ఉప్పు! ఆరుగురు స్నైల ముఖాల్లో ఏ మార్పు కనపడకపోవడంతో... అతను వారం దరినీ నిశితంగా గమనించి... పదే పదే వారిని చూసి... చూసి... చీరలు చూపించే సేల్వు మెన్కలో అనేక మార్పులు వచ్చేశాయి.

ఉన్నపళంగా చొక్కాని రెండు చేతులతో చింపేసుకున్నాడు, ప్యాంట్ విప్పేసి రెండుగా చింపేశాడు.

ఇవ లేపస్ట్ చీరలకు ఎలి ఉన్నియండీ

రాత్రికి

“ఎమిటీ... మీకు పింక్ రంగు మీద నలుపు బోర్డర్ కావాలా?... కాదు కాదు పసుపు చీర మీద ఆకుపచ్చ పువ్వులుండాలా?... ఒక వేపున అంచు వుంటే చాలా? రెండు వేపులా అంచులుంటే మరీ మంచిదా?... అలా కాదా మూడు అంచులు వుంటే బావుంటుందా?... అదీ కాదా... నాలుగు బోర్డర్లు ఉండి మధ్య అంచుకు జరీ దారం పోగులు ఉండాలా? కాదంటారా... ఆరు బోర్డర్లు పెట్టించి, ఆరు రంగులలో నేఱుస్తాశైండి మీ కోసం రండి... రండి... మీ ఇష్టం వచ్చినట్లుగా మేం చేయిం చేస్తాం... మీరు చూసేసుకుంటూండండి... హ్యా హ్యా... ” అంటూ తన చేతిలో ఉన్న కొత్త చీరను నిలువుగా పీలికలు చేసేసి తన వంటికి చుట్టు

బెట్టేసుకుంటున్నాడు.

ఇంకో చీర చేతిలోకి తీసుకుని చింపబోతున్నాడు... అతని ఎదురుగా ఉన్న స్నైలకు ఏం జరుగుతోందో అర్థం కాక... భయంతో, ఆశ్చర్యంతో బిక్కువచ్చిపోయి నిలబడిపోయేరు.

కదిలితే ఏమవుతుందోనని భయపడిపోతున్నారు. మరో చీర పీలికలు చేసి మళ్ళీ తన వంటికి చుట్టు బెట్టేసుకుని, భలే చీరలు, భలే చీరలు, చూడండి... బాగా చూడండి... మీకు ఎలా కావాలంటే అలా... నేను నేఱుస్తాన్ చూడండి... ” అంటూ అరుస్తుంటే, షోరూమ్ లోంచి అరడజను మంది సెక్కురిటీ సిబ్బంది, పదిమంది వర్కర్స్ వచ్చినా అతన్ని కంట్రోల్ చేయలేక పోతున్నారు.

**‘మినీ కథా చక్రవర్తి’, ‘కథా నిధి’
శ్రీ కె.బి.కృష్ణగారికి
జన్మదిన శుభాకాంక్షలు**

మగా హీరో సినిమాలో లాగా తన దగ్గరకి వచ్చిన వాళ్ళను చేతులతో పిడి గుర్తులు గుర్తె స్తున్నాడు, రెండు కాళ్ళతోనూ తన్నెస్తున్నాడు.

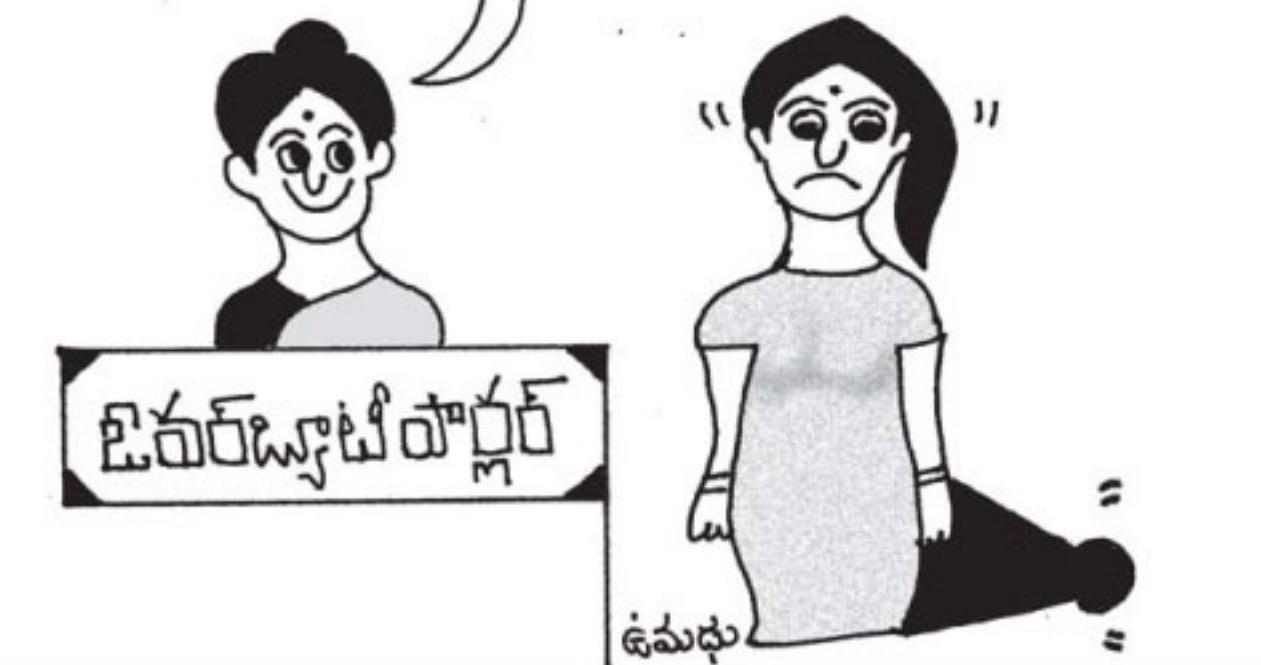
ఇంతలో తన రూపొలో క్లోజ్డ్ సర్వ్యోట్ కెమెరాల నుండి ఈ ధృత్యాలు చూసి గాబరాగా షోరూమ్ వోనర్గారి అబ్బాయి పరుగులతో వచ్చేసి -“నారాయణ! నారాయణ!!... నీకే మయింది? ” అంటుంటే, అప్పుడు అతనికి కొంచం స్పుహ వచ్చినట్లుంది -

“అయ్యగారూ! మన షోరూమొలోనే చీరల ఛ్యాక్టర్ కూడా పెట్టించేయండి... ఈ ఆడోళ్ళం దరూ ఎవరికి కావాల్చిన రంగులూ, బోర్డర్లూ, పువ్వులూ, కలనేతలూ, నా బోండా, భోషాణం కలిపి నేఱించేసుకుంటారు... ” అంటూ సప్పుతూ, ఏడుస్తూ, జాట్టు పీక్కుంటూ పిచ్చి కేకలు పెడుతున్నాడు.

“కనీసం వెయ్యిచీరలు చూసి వుంటారండీ ఈ ఆడోళ్ళ గుంపు... ఒక్క చీర కూడా సెలక్ష్ చెయ్యలేదండీ బాబూ... మరి పిచ్చేక్కుదండీ. పైగా చిరాగ్గా ముఖం పెడితే... ‘అదేంటీ లక్ష చీరలు చూసుకోండి, మీ ఇష్టం మీ ఆనందమే మా ఆనందం అని ప్రచారం చేశారుగా’ అంటూ దబాయిస్తున్నారండీ బాబో! ” అంటూ షోరూమ్ వోనరు గారి అబ్బాయితో సేల్స్ మెన్ లందరూ గోల పెడుతున్నారు.

వీళ్ళు ఇలా మాట్లాడుకుంటూంటే చీరల పీలికలు వంటికి చుట్టుకున్న సేల్స్ మెన్ పరుగు

(మీతోహటు మీనీడసు కూడా తెల్లగా చౌయిడం మాక్సిక్ ప్రెక్ష మేడమ్)

లతో రోడ్ మీదకు చేరి పరుగులు పెట్టసాగేడు.

అంతకు ముందే కొత్త షోరూమొలో విశేషాలు టెలీకాస్ట్ చేయడానికి వచ్చిన టీ.వి.999 మీడియా వేన్లోంచి దిగిన యాంకర్ -

“చూడండి వింత! నగరంలో కొత్త వస్తు ప్రపంచంలో తొలిసారిగా లక్ష చీరలతో ఇష్టాడే ఈ క్లాషంలో ప్రారంభించబడిన షోరూమొలో మహిళామణులకు చీరలు చూపిస్తున్న సేల్స్ మెన్, వెయ్యి చీరలు చూపించినా ప్రతి చీరకీ ఏదో ఒక వంక పెడుతున్న మహిళల మధ్యలో మతి ప్రమించి, తన బట్టలు తానే చింపేసుకుని... జాట్టు పీకేసుకుని... పిచ్చికోపంతో

సరికొత్త చీరలను పీలికలు పీలికలుగా చేసి తన వంటికి చుట్టుకుంటూ రోడ్ మీద పరుగులు పెడుతున్నాడు. షోరూమ్ నుండి కెమెరామెన్ మాధవ్ తో మాలతి మాట్లాడుతున్నాను.

వెనువెంటనే ఒక షోర్ కండక్ట్ చెయ్యాడి... ఈ చీరల పీలికలు చుట్టుకుంటున్న ఆ సేల్స్ మెన్ ఎక్కడికి వెళ్లాడు? ఇంటికా? గోదావరి గట్టుకా? అతను ఎక్కడికో ఒక చోటుకి చేరేక షోరూమ్ వారు ఉపాంచిన సమాధానం సాయంత్రం ఐదు గంటలలోగా మన టిపీ కార్యాలయానికి ‘యస్. యమ్. యస్ ’ పంపిన పదిమందికి పట్టుచీర బహుకరిస్తారట.

వస్తుప్రపంచంలో తొలిసారిగా లక్ష రకాల చీరలతో ప్రారంభించబడిన షోరూమ్ నుండి కెమెరామెన్ మదన్తో యాంకర్ మాలతి మాట్లాడుతున్నాను. ఇంకొంచం సేపటిలో ఇంకో సేల్స్ మెన్ కి మతి ప్రమిస్తుందేమానని షోరూమ్ యజమానులు అందోళన పడుతున్నారు... అందుకని సేల్స్ మెన్లు అందరినీ మానసికంగా సిద్ధపరచడానికి, మానసిక వైద్యులనూ, మోటివేటర్స్ నీ పిలిపించే ఏర్పాటు చేస్తున్నట్లు వార్త వినవస్తోంది. మరికొంచం సేపట్లో అప్పేట్స్ తో మీ ముందుకు వస్తా... బై!! ” అంటూ యాంకర్ చీరలు చూసే ఆదాళ్ళ వేపు నడవసాగింది.

ఆదాళ్ళందరూ షోరూమ్ వాళ్ళిచ్చే కూల్ డ్రింకులు తాగుతున్నారు... మగాళ్ళందరూ

ధరలు మండిష్టుక్కున్నియి. మేము మధ్యావ్యాఖ్యాంగు టెక్సిదే చేస్తాం, చొబోయిగాకు!!

వాళ్ళకు కేటాయించిన రిక్రియెషన్ హోల్డ్ గంటకో టీ తాగుతూ, సిగరెట్లు కాల్చేవాళ్ళు సిగరెట్లు తాగుతూ, పిల్లలందరూ బొమ్మలతో అడుకుంటూ... వాళ్ళచే చాక్కెట్లు తింటున్నారు.

ఇంతలో షోరూమ్లో మైక్రోఫోన్ ఇలా ప్రకటన వినబడింది.

“మా ప్రియమైన మహిళా మణులకు విజ్ఞాపి. లక్ష రకాల చీరలతో మేము మహిళామణులను సంతోషపరచాలనుకున్న మా ఆశయం నెరవేరింది. అయితే మా మీద అభిమానంతో చీరలు కొనాలనుకుని వచ్చే మహిళలకు లక్ష రకాల చీరలను సహనంతో, కోపం తెచ్చుకోకుండా చూపించి, వివరించే సేల్స్‌మెన్ మాకు తక్కువగా ఉన్నారు....

అందుకని మేము ఈ రోజు కొత్తగా ఇంటర్వ్యూలు నిర్వహించి, బాగా ఓర్పు, సహనం ఉన్న వారిని సేల్స్‌మెన్గా ఎన్నిక చేసి, రేపు షోరూమ్ తెరుస్తామని సవినయంగా మనవి చేసుకుంటున్నాము. ఈ రోజు మధ్యాహ్నం నుండి మా షోరూమ్కి శెలవు. కావున మా ప్రియమైన మహిళా మణులకు జరిగిన అసాకర్యానికి మన్నించమని వేడుకుంటున్నాము.

కావున దయచేసి షోరూమ్లో ఉన్న మహిళలు, రిక్రియెషన్ హోల్డ్లో ఉన్న వారి మగవారినీ, వారి పిల్లలనూ తీసుకుని వెళ్లిపోవలసిందిగా ప్రార్థిస్తున్నాము. మరలా రేపు రావాల్సిందిగా విజ్ఞాపి చేస్తున్నాం.”

అంతే! షోరూమ్ నుండి అందరూ వెళ్లిపోసాగేరు.

ఒక్కొంటరూ ఖాళీ అవుతోంది.

అక్కడన్న యాంకరూ—“ఏం జరుగుతుందోనని పిచ్చి జనమూ పిచ్చిపట్టినట్లు రోడ్ మీద పరుగులు పెడుతున్నారు. అతను ఎక్కుడిదాకా వెళ్తాడా అని అసక్తిగా అతని వెనకాలే పరుగెడతున్నారందరూ.” అంటూ తన వాగుడు కొనసాగిస్తూనే ఉంది. ఈ లోగా...

“చీరలపీలికలు కట్టుకున్న షోరూమ్ సేల్స్‌మెన్ గోదారి గట్టుకు వెళ్లి గోదాట్లో దూకుతాడని పోల్ సర్వేలో చాలా మంది పోల్ చేస్తున్నారని తెలియవస్తోంది” అంటూ యాంకర్ మాలిని స్థాడియోకి రిపోర్ట్ చేసింది.

అదే నిజమా!... ఎవరు చూసాచ్చారు?

ప్రభ్రస్ టూన్ గాపోరెట్టి..

మీరు చెఱివకట్టే మన అభిముల్లో ఉన్నస్తులు తిప్పిని కంట్రాఫ్టర్లు, రోబట్లతో నింపేసాం!! ఇచ్చో..

ఇంతకు ముందు మన తెయ్యమంది ఉన్నస్తులకు కఱిపి లక్షల్లో జీతిచ్చేవేళ్ళం..

ఇట్లుకు ఈ యంత్రిలన్నింటినీ రోజువేటి మెయింటెన్ చేయడానికి కొట్టిను కొట్టిచ్చు కంట్రిక్టర్లుకు పెట్టుకొల్పుచ్చాడు.. చొస్టి!!..

గాపోరెట్టి..

రంగోల్

చిల్డ్ ఐస్ గోల్ అన్నిరు కండి...!
మా చెప్పుగాలని తెప్పుకుని ఎంతట్టరు సార్...?

లక్ష్మీపాల

పంకుసం- ప్లాస్టిక్ కవర్లు

డాయమ్.వి.జె. భువనేశ్వరరావు
8500669505

సుబ్బారావు పర్యావరణ నేస్తమని పత్రికలు చదివే అలవాటున్న ప్రతీ పాఠకుడికి తెలుసు.

పర్యావరణ పరిరక్షణకి తాను ఎన్ని పాట్లు పడుతున్నాడో....దాదాపుగా ప్రతిరోజూ ఏదోఒక పత్రికలో ఫొటోలతో సహా సుబ్బారావు వార్తలు ఊదరగొడుతూనే ఉంటాడు.

కాకపోతే దానితో ఒక తిరకాను ఉంది.

పర్యావరణాన్ని కాపాడాలంబే 'ప్లాస్టిక్'ను వాడకూడదనేదే సుబ్బారావుకి తెలిసిన, బాగా వంటబట్టిన సూత్రం. ఆ కారణంగా ప్లాస్టిక్ వస్తువులపైన ఏప్యూభావం పెంచుకుని పెంచుకుని, ప్లాస్టిక్ ఎలర్టీతో సతమతమయ్యే స్థాయికి ఎదిగి, ప్లాస్టిక్ కవరన్నా సరే భూతంలా భావించి గజగజా వటికిపోతున్నాడు.

రోడ్స్ట్రోపైన గాని, షాపులో గాని మరెక్కడైనా గాని ప్లాస్టిక్ పేపర్ కనిపించినా ఏరి పారేయకుండా... కాదు కాదు కాల్చి పారేయకుండా ఉండలేకపోతున్నాడు.

పూర్వజన్మలో ఏం శాపముందో ఏమో తెలీదు గాని, పంకజం సుబ్బారావుకి పెళ్లంగా

వచ్చి పడింది. పంకజానికి ప్లాస్టిక్ అంబే అమితమైన ప్రేమ. ప్లాస్టిక్ సంచిని పట్టు సంచిలా ఫీలవుతుంది. ఏ సరుకునైనా, బట్టల నైనా, చివరికి భోజనాన్ని ప్యాకింగ్ చేయటా నికైనా-ప్లాస్టిక్ సంచనేది తన పాలిట భగవం తుడు సృష్టించిన కల్పవృక్షంలా భావిస్తూ ఉంటుంది. ప్లాస్టిక్ సంచి తన చేతిలో ఉండంట ప్రపంచమే తన గుప్పెల్లో ఉన్నంత గోప్పగా భావిస్తూ ఉంటుంది.

చక్కగా చేతికి ప్లాస్టిక్ సంచిని తగిలించుకుని, దాంట్లో ఏం పెట్టుకున్న కూడా, బంగారపు పూల సజ్జతో, మొసుకెత్తున్నంత లీవిగా హోయలు పోతుంది. ప్లాస్టిక్ సంచి అనేది బహుళార్థక ప్రయోజనకారి అనేది ఇప్పటికీ

మిా త్రష్టుకు చేయాల్సిన టెస్ట్సులన్నీ నియిషియాయి!
రిష్ట్రోక్రొనార్ము!! మాకు మంచుని వారం
రోజుట ఎప్పో వుంచుళా!

ఎప్పటికీ సదలని ఆమె యొక్క గట్టి నమ్మకం.

తననేమన్నా ఊరుకుంటుంది గాని, ప్లాస్టిక్ మన్నా అంబే మాత్రం అంతెత్తున లేస్తుంది. ప్రభుత్వం ప్లాస్టిక్ ని నిషేధించినసూ తనకే మాత్రం పట్టింపులేదనీ, ఉరిశిక్క వేసినా గాని, తాను వాడటం మాత్రం ఆపేది లేదనీ ఘంటా పథంగా చెప్పుంది.

సుబ్బారావు ఆఫీస్ కి బయలుదేరటానికి సిద్ధమయ్యే సమయంలో గబగబా పరుగిత్తుకు వచ్చి, ఐదు కప్పల స్టీల్ క్యారేజిని ప్లాస్టిక్ సంచిలో పెట్టి చేతికిచ్చింది పంకజం.

ప్లాస్టిక్ సంచిని చూడగానే చిర్మత్తుకొచ్చింది సుబ్బారావుకి.

"చీ....చీ....ఆ కవర్ తియ్!" అని చీదరించుకున్నాడు సుబ్బారావు.

సైలెంట్గా సంచితో సహా క్యారేజిని తీసుకుని లోపలికట్టింది కాని ఎంతసేపటికీ తిరిగిరాకపోయేసరికి ఆదుర్గా లోనికెళ్లాడు సుబ్బారావు.

ప్రశాంతంగా వంటగదిలో పచ్చేసుకుంటోంది పంకజం.

"తొందరగా గుడ్డనంచీలో పెట్టి క్యారియర్ ఇప్పవే పంకజం. అవతల ఆఫీస్ కి టైముయిపోతోంది." చెప్పాడు సుబ్బారావు.

"నా ప్లాస్టిక్ సంచి ఇష్టం లేదంటే నేనంటే కూడా ఇష్టం లేనట్లే కదా! భార్య ఇష్టాల్చి గౌరవించలేని భర్త దొరకటం నా దురదృష్టం. నా ఇష్టం నీ ఇష్టం కానప్పుడు నా క్యారియర్ కూడా నీకు ఇష్టం లేనట్లే కదా. పొంది" వలవలా ఏడవటం మొదలెట్టింది.

ఏం చెయ్యాలో బోధపడక నీరసంగా కూలిడిపోయాడు సుబ్బారావు.

ఆఫీస్ రీ నుండి ఫోన్ వచ్చేసరికి లేని బలం కూడతినుకుని, గబగబా బస్సెక్కి వెళ్లి పోయాడు. ఆ అత్యతలో క్యారేజి లేకుండానే వెళ్లడంతో ఆయనకి ఆ పూటకి పస్తుండక తప్పింది కాదు.

ఆ రోజు అదివారం కావడంతో కూరగా యలు కొండామని రైతుబజారుకి బయలుదేరాడు సుబ్బారావు.

"ఏమంది" అన్న పంకజం పిలుపుతో మెట్ల

దగ్గర ఆగాడు సుబ్బారావు.

పంకజం చేతిలోని ప్లాస్టిక్ కవర్లు కట్టని చూసి గుండె గుభేల్మంది సుబ్బారావుకి. ఏం ఆర్దర్ వేస్తుందేమోననే భయం పట్టుకుంది.

“పది రకాల కూరగాయలూ కొంటారు కదా....వేటికవే సెపరేటోగా వేరు వేరు కవర్లలో వేయించండి. తర్వాత ఇబ్బంది ఉండడు.” అన్నెప్పి ప్లాస్టిక్ కవర్లు చేతికిచ్చింది.

పంకజం ముందుచూపుకి నవ్వాలో ఏడ్వోలో అర్ధం కాలేదు. చేసేదేమీ లేక ప్లాస్టిక్ కవర్లని పాకెట్లోనికి కుక్కుకుని బయటకు కదిలాడు. ఒక్కాక్కు రకం కూరగాయలూ కొంటూ ఒక్కాక్కు ప్లాస్టిక్ సంచిని జేబులోనుండి తీయసాగాడు బయటికి.

సుబ్బారావు ‘ప్లాస్టిక్ ని పేచు సమితి’కి చురు కైన కార్బూక్టర్గా పేరుబడినవాడు కావడంతో, తెలిసిన వాళ్ళంతా అయిమయంగా చూడ సాగారు.

ఆ చూపుల్ని తట్టుకోలేక తల దించుకునే కూరగాయల షాపింగ్ హార్టి చేసాడు సుబ్బారావు.

జంటికి పాప కిలోమీటరు దూరంలో ఉన్న రైతుబజారు నుండి, రెండు చేతులకూ ఉన్న పది వేళ్ళకూ పది కూరగాయల ప్లాస్టిక్ సంచుల్ని తగిలించుకుని, ఎవరైనా చూస్తారేమోనన్న భయంతో బైక్లపై వెనుక కూర్చుని వెళ్ళే అమ్మాయిలు ముఖాన్ని కవర్ చేస్తూ, కట్టుకునే గుడ్డలా ‘కర్మిఫే’ ను కట్టుకుని, ఎవరి కంటా పడకుండా నడుచుకుని వెళ్లిపోసాగాడు సుబ్బారావు.

సరిగ్గా అప్పుడే జరిగింది ఓ సంఘటన. బండిమీద సపోటాలమ్మే పెంటారావు, సరా సరి సుబ్బారావు ఛాతీమీద చెయ్యి వేసి ఆపే సాడు.

“ప్లాస్టిక్ సంచీలు వాడుతున్నామని మా పైన కంప్యూటర్ చేసి, మా చేత పెనాల్టీలు కల్పించి, ఇప్పుడు నువ్వేలా ఆవే ప్లాస్టిక్ సంచీల్లో కూర

గాయలు మోసుకెళ్ళావని నిలదీసాడు.

ఆంతటితో ఆగకుండా తన మొబైల్ ఫోన్‌తో ఫోటో ఒకటి తీసి, తన ఫేస్‌బుక్, వాటాప్ గ్రూపులన్నింటిలోకి పోస్ట్ చేసి పంపేసాడు.

సిగ్గుతో ఎలాగోలా అక్కడనుండి తప్పించు కుని పరుగు లంకించుకున్నాడు సుబ్బారావు.

కూరగాయల్ని మోసున్న పది ప్లాస్టిక్ కవర్లు రావణాసురుడి పది తలల్లా గోచరించి, ఉచ్చి తప్పిఖ్యాయపోయింది పంకజం.

తన ప్లాస్టిక్ బహిష్కరణ ఉద్యమం ఏమవు తుందోననే భయం పట్టుకుంది సుబ్బారావుకి.

పంకజం స్నేహితులందరూ పట్టుచీరలూ, బంగారునగలూ వెండి వస్తువులతో బీరువాల్ని నింపితే, పంకజమేమో ప్లాస్టిక్ సంచులతో నింపుతోంది.

రంగురంగుల ప్లాస్టిక్ సంచులు, షాపుల వాళ్ళ ప్రకటనలున్న బ్యాగ్లు, రకరకాల సైజుల్లో కావల్చినన్ని ఇంట్లో ఉంటే పంకజానికి ధైర్యంగా ఉంటుంది.

ఆంతకుమించిన ‘ధీమా’ కూడా పెరుగుతుంది. దాహమేసి నీళకోసం సుబ్బారావు ప్రిణ్ ఓపెన్ చేసే అది పొస్టిక్ కవర్తతో నిండిపోయింది.

కూరగాయల సంచులూ, పండ్ల సంచులూ,
 బిస్కట్ల సంచులూ, వెన్న సంచులూ, పాల
 పాకెట్లూ, మసాలా సంచులూ - అన్నిరకాల
 ప్లాష్టిక్ సంచుల్తో తినుబండారాల్ని చూసి,
 మూర్క వచ్చినంత పనయింది నుబ్బిరావుకి.

వందేనిన అన్నం, వారం రోజులకి సరిపడా
వండిన కూరలూ, పప్పు, సాంబారూ - అన్న
ప్లాస్టిక్ సంచుల ప్యాకింగ్‌లతో ప్రైష్లో తిష్ఠ
వేసుకుని కూర్చునేసరికి దిమ్మ తిరిగిపోయింది
సుబ్బారావుకి.

ప్రాణీకు గాని, తాను గాని ఏదో ఒకటే ఉండాలి ఈ ఇంట్లో అన్నెప్పి, సరాసరి వంకజానికి ఎదురెళ్తాడు నుబొరావు.

సుబ్బారావుకి పంకజం ఎదురుగా వచ్చినా,
పంకజం సుబ్బారావు ఎదురుగా వచ్చినా పంక్
రయ్యెడి సుబ్బారావుకేనన్న విషయం సుబ్బా
రావుకి బాగా తెలుసు. అయినా తెగించాడు.

విజయమో, విదాకులో ఏదో ఒకటి వెంటనే
తేలిపోవాలని డిస్ట్రిబ్యూడు.

ప్రాణీక నిషేధమో... పంకజం దెబ్బలకి సెప్పి
క్కో..విద్దైనా తనకి ‘ఓకే’ అని నిశ్చయించు
కుని, పూర్వాని ప్రిణ్ట్ వద కెళ్డాడు.

లోపలున్న సంచలన్నటినీ భాళీ చేసేస్తూ
కవర్లన్నటినీ ఓ మూలకు విసిరేస్తూ మహాదా
నందపడిపోతున్నాడు సుబ్బారావు.

ఈ మొహన్‌కి ఒక్క "మీటు" గారిపులు లేదు....
ఉలకాభైస్టిక్షుండి! ఇక కాప్టన్ ఎఫ్సు
జెయ్స్‌ను యివర్ణించి?!

ప్లాస్టిక్ కవర్ల కోసం ఇల్లంతా అంగుళం అంగుళం వెతికాడు. మొత్తం ప్లాస్టిక్ సంచులతో ఓ గదంతా నిండిపోయింది.

అగ్నిపుల్లతో తగలెట్టేయ్యాలన్నంత ఆవేశం పొంగుకొచ్చింది. ఇల్లు తగలడిపోతుందేమౌనని భయమేసి, వెనక్కి తగ్గాడు. గదిలోపలినుండి ప్లాస్టిక్ కవర్లనీ ఒక్కాక్కబేగా వీధిలోకి విసిరేయసాగాడు.

గుడి నుండి ఇంటికి తిరిగొన్నున్న ‘పంకజం’
కంట పడిందా దుశో.

“నేనా...ఈ ప్లాస్టిక్ కవర్లు ఏదో ఒకటి తేలుకో పంకజం. నేను వద్దనుకుంపే... లేదా పరుగిత్తుకొచ్చి... చెడాముడా తిట్టింది నుబ్బారావుని.

ఈ ప్లాస్టిక్ కవర్లు కావాలనుకుంటే వెంటనే
విడాకులిచ్చేయ్యు.” ఆయూసంతో ప్రయాస
పదుతూ చెప్పాడు సుబ్బారావు.

ఒక్క క్షణం స్నాయవై నించుంది పంకజం.
ఆంతలోనే తేరుకుని వంట గదిలోకి వడి
వర్ధిసా వడిచింది

ఎక్కడినుండో 'పాయిజన్ బాటిల్' తీసు
కొచింది.

“విడాకులు కావాలా.... నా చావు కావాలా”
బాటిల్ ఓపెన్ చేసి త్రాగడానికి ఉపక్రమిం
చింది.

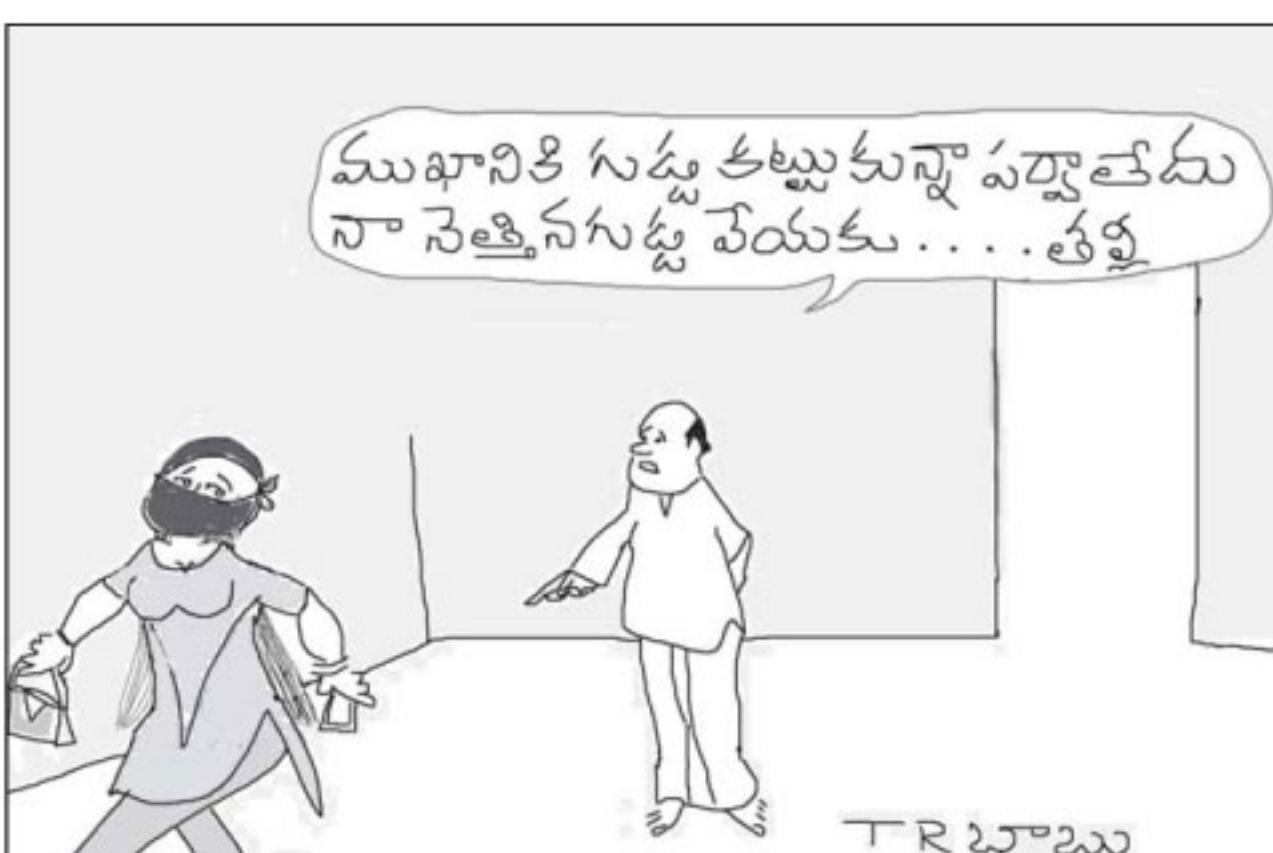
షాకయ్యాడు నుబ్బారావు. పంకజం చేతిలో నుండి బాటిల్ లాక్స్‌న్యూడు.

“ఏమండీ మీరన్నా ఇష్టమే....ప్లాస్టిక్ కవర్లన్నా ఇష్టమే. ఏది కావాలి అంటే ఏం చెప్పనండీ... మీరూ కావాలి...అపీ కావాలి”

భార్య కోసం ఏదో ఒక త్యాగం చేయాలని
పించింది.

“నరే... పంకజం నీ ఇష్టప్రకారమే చేసుకో.
నేను ‘ప్లాస్టిక్ నిషేధ సమితి’కి రాజీనామా
చేసేస్తా. నీతో రాజీ పడినట్టే ప్లాస్టిక్తో కూడా
రాజీపడిపోతా.” సుబ్బారావు మాటలు పూర్తమ
కుండానే పంకజం అతని గుండెలపై వాలి
ఆఁఁఁఁఁఁఁ

నీతి: ఎంత మంచి పనయినా భార్యకి ఇష్టం
లేనపుడు తలపెటుకూడదు.

లైఫ్ రైస్ బ్యాంక్

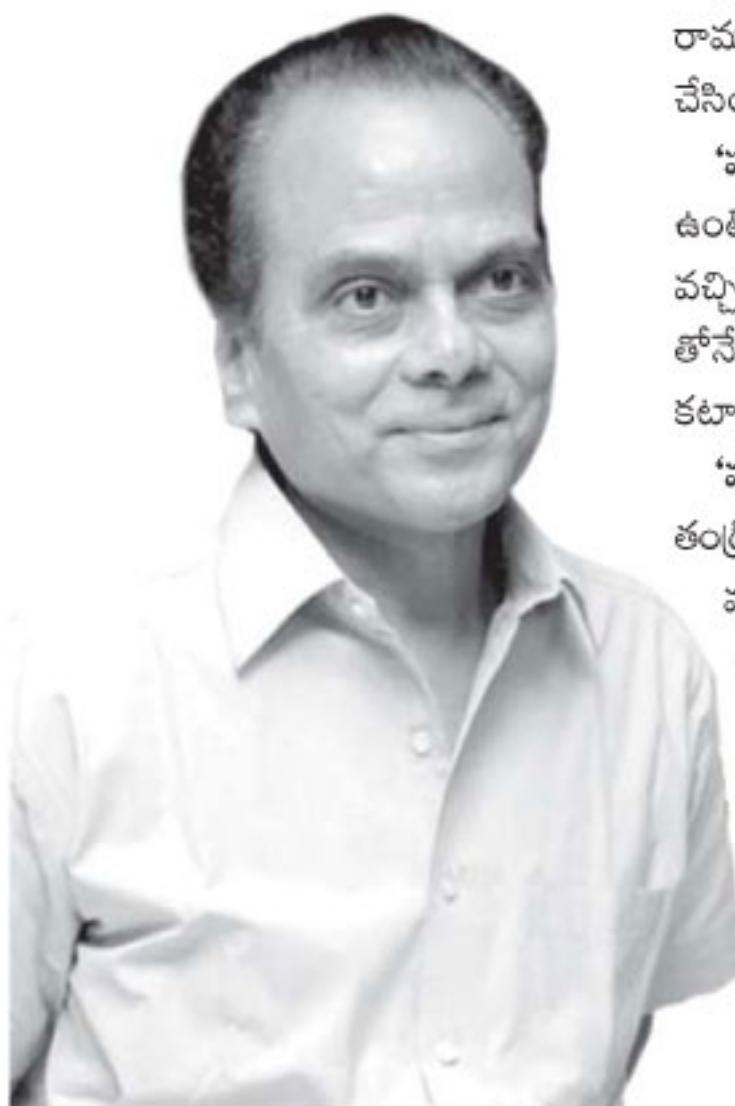
లింపే గారెలు తినాలి... వింపే భారతం వినాలి... కంపే ఎల్చి శీరాం గారి హోర్స్ ఫిలిమ్స్ నే కనాలి...

...ఎందుకంటే వీటిలో మనిషి వెతలు, మనసు వ్యధలు, జీవిత గాధలు ఉన్నాయి...

మలుపులూ... గెలుపులూ... నవ్వులూ... కవ్వింపులూ ఉన్నాయి. అన్నిటికీ మించి అయిన లఘు చిత్రాలలో నటించలేదు అయి పాత్రల్లో పరకాయ ప్రవేశం చేసారు.

అయిన చేసిన కొన్ని లఘు చిత్రాలను సమీక్షిసే ఈ మధ్యనే విడుదలైన ‘ఉత్తరం’ లఘు చిత్రంలో కథా, కథనాలు ఎంతో అద్భుతంగా అవిష్కరించారు. భార్యాభర్తల మధ్య చిన్న పొర పొచ్చలు వస్తే, ముందు రాజీకి ప్రయత్నిస్తే అప్పుడు పొగడ్క కావాలే కానీ తెగడ్క కాదు. పాతవి తవ్వకూడదు. పొగడ్కకి పరమశివుడైనా పడిపోతాడు లాంటివి వ్యక్తిత్వ వికాస పరి మళాలు గుభాళింపజేస్తాయి.

ఉత్తరం గొప్పతనం ఈ తరంవారికి తెలియ జేయడం ఎంతో బావుంది.

‘మా నాన్న రైతు’ లఘు చిత్రం గురించి మాట్లాడాల్చి వస్తే... ఆ నాగలి, ఈ పొర ఇవే నా ఆస్తులు. మా నాన్న నాకు ఇచ్చినవి. నాన్న లేని లోటు ఈ వ్యవసాయం తీర్చేసింది అంటూ

మోనె బాధతో ఉన్నపుడు.. అతనికి రాముడు ఎలా దక్కాడు అనేది కథ. అంతరించిపోతున్న కళతో కళలో ఆశలు నింపుకునే బడుగు జీవుల కష్టాలకి అద్దం పట్టింది చిత్రం.

‘ప్రేమికుడు’ లఘు చిత్రంలో... ఇన్నాళ్లు తన ఆకలి, మనసు, ఆలోచన అన్ని ఎరిగి సేవలందించిన తన భార్యకి కష్టం వచ్చినపుడు, భార్యని ఓ చంటి బిడ్డలా సాకే భర్త, ఆమెని గాజు బొమ్మలూ చూసుకునే తీరు ప్రతి భర్తకి

మొదలయ్యే ఈ చిత్రం రైతు కష్టాల లోతుల్ని, వ్యవసాయం గొప్పతనాన్ని, రైతు విలువనీ, వ్యవసాయం గొప్పదనాన్ని కళకి కడుతుంది.

ప్రాణం పోయినా పొలం అమ్ముననే దశరథ రామయ్యలందరికి వందనాలు సమర్పించేలా చేసింది చిత్రం.

‘పండగ’ లఘు చిత్రం చూస్తే... ఆలోచన ఉంటే చాలు, మనిషి ఎలాంటి క్లిప్పు పరిస్థితి వచ్చినా నవ్వుతూ దాటేయొచ్చు.... ఆవు పాడి తోనే కాదు, పేడతో కూడా ఎలా ధనలక్ష్మి కట్టాక్షిస్తుంది అనేది చూసితీరాల్చిందే.

‘మా నాన్న’ లఘు చిత్రం చూస్తే... కన్న తండ్రి మనసు పడే ఆరాటం... అయిన వయసు

మళ్ళినా కన్నబిడ్డ పట్ల అయిన మమకారం, ఆత్రం మనసుని చిన్నగా మెలేస్తుంది.

‘గంగిరెద్దు’ లఘు చిత్రంలో... సంక్రాంతి పండగకి బసవన్నగా గంగిరెద్దుని అలంక రించి, దానిపై ఆధారపడి జీవనం సాగిం చే రంగయ్య, షాపుకారు అప్పుకి చెల్లుగా బిడ్డ సమానమైన రాముడు అని పిలుచు కునే గంగిరెద్దు తనని వీడిపోతుందే

ఓ చక్కని సందేశం. తనని ఇప్పుడు గుర్తు పట్టుక పోయినా ప్రేమికుడంటే మనసు వంచుకునే వాడు అని తెలియజేసింది చిత్రం.

ఓ రచయితగా ‘ప్రసాదం’ లఘుచిత్రం నాకు ఎంతో గొప్పగా నచ్చింది.

గుడిలో ప్రసాదంగా అరబిపండు ఇస్తే అర గంటలో అరిగిపోతుంది. కొబ్బరిచెక్క పచ్చడి చేస్తే ఆ పూటకి పస్తుంది. కానీ పుస్తకం పంపిణీ చేస్తే అనే ఆలోచనతో సాగడం ఎంతో గొప్పగా అనిపించింది ఈ చిత్రంలో.

...ఇలా చెవ్వుకుంటూ పోతే ఎల్చి శీరాం గారి అన్ని లఘు చిత్రాలూ వేటికవే సాటి. అన్ని ఓ దానితో మరోటి పోటీ.

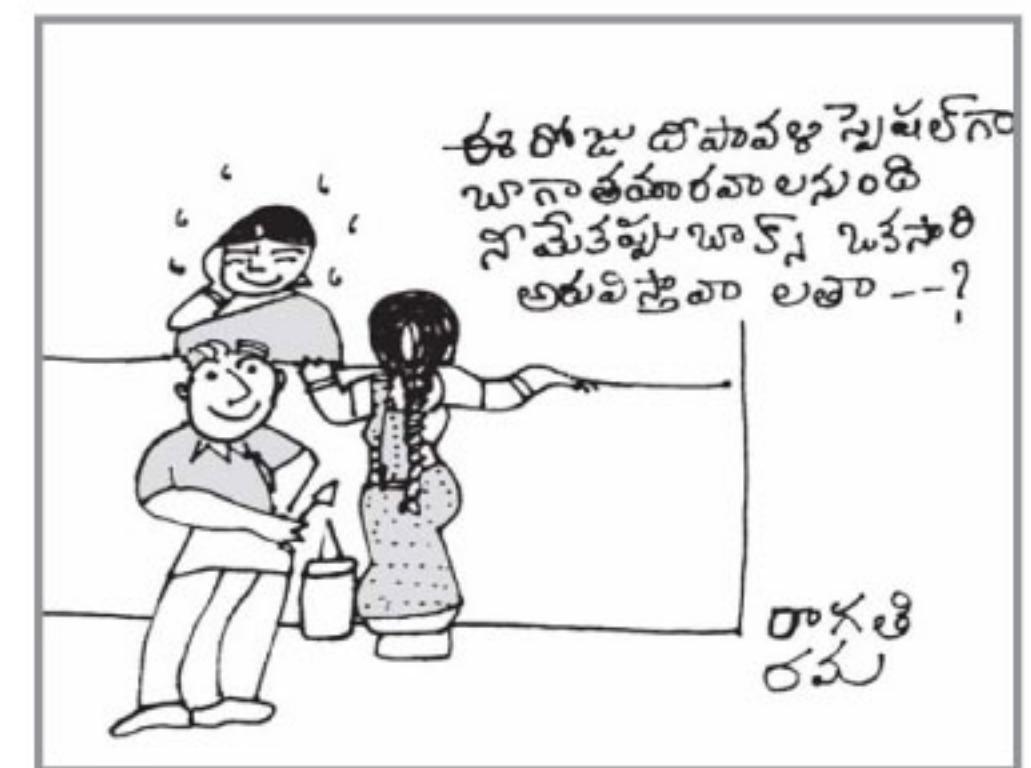
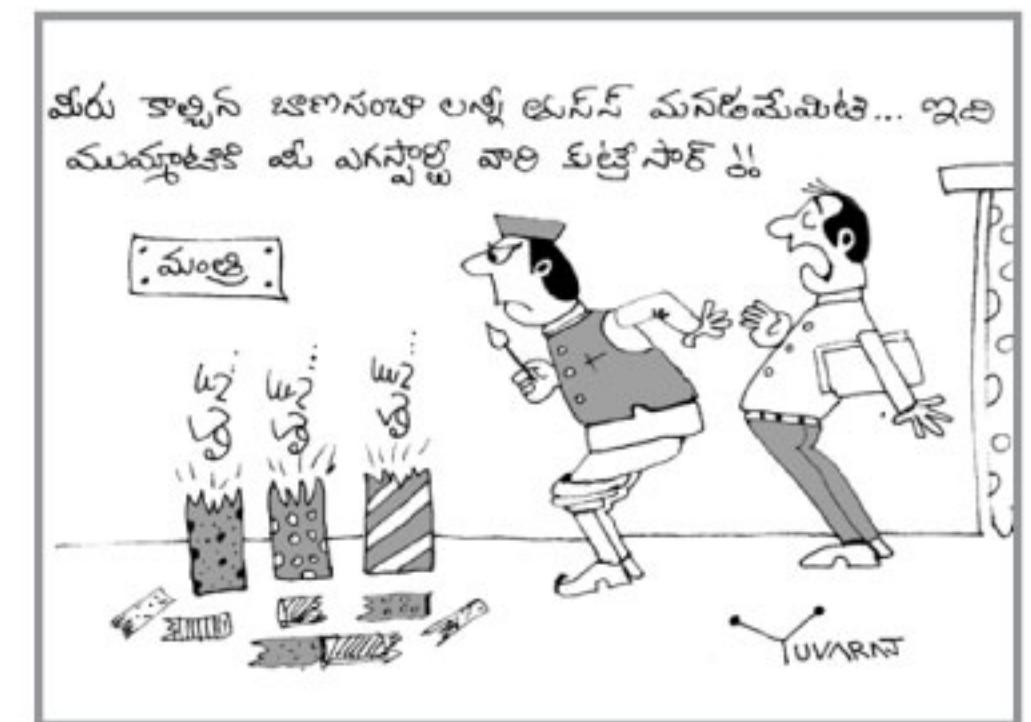
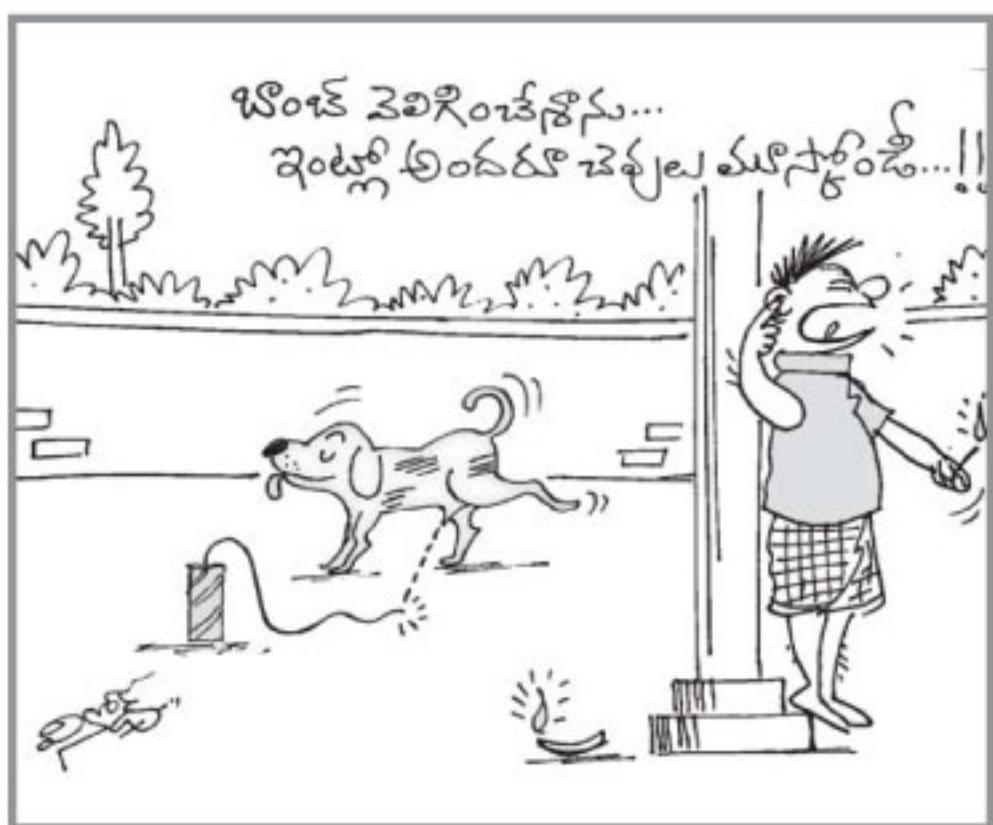
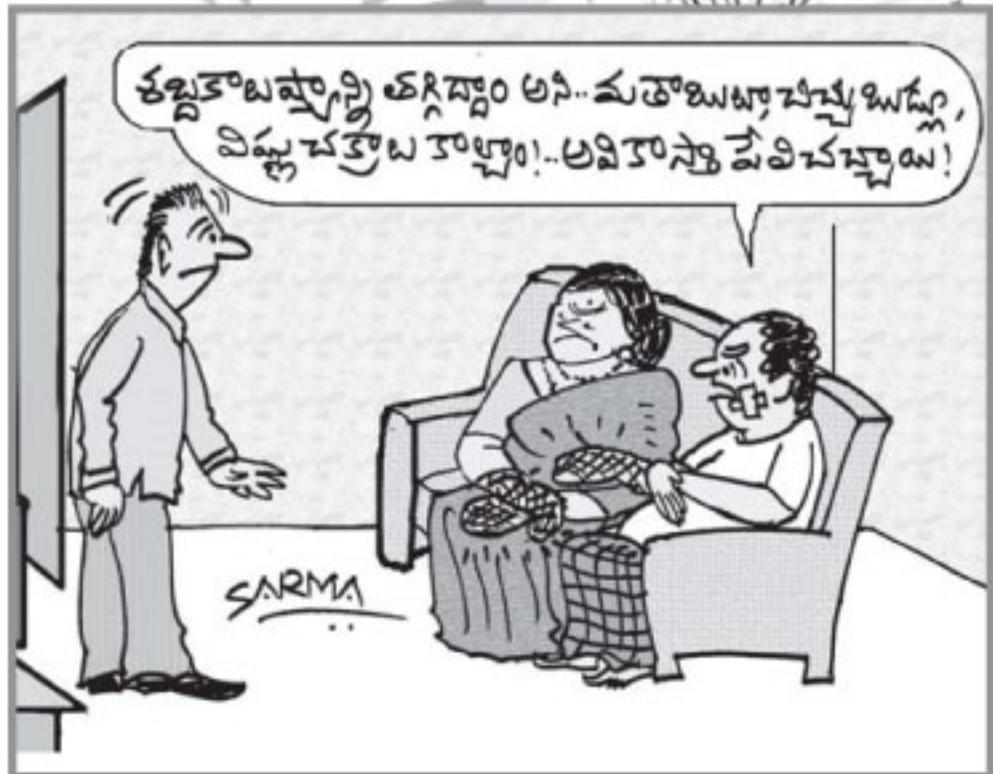
ఈ మేటి చిత్రాలు మాటలకండనివి... చూసి తెలుసుకోవాలి... అనుభూతి చెందాలి. ఇంకేందుకు ఆలస్యం...

మీ ఫోన్లోనే. కంప్యూటర్లోనే ‘YouTube లో lb sriram short films’ క్లిక్ చేసి - ఈ రోజు మనం ఏం కోల్పోతున్నామో... ఒక్కసారి పరికిద్దాం!

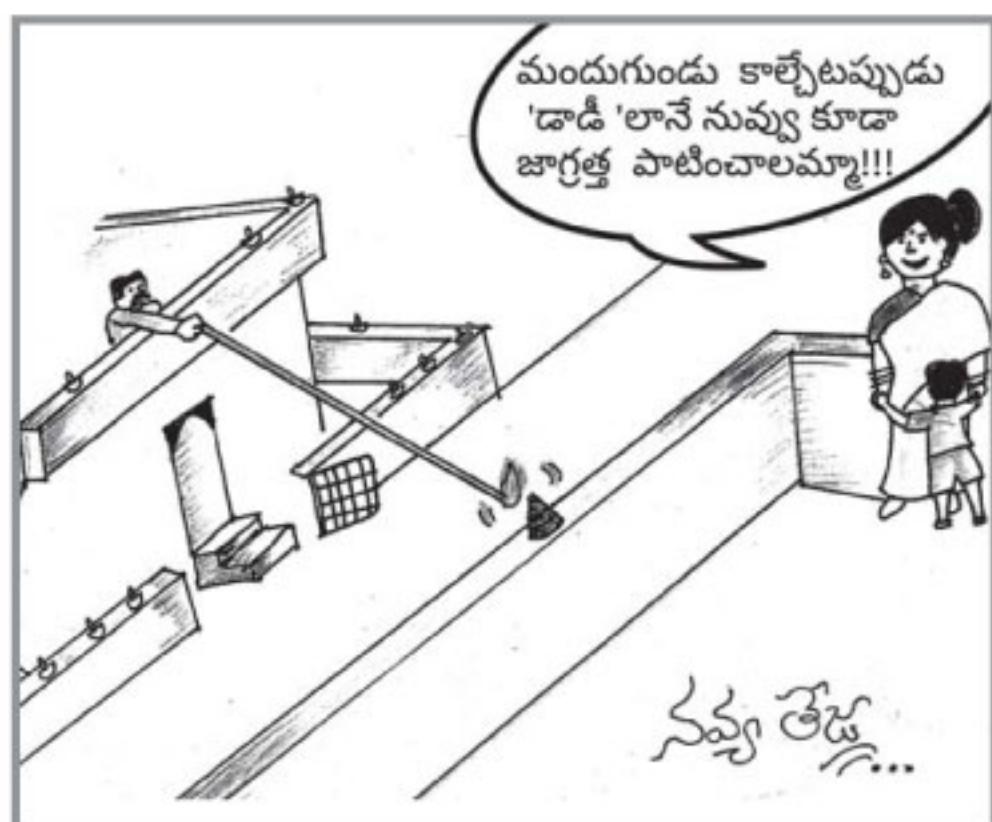
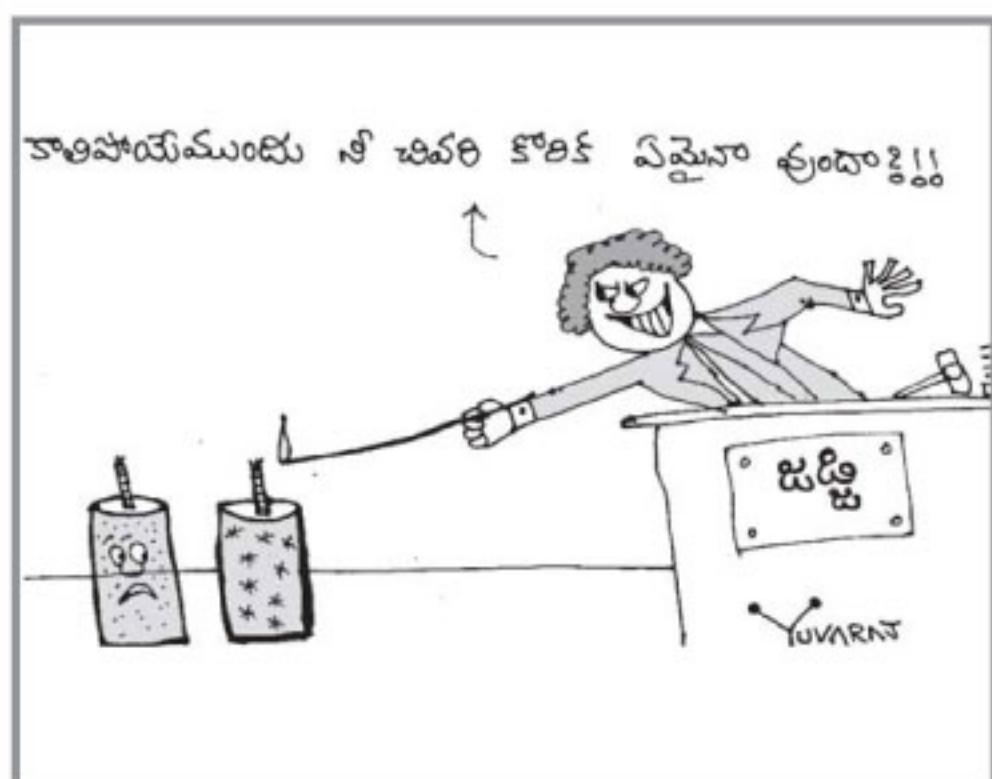
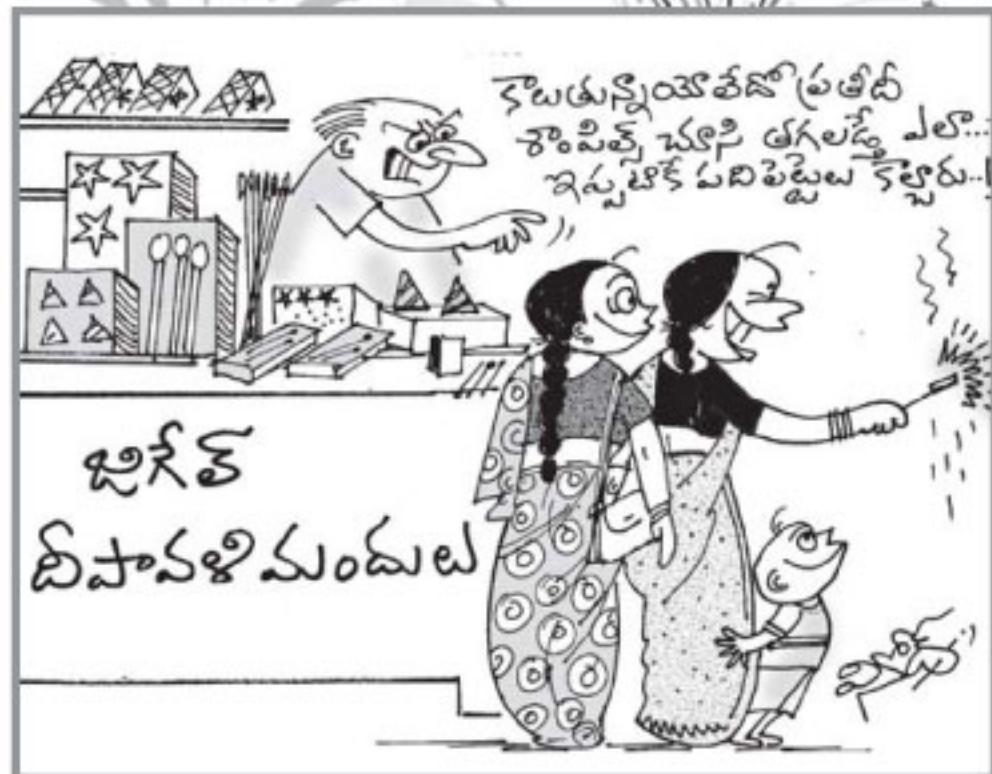
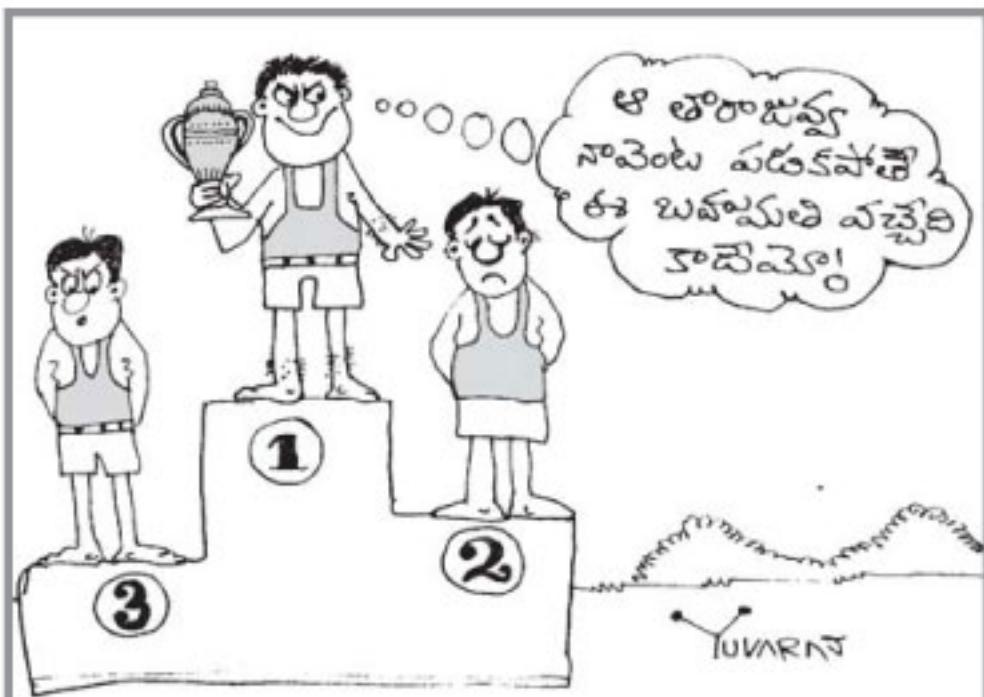
-గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి

నవ్వుల టమ్

పాశులు

లక్ష్మీ పాల-9704789714

చమత్కార సహకారం-బాచి

(గత సంచిక తరువాయి)

చచ్చిపోయే కదా... అందరూ ఇక్కడకు వచ్చారు. ఎప్పుడూ చావు కథలు వినవట్టు ఆ వెప్రిముఖాలేంటీ...? అనుకుంటూ మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

“ఎలాగైనా ఆ అమ్మాయికి అడ్డుపడి ఆమెను ఆపేయాలి. అంతే!... ఇంకేం ఆలోచించకుండా నేనూ పరుగెత్తా... దూరంగా గూడ్స్ బండి వస్తున్న సాండ్ అయ్యింది. నేను వేగం పెంచాను. ఆ అమ్మాయి పరుగెడుతుంది... నేను పరుగెడుతున్నాను... మూల మలుపులో గూడ్స్ కనిపించింది. ఘై గాడ్... తైన్ వచ్చేస్తుంది. ఆ అమ్మాయి తైన్కి బా... గా.... దగ్గరగా వెళ్లిపోతుంది. నేను కొంచెం దూరంలో ఉన్నాను. మరింత వేగంగా పరుగెత్తసాగాను.

గూడ్స్ వచ్చేస్తుంది... “అమ్మాయి... ఆగు...” కేకలు వేస్తున్నాను.

ధైరిఖయట స్కానం వద్ద
పరిచయమైంది..మాయిప్రథమాయ
ఇతిశాయ!! ఐళ్లి తేసుకున్నాము
యమ్మ మమ్మ!!?

నా మాటలు వినిపించుకునేలా లేదు తను.
నేను తనతో పాటు రైలు పట్టాల్లో పరుగెడు
తున్నాను. గూడ్స్ వచ్చేస్తుంది... వచ్చేస్తుంది...
వచ్చేస్తుంది.... వచ్చేసింది.

హరాత్తుగా ఆ అమ్మాయి కనిపించడం మానే
సింది. ఇప్పటిదాకా నా కళ్ళముందు కనిపించిన
అమ్మాయి ఉన్నట్లుండి ఎలా మాయమైంది...???

అంత ఆలోచించే టైం దొరకలేదు నాకు.
అప్పటికే... గూడ్స్ నన్ను వేగంగా... గుద్దేయడం...
ఆ స్పీడ్కి నేను అంతెత్తున ఎగిరి... ట్రాక్ పక్క
నున్న పొదల్లో పడిపోవడం ఏక కాలంలో జరిగి
పోయాయి.” చెప్పి ఊపిరి పీల్చుకోవడం కోసం
ఓ క్రూజం అగాడు రాజేంద్రబాబు.

ఆ కాస్త పాజ్ ని కూడా భరించలేనట్లుగా...
“హో... ఆ తరువాత ఏమైంది...?” అన్నీ ఒక్క
సారే ఉత్సంగ్రహాలు అడిగాయి.

ఓ మారు అందరికేసి చూసి, “ఏమవుతుంది.
నా ప్రాణం పోయింది. ఇదిగో నేనిలా అత్యలా
మారి మీ దగ్గరకు వచ్చేసాను” దిగులుగా చెప్పాడు.

అందరూ నిశ్శబ్దంగా విన్నారు.
“అదేమిటీ! మరా అమ్మాయి ఏమైపోయింది?”
ఉత్సంగ్రహాలు ఆపుకోలేక అడిగాడి రాంబాబు.

రాజేంద్రబాబు చెప్పాడు.
“దొంగ సచ్చింది... అది ఆల్ రెడీ ఎప్పుడో చచ్చి
దెయ్యమైందట. అందరినీ... అలాగే మోసం చేసి,
రైలు క్రిందపడి చచ్చేలా చేసి హాపీగా వెళ్లిపోతుం
దట! అంతకు ముందు పనిచేసిన ఇద్దరు స్టేషన్
మాప్టర్లు కూడా దాని పల్ల చనిపోయినవారేనంట!”
బుంగమూతి పెట్టాడు.

దెయ్యాలన్నీ.... ఫోల్సున నవ్వాయి.
మానవత్వం ఎంతపని చేసింది!!
“అంటే... ఇప్పుడు ఆ యువతి దెయ్యం మన
గ్యాంగులో ఉందా?” అశగా చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళలో
వెతుకుతూ అడిగాడు రాంబాబు.

“లేదు! అది ఆ గ్రామానికి చెందిన సమాధుల
దిబ్బలోని గ్యాంగీలో ఉంది. నాకు తెలిసి అప్పటికే
అది చనిపోయి చాలా సంవత్సరాలు అయ్యింది.
ఒహుశా దాని కాలం తీరిపోయి, దేవుడి దగ్గరకు
వెళ్లిపోయి కూడా ఉండొచ్చు.” చెప్పాడు రాజేంద్ర
బాబు.

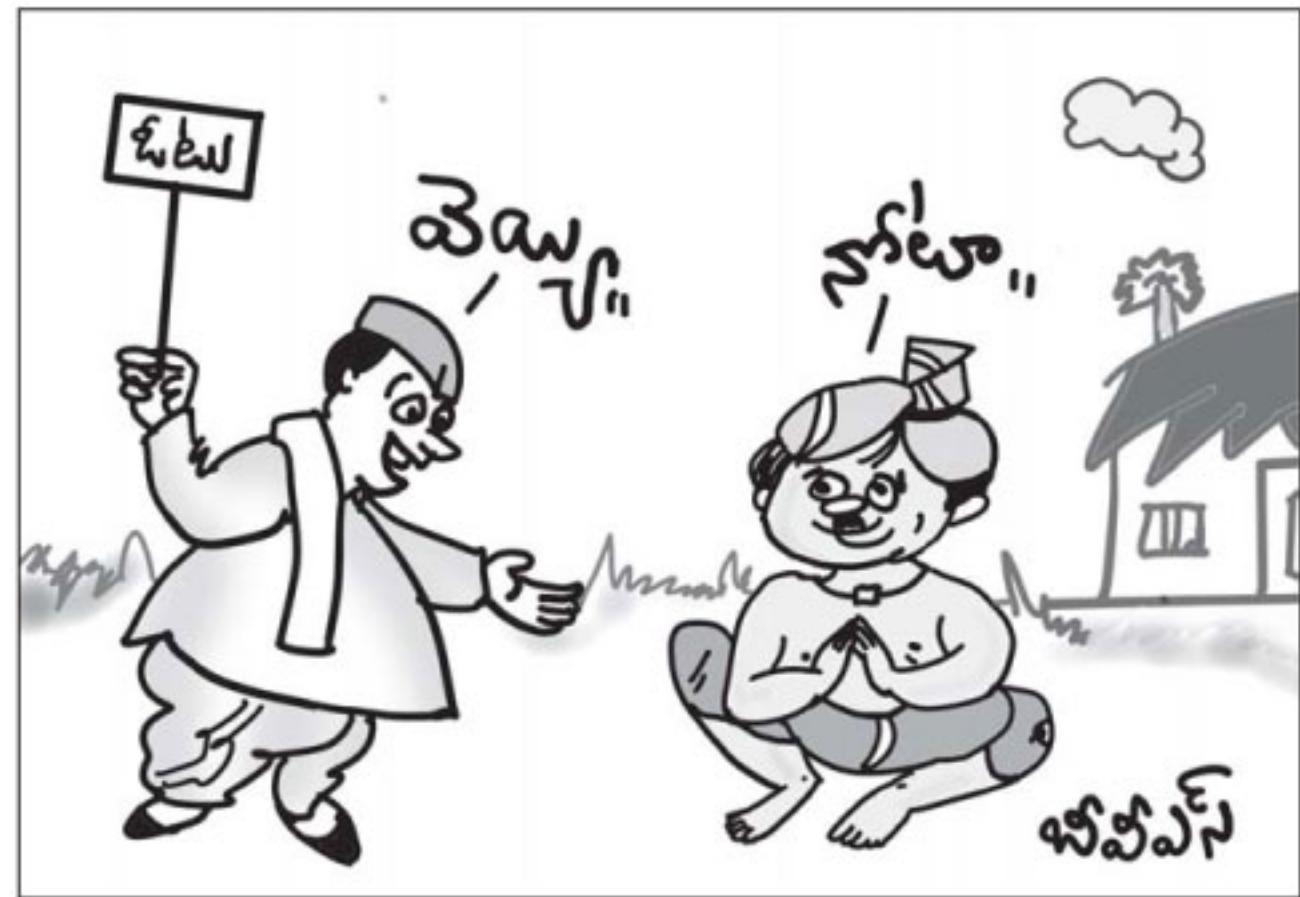
“హూ!....” అందరూ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చారు.
“మనుమలు మాత్రమే మోసం చేస్తారను

కుంటాము. కానీ, వారి వారి పాత వాసనలు పోని ఆత్మలు కూడా ఇలా కొన్ని అప్పుడప్పుడూ చేస్తుంటాయి. అంతా భగవంతుడి లీల!" భారంగా చెప్పాడు పెద్దయ్య.

దెయ్యం చేసిన వెకిలి చేష్టల్లో... దేవుడి లీల దాగి ఉండటమేమిటో... రాజేంద్రబాబుకు అర్థం కాలేదు. ఎందుకులెమ్మని రెట్టించుండా వెళ్లి తన సమాధిపై కామ్గా కూర్చున్నాడు.

అక్కడికి కాసింత దూరంలో కూర్చుని ఉన్న భార్య చెప్పాడు. "పెద్దయ్యా... According to my knowledge... రాజేంద్రబాబు కథ లోని దెయ్యం అలా చేయడానికి రెండు కారణాలుండోచ్చు. ఒకటి... తను మరణించి ఒంటరి అయిపోయినందుకు, తనకు తోడుగా మరి కొండరిని సంపాదించుకోవాలనే ఆలోచనలో ఇలా చేసి ఉండోచ్చు... లేదా ఎంతో భవిష్యత్తు, ఆశలు ఉన్న తను మరణించి ఇలాంటి అధోగతి పాలయినందుకు, తను పొందలేకపోయిన జీవితాన్ని, సంతోషాన్ని బతికున్న మనుషులంతా అనుభవిస్తుంటే భరించలేక పగతో... అలా ఒక్కొక్కరినే చంపుతూ కని తీర్చుకుంటూ ఉండోచ్చు. అమె అసూయా ద్వేషాలకు పాపం రాజేంద్రబాబు బలి అయ్యాడు...." అంటూ భుజాలెగరేసాడు.

"ఏది ఏమైనా మన సమూహంలోని పిశాచుల్లో ఇలాంటి వైఫారి తలెత్తుకుండా మనం ఎప్పటికప్పుడు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి. అంతే

కాదు... మనలా ఎక్కడక్కడ గ్రూపుల్లో ఉన్న పిశాచులన్నింటికి ఈ సందేశాన్ని అందజేయ వలసిన బాధ్యత మనమైనే ఉంది!" అతనింకా ఏదో చెపుతూనే ఉన్నాడు.

"అతడవరు?" రాజేశ్వరి పక్కనే కూర్చుని ఉన్న విజయ అడిగింది.

రాజేశ్వరి గొంతు తగ్గించి చెప్పింది. నువ్వు ఎప్పుడూ టీవీ చూడలేదా? భార్యవరామ్, ఎమ్. ఎ., పి.పౌచ్.డి., రాఘ్రంలో ఏ మూల ఏ సంఘ టన జరిగినా 'చర్చావేదిక' వంకతో టి.వి. లో ప్రత్యక్షమైపోతాడు. తనకు సంబంధం లేక పోయినా, ఆ సంఘటనమై తనకు అవగాహన

లేకపోయినా... సంఘటనను ఎవడూ ఉచ్చచేయలేని చిత్రమైన కోణంలో పరిశీలించి, తనకు తోచిన పనికిమాలిన విశ్లేషణను జనాలమై రుద్ది, ప్రేక్షకులకు ఓ స్వంత అభిప్రాయం, అలోచన లేకుండా చేసేస్తాడు."

"ఓహో!... ఎలా పోయాడు...?" అడిగింది.

"ఏమో!... సంబంధం లేని ఏదైనా సంఘటనలో ఎప్పటిలాగే అవాకులు, చవాకులూ పేలి ఉంటాడు. కడుపురగిలిన ఆ సంఘటన తాలూకు బాధితుడెవరో, దారిలో దౌరికించుకుని, తుక్క రేగొట్టేసి ఉంటాడు." ఇద్దరూ నోరు గట్టిగా అదిమిపెట్టుకుని... కిస కిస నవ్వుకున్నారు.

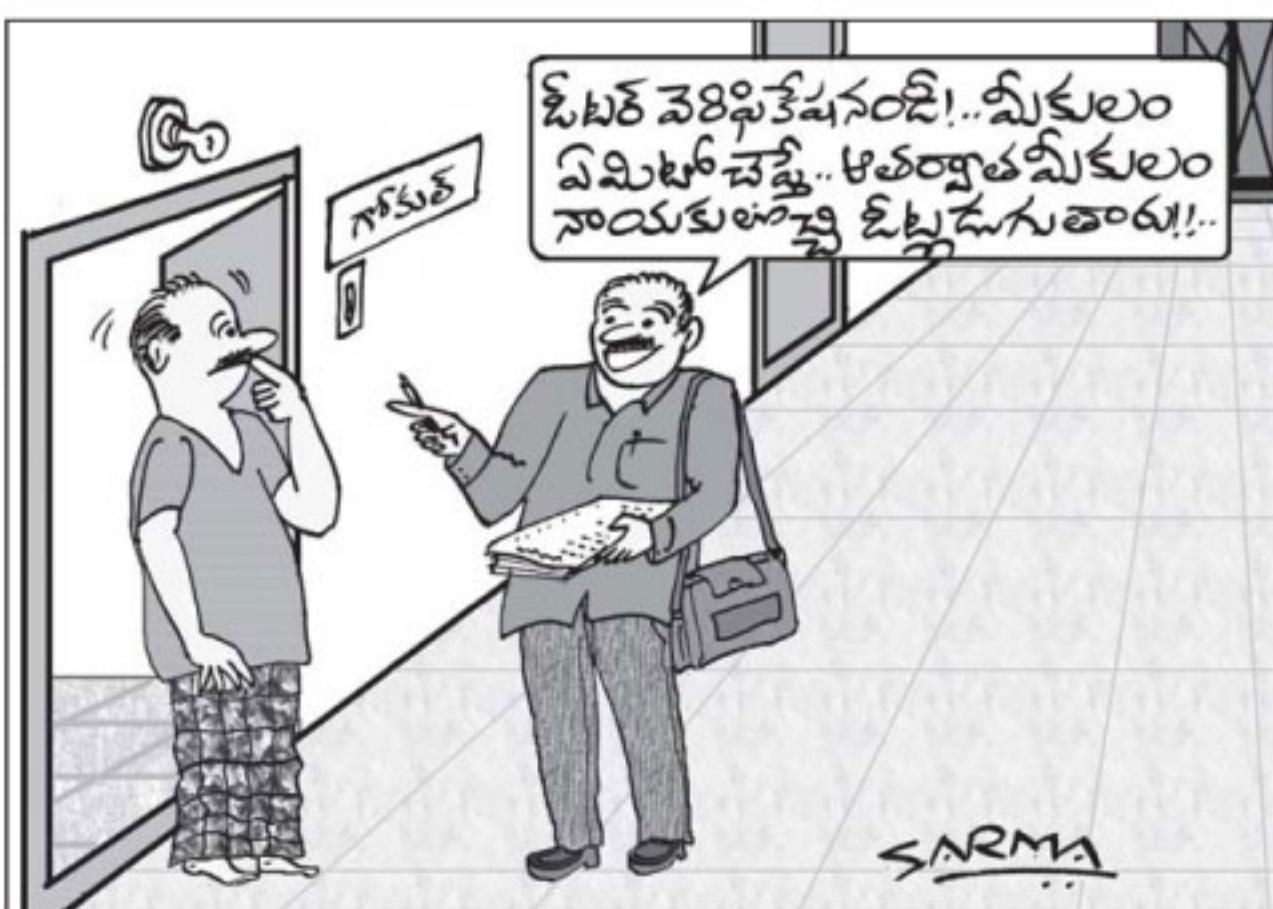
ఇంతలో దూరంగా అదవికోడి ఒకటి - "కొక్కొరోకో....." అని కూసింది.

"మంచిది... ఇంక తెల్లవారిపోతుంది. మళ్ళీ మనమందరం రేపు ఇక్కడే కలుద్దాం" అంటూ పెద్దయ్య లేచి నిల్చున్నాడు.

సరే నంటూ దెయ్యాలన్నీ లేచి తమ తమ సమాధుల్లోకి వెళ్లిపోయాయి. అందరూ వెళ్లిపోయే వరకూ చూస్తూ కూర్చున్న రాంబాబు.

"అయ్యా... అప్పుడే తెల్లారిపోవాలా...?" మళ్ళీ, ఉదయం నుండి రాత్రి వరకూ ఆ సమాధిలోనే... చావాలి? అంటూ గుసుస్తా..."

తోకీడ్చుకుంటూ వెళ్లి అయిష్టంగానే తన సమాధిలో దూరిపోయాడు.

హనురిణి స్కూల్

పుట్టగుంట సురేష్ కుమార్
9949589127

అభయం హస్తిటల్.... వచ్చేపోయే జనాలతో హడావిడిగా ఉండా హస్తిటల్.
ఎవరే రోగంతో వచ్చినా సరే, తగిన చికిత్స చేసి (ఇంటికి) పంపే నిపుణులైన
దాక్టర్లున్నారు అందులో.

రిసెప్షన్లో తనకు కావలసిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకుండి నలభై ఏళ్ళ నసరాణి.
తనకు లభించిన సమాధానాలు తృప్తి పరచడంతో దాక్టర్ కన్సల్టేషన్ ఫీజు
చెల్లించి, రిసెప్షన్లన్ను సూచించిన రూపు వైపుకు నడిచింది.

‘డా. నిదానంద్, సైకాలజిస్ట్’ అన్న బోర్డు ఉన్న రూపులోకి అడుగుపెట్టి బెదురు చూపులతో
నిలబడింది.

“రామ్య! రా... కూర్చో” అంటూ ప్రశాంతవదనంతో అహ్మానించాడు డా. నిదానంద్.
కుర్చోలో భయం భయంగా కూర్చుంటూ - “నా....దో...సమ....స్యండీ.” తడబడుతూ చెప్పింది.
“చెప్పుకోమ్యా! నీ సమస్యను విపులంగా చెప్పుకో. తగిన పరిష్కారం, తగిన సలహా, తగిన
మందు నేనిస్తా” అభయమిస్తున్నట్లు చేతిని పైకెత్తాడు.

“చెప్పుకుంటానందీ... మరి నాకెంత సమ
యం కేంటాయించగలరు?” అడిగింది.

“అరగంట సమయమిస్తా... నిదానంగా,

నిస్యంకోచంగా నిర్వయంగా నీ సమస్య గురిం
చి చెప్పుకోమ్యా” అన్నాడు.

“అహో! నేను అరగంటనేపు మాట్లాడవచ్చా?
లాటరీలో కోటిరూపాయలు గెలిచినంత ఆనం
దంగా ముఖం పెట్టి అడిగింది.

“అవునమ్యా! ఓ అరగంట నీ ఇష్టం... ఇక
చెప్పుకో నీ కష్టం” అన్నాడు.

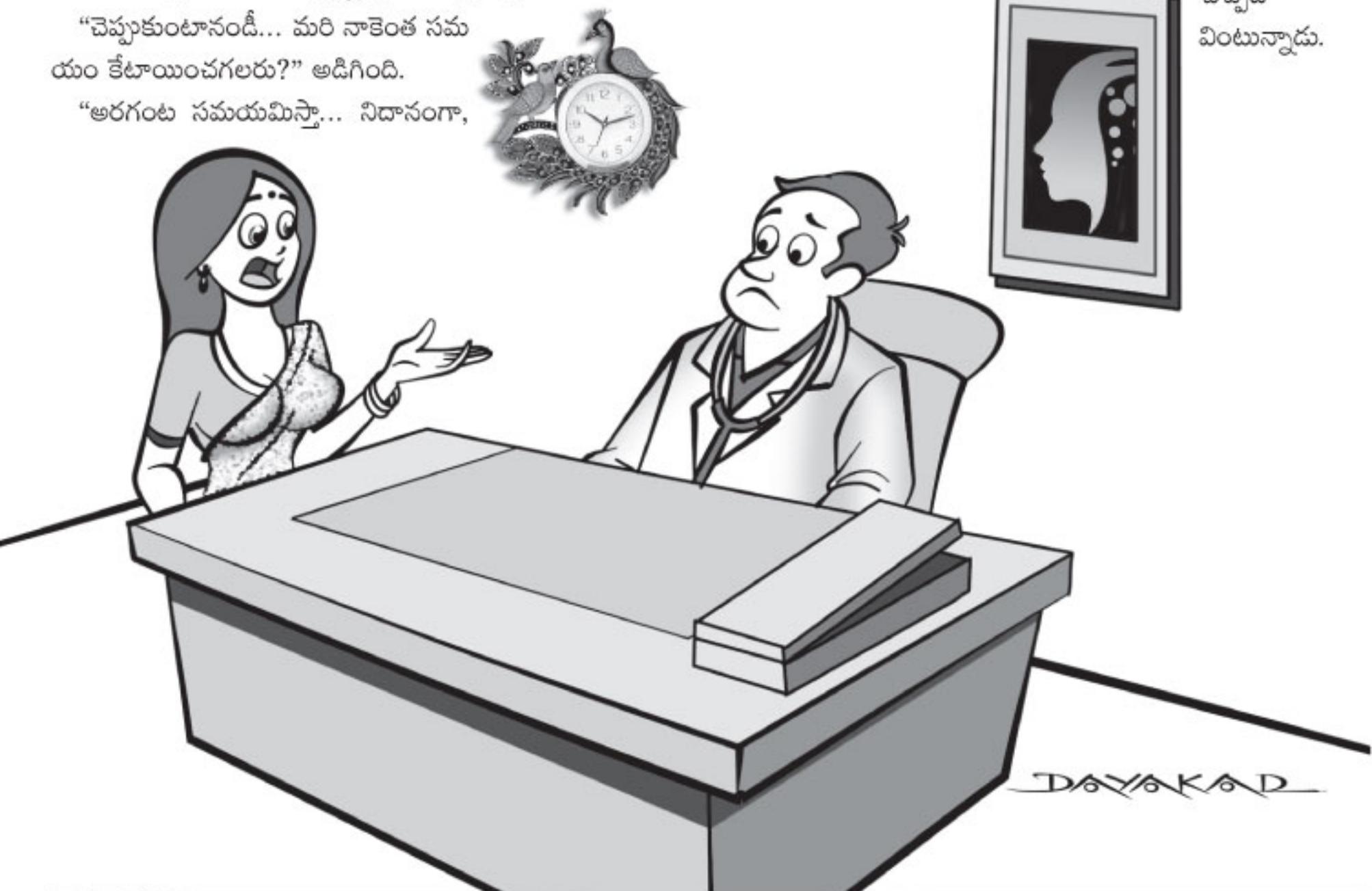
“అలాగే చెప్పుకుంటానందీ. అయితే మీరు
నేను చెప్పేది శాంతంగా వినాలి. చిరాకు పడ
కూడదు. వినుకోకూడదు. కోవగించు
కోకూడదు.” వినయంగా విన్నవించుకుంది.

“ఓహో! భలేదానివమ్యా! నేనసలు చిరాకే
పడను. నాకసలు కోవమే రాదు. నా పేరే నిదా
నందీ! నిదారంగా ఉంటా. ఇక చెప్పుకోమ్యా
నీ సమస్య” అన్నాడు.

నసరాణి తన గొంతు సపరించుకుంది.

“దాక్టరుగారూ! నా సమస్య ఏమిటంటే....
నేను చెప్పేది ఎవరూ వినరండి. నేను మాట్లాడ
డడం మొదలెడితే చాలు, ఏదో పసున్నట్లు
అవతలకు తప్పుకుంటారందీ అందరూ.”

దాక్టర్ నిదానంద్ సాపథానంగా అమె
చెప్పేది
వింటున్నాడు.

“చివరికి అయినవాళ్ళే నేను చెప్పేది విన రంబే మీరు నమ్మరు డాక్టరుగారూ! మా అమ్మ వినదు. మా నాన్న వినరు. మా అత్తగారు వినరు. మా మామగారు వినరు. ఎటోచీ మా ఆయన....”

“ఆఏ! మీ ఆయన వింటాడా?” అత్తంగా అడిగాడు డాక్టరు.

“అబ్బా! ఏమిటా ప్రత్యు?” గట్టిగా అరిచింది నసరాణి.

ఉరుము ఉరిమితే వచ్చే శబ్దంలా ఉన్న ఆ అరుపుకు తుల్లిపడ్డాడు డాక్టరు.

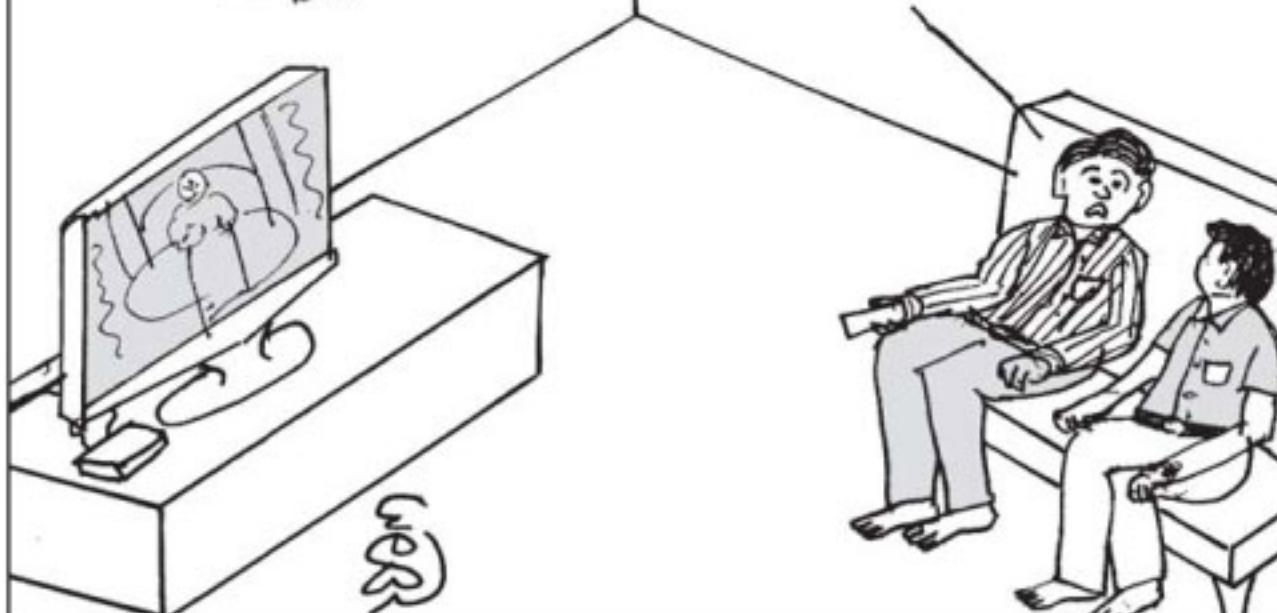
“అయ్యా! నేనేమన్నాను? జస్తు, మీ ఆయన వింటాడా అని అడిగానంతేగా” అన్నాడు తీవ్రంగా కంపించిపోతూ.

ఆయనలోని కంపనలు గమనించిన నసరాణికి ఆయనపై ఎంతో జాలేసింది.

“సారీ డాక్టరుగారూ! కాస్తు గట్టిగా అరచి నట్టున్నాను. నన్నేం చేయమంటారు చెప్పండి! నేను మాట్లాడేటప్పాడు, వింటున్న వ్యక్తి వినడం ఆపినా, ప్రత్యులు వేసినా నాకు పిచ్చ కోపమొ చేస్తుండండీ. అప్పాడు అసంక్లితంగా అరి చేస్తాను. మరేమీ అనుకోబాకండి.” అనున యిస్తూ చెప్పింది.

“అనుకోనుగానీ, ప్రత్యులు వేయకపోతే ఎలా గమ్మా! నీ సమస్య తెలుసుకోవాలన్నా, నీ సైకలాజికల్ డిజార్డర్ ఏమిటో కనిపెట్టాలన్నా, డాక్టరువైన నేను ప్రశ్నించక తప్పదు కదా!

**టీవీ చూనట, యాంకర్, పొట్టిస్టీపెంట్స్, ప్రైక్కలు
అందరూ లెలుగువాలే... కానీ, ఇంగ్లీష్ లానే
మాట్లాడుతారు... అంతాంతిహారినిదిలనీ ష్టో
చేస్తే పాఠిపొతుండితోని...**

పెదవి విప్పక తప్పదు కదా!” వివరించాడు.

“డాక్టరుగారూ! మీరు నాకు అరగంట సమయం ఇచ్చారు. ఆ అరగంటపై సర్వహక్కులూ నావే! మీరేమైనా ప్రశ్నించాలనుకున్నా, మాట్లాడాలనుకున్నా నేను మాట్లాడిన తర్వాత! మీకు గనుక పెదవి విప్పాలనిపిస్తే, నేను చెప్పేది వింటున్నప్పదు ‘ఊ’ కొడుతుండండి చాలు.” కరాఫండిగా చెప్పిసింది.

‘ఊ’ అన్నాడు డాక్టరు ఉన్నారుమంటూ. నసరాణి తన గొంతు సవరించుకుంది.

“అవునూ! ఎక్కడున్నానూ.... మా ఆయన దగ్గర కదా! మా ఆయన మాత్రం నేను చెప్పేది

వింటారండీ, ఆయన విషయం కొస్సేపు పక్కన పెట్టి మా అమ్మ విషయానికొస్సే అమె ఎంత కరినాత్కురాలో తెలుసా డాక్టర్?”

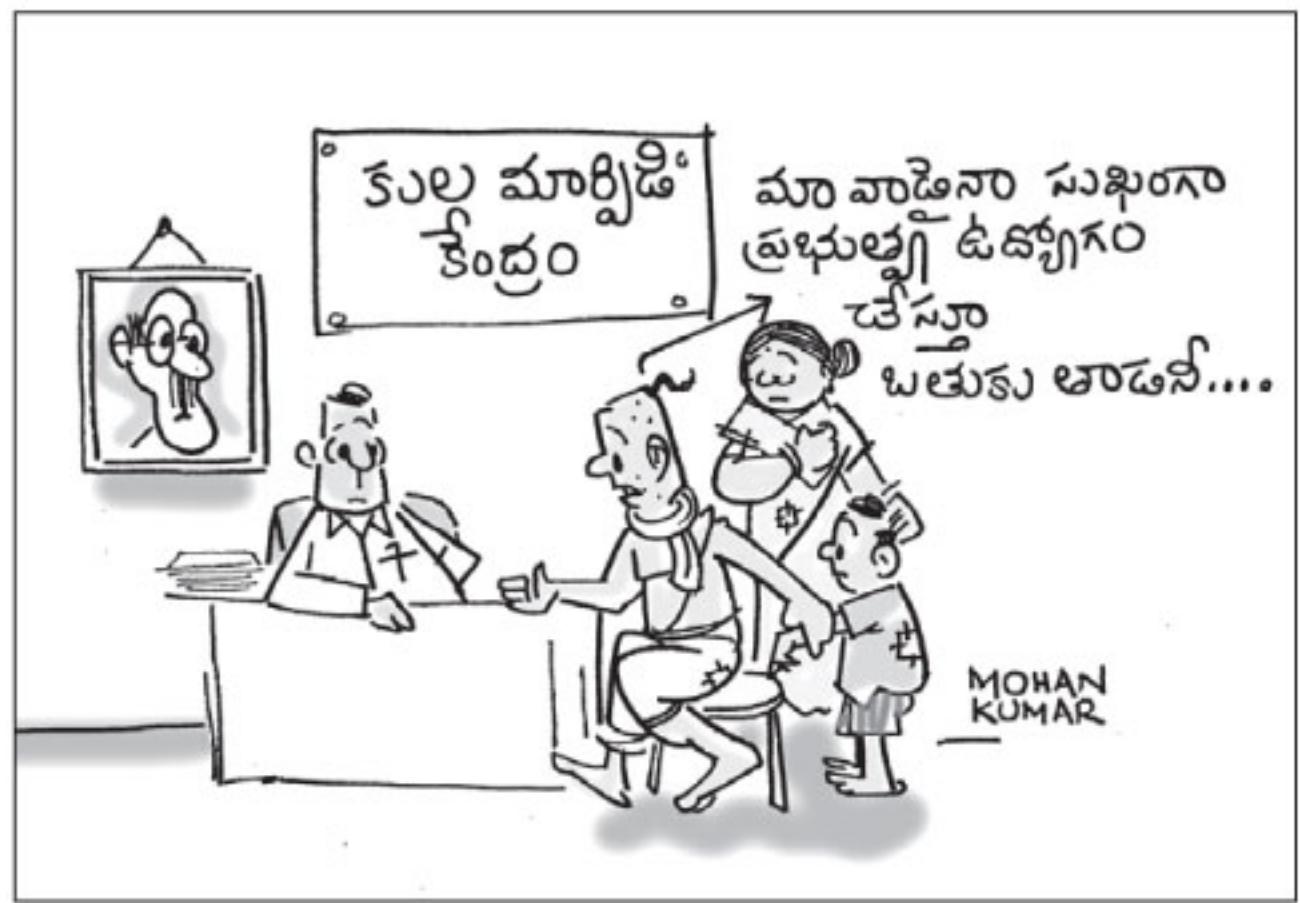
“తెలియదు” అనబోయి నాలిక్కరచుకుని ‘ఊ’ అన్నాడు.

“మా అమ్మ వాళ్ళండేది మా పక్కరోడ్డులో నేనండి. అమ్మకు కాసేపు కబుర్లు చెపుదామని ఏలు చూసుకుని వెళుతుంటాను. ఆమెకు టీవీ సీరియస్ అంబే తెగ పిచ్చండి. ఎప్పుడూ టీవీకే అంకితమైపోతుంది. నేనేమైనా చెప్పబోతే....

“ఆ సోదేదో మీ నాన్నకు చెప్పా. లేకుంటే నా పక్కన కిక్కరుమనకుండా కూర్చుని బుధ్ఘా టీవీ చూడు.” అంటుంది. చూకారా డాక్టర్.... మా అమ్మ తన మాటల బాణాలతో నా హృదయాన్నిలా తూట్లు తూట్లు పొడుస్తుందో!”

“అం నువ్వు చేసేదేమిటమ్మా! నీ చెత్త కబుర్ల తో నా బుర్రని ఘట్టఘట్టమని పగలగొడుతున్నా వుగా” అనబోయి తమాయించుకుని ‘ఊ’ అన్నాడు డాక్టర్.

“ఇక మా నాన్న విషయానికి పస్తున్నానండీ. నాకు ఆయన దగ్గరకెళ్లి గంటసేపు కబుర్లు చెప్పాలని ఉంటుంది. అయితే ఆయనెప్పుడూ ఇంటో ఉండరు... ఇంటి బయట రోడ్డుపై పిల్లలు క్రికెట్ ఆడుకుంటుంటే తగుదునమ్మా అని వాళ్ళతో కలిసిపోతారు. లుంగీని పైకి ఎగ గట్టుకుని బౌలింగ్ చేయడం, బ్యాటింగ్ చేయడం, రోడ్డుమీద వెళ్లేవాళ్లు ఇదంతా చూసి

తీవ్యులే పండి

చోటు

వివండ్చీ - ఇంకా వంటలో నేను కొన్ని భాతు పుయోగాలు చేస్తా!

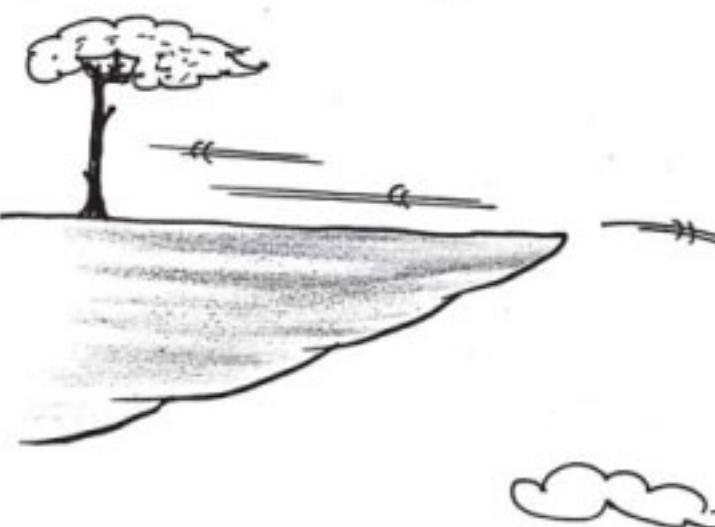
నవ్వుకోవడం రోజంతా ఇదే తంతు ఆయనిది. ఇదండీ మా అమ్మానాన్నల వ్యవహారం.

ఇద్దరిలో ఎవరూ నా మాటలు వినరు. పుట్టింటివారే నా మాటలు వినకపోతే....నా కష్టాన్ని ఎవరికి చెప్పుకోవాలి? నా ఆవేదనను ఎవరితో పంచుకోవాలి?" - ఇలా తన సమస్య చెప్పుకుపోతున్న నసరాణి ముఖంలో ఉప్పాంగి పోతున్న ఆనందం సృష్టంగా కనిపిస్తోంది.

"ఎమిటీ మనిషి? కష్టమంటుంది, ఆవేదనం టుంది, ముఖంపై మాత్రం బాధ తాలూకు చిహ్నాలేమీ లేవు. ఎమిటో ఈవిడ యవ్వారం?" అని మనసులో అనుకుని 'ఊ' అన్నాడు డాక్టరు.

"ఇక మా మెట్టింటివారి విషయాలు మీకు చెప్పుకోవాలి డాక్టరుగారూ. మా అత్తగారికి కబుర్లు చెబుదామని ప్రయత్నిస్తుంటాను. అయితే నాకు అవకాశం ఇవ్వనే ఇవ్వరండి. అమెకు దైవభక్తి ఎక్కువ. నేనామెకు కబుర్లు చెబుదామని ప్రయత్నిస్తే....నన్ను పూజగది లోకి తీసుకువెళ్తుంది. అక్కడ కూర్చుని కళ్ళ మూసుకుని జపం చేస్తూ... ఘోరతపస్సు చేస్తు న్నట్టు తెగ ఫీల్టెపోతుంది. తన తపస్సుకు మెచ్చి దేవుడు ప్రత్యక్షమవుతాడని ఆమె ఆశ. అందుకే నన్ను తన పక్కన కూర్చే బెట్టుకుని, దేవుడు ప్రత్యక్షమైన మరుక్కణం....ఆ సంగతి తన చెవిలో ఉడమంటుంది. అవ్వడు తన

శ్వాసం చూయా.. మెట్టింట మంచ్చుక్కు తైలింగ్
పేరుకుంటూ.. క్రీను వ్రాయిస్తున్న కొట్టుల్లో
నూ ఫాట్ కటక్కు కావాల లేపుతు !!

అట్లుకు

తపోదీక్క విరమించి, కనులు తెరిచి, దేవ దేవుని కనులారా చూసుకుంటుందట... చూసారా డాక్టరుగారూ, మా అత్తగారు నన్ను పెట్టే చిత్రపాంసలు!"

"ఊ!..." అన్నాడు డాక్టరు.

"మా మామగారి విషయం కూడా మీకు చెప్పి తీరాలి డాక్టర్. ఆయన ఎప్పుడూ ఇంటి వెనక పెరట్లోనే కాలక్షేపం చేస్తుంటారు. ఆ మూడువందల గజాల పెరట్లో ఏవేవో మొక్కలు పెంచుతూ.... మూడువందల ఎకరాల్లో పంటలు పండించే గొప్ప మోతుబరి రైతులా బిల్లప్ ఇస్తుంటారు. నేను ఆయనకు వివైనా కబుర్లు చెబుదామని గంపెడాశతో పెరట్లోకి వెళితే- 'అమ్మాయీ! ఆ బెండకాయలు కొయ్యి, ఈ కలుపుమొక్కలు పీకు' అని

పనులు పురమాయిస్తారు. అక్కడితో ఆగక వేప చెట్టు ఆకులు కోసి, నోట్లో వేసుకుని, కసకసా నములుతూ, నాకూ గుప్పెడు ఇచ్చి తినమంటారు. తింటే ఆరోగ్యానికి మంచిదట. నా మాటల్లేతే వినరు గాని, ఆయనిచ్చే చేదు ఆకు ల్చి నేను తినాలట. ఇదేమి న్యాయమంది?"

"న్యాయం కావాలంటే నువ్వు కోర్చుకు వెళ్లాలమ్మా!... అది జడ్డిగారి పని. డాక్టరు పని కాదు." అనబోయి... అనకుండా 'ఊ' అన్నాడు డాక్టరు.

గలగలా మాటల్లాడేస్తున్న నసరాణి ఉన్నట్టుండి తెగ సిగ్గుపడిపోసాగింది.

అయితే వెంటనే తన సిగ్గును నియంత్రించుకుని... "ఇప్పుడండీ....నేను మా అయన గురించి చెబుతాను. ఆయన ఓ కవి. కవితలు రాశ్శుంటారు. నేనేం చెబుతున్నా బుద్దిగా వింటూ 'ఊ' కొడుతూ, తన కవితలేవో తాను రాసుకుపోతుంటాడు.

ఈ ప్రపంచంలో నా మాటలు ఎవరూ వినక పోతే నాకేం! మా ఆయన ఉన్నారు... ఆయన వింటారు. మా ఆయన బంగారం! ఒకరోజు నేను ఆయనకు కబుర్లు చెబుతూ అనుకోకుండా అలవోకగా ఓ కవిత చెప్పా. ఆయన నన్ను మెచ్చుకుని, అందులోని అనంఖ్యాక తప్పులను సరి చేసి పెట్టారు. ఆ మణిపూసలాంటి కవితను మీకు వినిపిస్తా వినండి."

అంటూ గొంతెత్తి కవితను అందుకుంది.
నా మాటలు వింటాడు.
వింటూ ‘ఊ’ కొడతాడు.
మా ఆయన బంగారం...
నాకెంతో నచ్చాడు!

కవిత చదవడం పూర్తయ్యక దాక్షరుగారు చప్పట్టిమైనా కొడతారేమొనని ఆశగా ఆయన చేతులకేసి చూసింది.

ఆయన గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ, ఆముదం తాగిన ముఖం పెట్టి ‘ఊ’ అన్నాడు.

తన కవితను దాక్షరుగారు ఎంతగానో అస్యాదించి... మనసులోనే మెచ్చుకుని ఉంటారని భావించి, నసరాణి తన మాటల జాతర కొనసాగించింది.

“దాక్షరుగారూ! ఈ ఉదయం ఏం జరిగిందో తెలుసా? మావారు టీ తాగి, కవితలు రాసు కుంటూ, నేను చెప్పేది త్రద్ధగా వింటూ ‘ఊ’ కొడుతున్నారు. ఉన్నట్టుండి ఆయన ‘ఊ’ కొట్టడం ఆపేసారు. మరి కోపం రాదా నాకు? వెంటనే టీకప్పును అందుకుని నేలకేసి కొట్టా.

అది పెద్ద శబ్దంతో భళ్ళన బద్దలై పోయింది.

ఐతే మావారు ఇదేమీ గమనించక ఓ శిలా విగ్రహంలా కూర్చుని, అలా రాసుకుంటూనే ఉన్నారు. పిలిస్తే పలకడం లేదు. తరువాత తెలిసింది. ఆయనకు వినికిది శక్తి పోయిందని. అంతే....నాకు కళ్ళు గిరగిరా తిరిగాయి. భూమి తలకిందులైపోతున్నట్టు అనిపించింది. ఇక నా కబుర్లు ఎవరికి చెప్పుకోవాలి? నా గోడు ఎవరికి వెళ్ళబుచ్చుకోవాలి? చెప్పండి దాక్షరీ!...”

మా ఉంటోడే....గంబులెన్న త్రైవర్. హరు కు కుస్తుర్లి పెధువు.....| గంబులెన్న ఎక్కడసు పెశ్చన్ని శూడి ఉచితుకొని నులుగురైనుగురు పార్శింజర్నీ ఎక్కించుకొని పాతుంటాడు.....

ఇత్తుపేట....ఇత్తుపేట....ముప్పె రూపాయలూ.....

దాక్షర్ నిదానంద్ తన చేతివాచీ వంక చూసుకున్నాడు.

“నసరాణిగారూ! మీకు నేనిచ్చిన అరగంట సమయం పూర్తయింది. ఇక మీ సమస్యకు పరిష్కారం వినంది.” అన్నాడు.

“పరిష్కారమా? నాకొద్దండి”

“వద్దంటే ఎలాగమ్మా! దాక్షరుగా మీ సమస్య ను విన్న నేను తగిన పరిష్కారం సూచించాలి కదా! అది నా బాధ్యత!” స్ఫృష్టంగా చెప్పాడు.

“నేనొచ్చింది నా సమస్య పరిష్కారం కోసం కాదండి.” తెగేసి చెప్పింది.

“వ్యాటి! మరెందుకొచ్చినట్టు?” అనహనంగా అడిగాడు.

నసరాణి తన గొంతు సపరించుకుంది.

“మావారికి వినికిది సమస్య వచ్చిందన్న విషయం ఈ ఉదయం తన తెలిసింది కదండి!

అందుకే ఆయన్ని తీసుకుని ఈ హస్పిటల్కు వచ్చాను. దాక్షరుగారు, మా వారిని పరీక్షించి, చెవుల్లో ఇయర్డ్రాప్స్ వేసి, గంటసేపు కదల కుండా కూర్చోమన్నారు. మావారు కూర్చు న్నారు. మరి గంటసేపు నేనేం చెయ్యాలి?”

‘ఊ’ అన్నాడు దాక్షరు ఆమె దెబ్బకు అలవడిన అలవాటు ప్రకారం.

“సరే, నేను లేచి ఈ హస్పిటల్ అంతా చక్కర్లు కొట్టానంది. దాక్షర్ ఉదరూ తమ కోసం లేచి వున్న పేషంట్లతో బిటీబిటీగా వున్నారు. నాకో ఆలోచన తట్టి రిసెప్షన్ వద్దకెళ్లి దాక్షర్ విషయాలు ఆరా తీసాను. అప్పుడు సైకాలజిస్ట్ గారొక్కరే ఖాళీగా వున్నారు. పేపెంట్లువరూ లేరని చెప్పారండి. కన్నట్టేషన్ ఫీజు అయిదొందలూ కట్టేసి మీవద్దకు వచ్చాను. నా సమస్య అంటూ అరగంటసేపు మీకు కబుర్లు చెప్పాను. నేనొచ్చింది మీకు కబుర్లు చెప్పడానికి గాని నా సమస్యకు పరిష్కారం కోసం కాదండి. సరే, ఇక వెళ్లిరానా దాక్షరుగారూ? అవతల మావారి చెవుల సంగతి చూడాలి” అంటూ చకచక వెళ్లిపోయింది నసరాణి.

డా.నిదానంద్ ‘ఊ’ అంటూ నోరెళ్ళబెట్టి బోయి నోరు పూర్తిగా తెరుచుకోవడంతో ‘ఆ’ అంటూ నోరెళ్ళబెట్టి, అలా చూస్తాండి పోయాడు.

◆◆◆

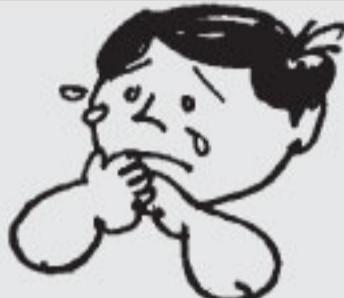
గమనిక: ఇది ఓ యదార్థ సంఘటన ఆధారంగా అల్లిన కథ. ఆ సంఘటనలో మానసిక నిపుణునిపేరు ‘డా. విన్సెంట్ పీలే’

కలక్కర్: జీవి.

వెట్టుకు జ్ఞాను

డాక్టర్: ఏవీఎమ్

తండ్రి - “ఏరా బాబి! సుగ్గులుకెళ్లేదని అమ్మ ఓ దెబ్బ కొడితే అంతలా అరవాల్చా!”

“నీకు అలవాట్టిపోయింది నాన్నా ఆ దెబ్బలు... కానీ నేను నీలా ఓర్చుకోలేను.” గడుసుగా చెప్పాడు బాబి!

ఓ ఉద్యోగి అవేదన

“ఎంటో వెధవ జీవితం!... జీతం పెంచ మంచే అసలు నువ్వు ఏం పని చేస్తున్నా పని అడుగుతారు.

అదే సెలవు ఇమ్మంచే నువ్వు చేయాల్సిన పని ఎవడు చేస్తాడంటారు!

భార్య తన భర్త మీద కోపంతో బట్టలు సర్దు కుంటూ - “నేను మా అమ్మవాళ్ళింటికి వెళుతున్నాను శాశ్వతంగా.”

భర్త కూడా బట్టలు సర్దుకుంటూ - “నేనూ కూడా మా అమ్మవాళ్ళింటికి వెళ్ళిపోతాను శాశ్వతంగా...” చెప్పాడు.

“మరి మన పిల్లలు?!” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

భర్త - “నువ్వు మీ అమ్మ దగ్గర... నేను మా అమ్మ దగ్గర ఉన్నప్పుడు... పిల్లలు కూడా వాళ్ళమ్మ దగ్గరే ఉంటారు.!” చెప్పాడా భర్త కోపంగా!

భర్త - “నీకో గుడ్ నూన్
మరియు ఓ బ్యాడ్ నూన్...”
భార్య - “గుడ్ నూన్ ముందు
చెప్పండి!”

భర్త - “నీకు ఓ చిన్న
నెక్కెన్ కొన్నాను.”

భార్య - “వావ్! మరి బ్యాడ్ నూన్...”

భర్త - “నీ వడ్డాణం అమ్మేసాను!”

హరి - “పాడు లోకం! నేను
నిన్న దొంగా... దొంగా అని
అరిస్తే కాలసీలో ఒక్కడూ
బయటికి రాలేదూ.

గిరి - “మరేం చేసావు?!”

హరి - “తర్వాత, ‘తమన్నా...
తమన్నా...’ అని అరిచాను.
అందరూ బయటికి వచ్చారు.
దాంతో దొంగ పట్టబడ్డాడు.”

ఓ భార్య భర్తకి మెసేజ్ చేసింది.
‘పచ్చేప్పుడు కాయగూరలు తీసుకురండి.
అలాగే సుమతి మిమ్మల్ని అడిగినట్టు చెప్పమంది.’

‘ఏ సుమతి?’ భర్త రిపై.

భార్య ‘హ... హ... హ... సుమతి అని ఎవరూ లేరు. మీరు మెసేజ్ చదివారా లేదా అని టెస్టు!?’ మళ్ళీ మెసేజ్ పెట్టింది.

“నన్ను అడిగింది పక్క వీధి సుమతి మొనని అడిగా! ఇప్పుడు నేను మన వీధి చివర ఉంటున్న సుమతితో రైతు బజార్లో ఉన్నాను.” భర్త మెసేజ్.

భార్య - “ఉండండి వస్తున్నా!” అని మెసేజ్ పెట్టి, పదినిమిషాల్లో రైతుబజారు చేరుకుని థోను చేసింది.

“ఎక్కుడ మీరు”

భర్త - “హ... హ... హ... సుమతి అని ఎవరూ లేరు... నువ్వెలాగూ రైతు బజారుకి వచ్చావుగా!... కావాల్సిన కూరగాయలు కొనుకెక్కత్తు.

చీర కొనదానికి గాను భార్యని షాపుకి తీసుకెళ్లాడు భర్త.

భార్య ముందుగా ఓ 25 చీరలు సెల్క్స్ చేసింది. తర్వాత వాటిలోంచి 15 చీరలు ఫిల్మర్ చేసింది. మిగిలిన 10 లోంచి ఒక చీరని కొనమంది.

దీనికి మూడుగంటలు పట్టింది.

విసుగొచ్చిన భర్త, కారులో ఇంటి కెళుతున్నపుడు... “మనకన్నా ఆడం, ఈవ్వలు నయం! ఆకులు కట్టుకు తిరిగేవారు.” అన్నాడు కోపంగా.

భార్య -“ఈవ్ తను చుట్టుకునే ఆకుల కోసం ఆడం ని ఎన్ని చెట్లు ఎక్కించిందో ఎవరికి తెలుసు” చిలిపిగా చెప్పిందామె.

చదువు:

వేలి ముద్రలనుండి సంతకం చేయడం నేర్చించేది.

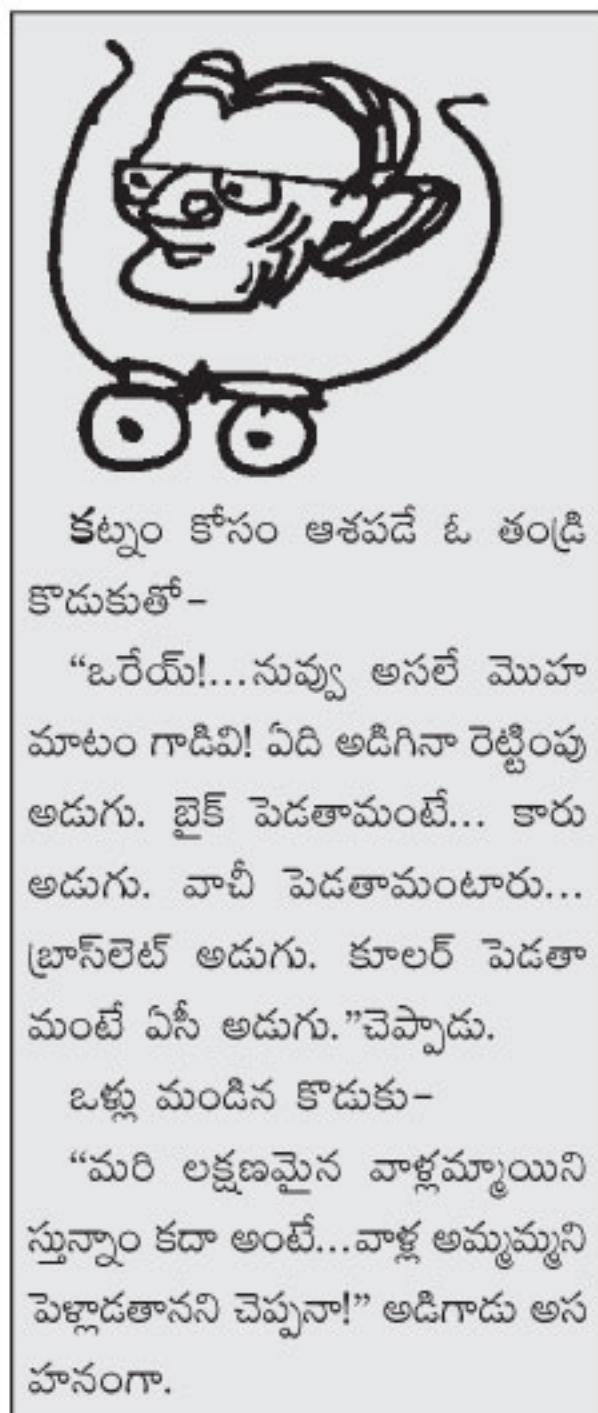
టెక్కులట్టి:

సంతకం నుండి మళ్ళీ వేలిముద్ర వేయించేది.

“భర్త చనిపోయాడని ఆవిడ చూడు ఎలా ఏడుస్తుందో పాపం!” అన్నాడు సుమన్

“చాల్చేంది సానుభూతి! మీరుపోతే నేనూ అంతకంటే పెద్దగానే ఏడుస్తాను” ఉడుక్కుంటూ అంది సుమిత్ర.

కట్టుం కోసం ఆశపడే ఓ తండ్రి కొడుకుతో -

“బరేయ్!... నువ్వు అనలే మొహమాటం గాడివి! ఏది అడిగినా రెట్టింపు అడుగు. బైక్ పెడతామంటే... కారు అడుగు. వాచీ పెడతామంటారు... బ్రాసెలెట్ అడుగు. కూలర్ పెడతామంటే ఏసీ అడుగు.” చెప్పాడు.

ఒళ్ళు మండిన కొడుకు -

“మరి లక్ష్మణమైన వాళ్ళమృయిని స్తున్నాం కదా అంటే... వాళ్ళ అమ్మమ్ముని పెళ్లాడతానని చెప్పునా!” అడిగాడు అసహనంగా.

టీవర్ -“ఒక స్థ్రీ గంటలో యాఖై చపాతీలు చేస్తే... ముగ్గురు స్థ్రీలు కలిస్తే అదే గంటలో ఎన్ని చపాతీలు చేస్తారు.”

“ముచ్చట్లకే టైమంతా సరిపోతుంది కనుక, మహా అయితే పది పదిహేను చపాతీలు చేయగలరు టీవర్!” చెప్పాడు బాబి.

“ఆ తమలపాకు మీద ఏంటమ్మా!...” అడిగింది అత్తగారు.

“పూజలో... ఐదు రకాల పళ్ళు పెట్టాలని చెప్పారు. అందుకే అవి తేలేక ఇలా మిక్కిడు ప్రూట్ జాం పెట్టా అత్తగారూ!”

మావో! నువ్వుచెప్పిన సమస్యలన్నితే ద్వాగా చోపుగా విని.. సరే అలాగే తీరుస్తా అన్నాడుగడా! ఆయనకు తలి పూరుపదుంట్టుగో వాలకి బ్రాంచ్ చెముడుటు....

ప్రముఖ కార్యానిక్షే శ్రీ ఏవీఎమ్గారి కార్పూస్లు ఇప్పుడు వెబ్‌సైట్లో కూడా కనువిందు చేస్తున్నాయి... www.avmcartoons.com

క్రిక్ చేయింది! సరదాగా నవ్వుకోంది!

సుందరం పెళ్లి

యి. విజయశేఖరరట్టి

9959736475

సుందరానికి ఇది ఇరవై ఐదవ పెళ్లిచూపులు.

అమ్మ దుర్గమ్మ పెళ్లిళ్ల పేరయ్య రాజనాలతో శారదను చూడడానికి వచ్చాడు.

అందరూ ఆశీసులయ్యాక - “మీరేం చేస్తుంటారు?” అని శారద తండ్రి రాజురావు సుందరాన్ని అడిగాడు.

“నేను బ్యాంకు మేనేజర్గా చేస్తున్నాను.”

“మా అబ్బాయికి జీతం దెబ్బె వేలకు పైగా వస్తుంది.” అంది దుర్గమ్మ.

“పీళకు స్థిరాస్థలు కూడా బాగానే ఉన్నాయి.” అన్నాడు రాజనాల.

మంచి చెడ్డ మాట్లాడుకున్నాక “అమ్మాయిని పిలిపించండి” అన్నాడు రాజనాల.

శారద వచ్చి సుందరం వాళ్లకు ఎదురుగా కూర్చుంది.

“అమ్మాయి బాపు గీసిన బొమ్మలా వుంది!” అంది దుర్గమ్మ.

“మీరక్కడ పని చేస్తున్నారు?” అన్నాడు సుందరం.

“ప్రైవేట్ కంపెనీలో సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్గా పని చేస్తున్నాను.” అంది శారద.

“ఎద్దు! ఒకసారి అటు ఇటు నడువమ్మా!” అంది దుర్గమ్మ.

శారదకు ఎక్కడలేని కోప
మొచ్చింది కానీ... ఎదురుగా
జయమ్మ ‘శాంతం’ అని కళ
తోనే చల్లబరిచింది.

శారద చెల్లెలు నీరజకు...
తమ్ముడు మౌషమ్యకు కూడా
ఇది నచ్చలేదు.

శారద లేచి అటు ఇటు నది
చింది.

“నీ కాళ్లకు లోపం వుందని
కాదు నీ నడక చూడాలని,
నీ నడక హంస నడకలా
వుంది!” అని పొగిదింది
దుర్గమ్మ.

“ఇకపోతే!” అన్నాడు
రాజనాల.

“అగంది! నేను సుందరం
గారితో ప్రత్యేకంగా మాట్లా
డాలి.” అంది శారద.

“సరే!” అంది దుర్గమ్మ.

శారద లేచి ఒక గదిలోకి వెళ్లాడ సుందరాన్ని
“రండి” అని ఆ గదిలోకి తీసుకెళ్లారు నీరజ,
మౌషమ్యలు.

వాళ్ల వెనకాలే వెళుతూ గడవ తట్టుకుని
పడిపోబోయాడు సుందరం.

“కాబోయే బావగారు నెమ్ముది...” అంది
నీరజ చిలిపిగా!

ఆ గదిలో రెండు కుర్చీలు ఎదురెదురుగా
వేసి వున్నాయి మధ్యలో టీపాయ్ ఉంది.

“తీసుకోండి!” అని ప్లేట్ అందించింది
శారద.

“అభై! నేను మైసూర్ పాక్ తినను.”

“మైసూర్ పాక్తో పాటు పాలకోవా కూడా
వుంది మీకు కావలసింది తీసుకోండి” అన్నాడు
మౌషమ్య.

ప్లేటును ఒడిలో పెట్టుకుని పాల
కోవాను చేతిలో పట్టుకుని తింటూ
మరో చేతిని తలమీద అదిమి
పట్టుకున్నాడు.

కీంకరి రహస్యం

మీరు ఒప్పినట్లు గానే ఓ మెజీపియన్
మంగారావుని తెస్తోని వచ్చాను నాక్కు!!

“స్వీట్ పొలమారలేదు కదా?...” అంది శారద.

“అట్టే అదేంలేదు!” అని తలమీద చెయ్యి తీసేసాడు.

పెంటనే పెడస్తుల్ ఫ్యాన్ స్వీడును పూర్తిగా పెంచాడు మహేష్.

ఆ స్వీడుకు సుందరం తలమీద విగ్గ లేచి దూరాన పడింది.

ఆ సంఘటనకు బిక్కమొహం వేసాడు సుందరం.

మహేష్ వస్తున్న నవ్వును ఆపుకుని ఆ విగ్గ

తెచ్చి సుందరానికిచ్చాడు.

సుందరం దాన్ని నెత్తిన పెట్టుకుని-

“ఏం లేదు ఇటీవలే తిరుమల వెళ్లి వచ్చాను పెళ్లిచూపులకు గుండుతో వెళితే బాగుండదని నా స్నేహితుడి సలవో మేరకు నాటకాల కంపెనీ సుంది విగ్గ అట్టేకు తెచ్చి పెట్టుకున్నాను.” అని కవర్ చేసాడు.

“సరే ముందు గదిలోకి వెళదాము పడండి!” అంది శారద.

“బ్రతకుజీవుడా!” అని లేచాడు సుందరం.

సుందరం ప్రకృష్ట వచ్చి కూర్చోగానే “మాకు

ఈ సంబంధం నచ్చింది.” అంది దుర్గమ్మ.

“మాకు నచ్చలేదు!” అంది శారద.

“ఏమమ్మా?”

“నన్ను పరీక్షించినట్టే మీ అబ్బాయిని కూడా నా గదిలో పరీక్షించాను. ముందుగా గడవ దాటలేక పడబోయారు అంటే కళ్లు సరిగా కనపడవని తెలిసింది. మైసూర్ పాక్ లినడం రాలేదంటే దంతాలు సరిగా లేవని... మాటే మాటికి తలను సరిచేసుకోవడం చూసిన మాతమ్ముడు అది విగ్గులా ఉండని అనుమానం కలిగి కావాలనే పెడస్తుల్ ఫ్యాన్ స్వీడును పెంచడంతో విగ్గ రహస్యం కూడా బయటపడింది... వయసు కూడా నలభై పైన ఉన్నాయని మీ అబ్బాయి పనిచేసే బ్యాంకులోనే పనిచేసే నా స్నేహితురాలు సుశీల చెప్పింది....

అంతేకాదు మీ అబ్బాయికి ఇదివరకే పెళ్లియిందని ఆమెను మీరిద్దరూ వేధించి వేధించి చంపారని కూడా చెప్పింది.

మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకుని ఇంకొకరి గొంతు కోయాలని చూస్తారా?” అని ఎంతో అవేశంగా అరిచింది శారద.

అన్నీ బట్టబయలు అయ్యేసరికి మారు మాట్లాడకుండా సుందరం, దుర్గమ్మ, రాజనాల చెముటలు పట్టిన మొఖాలతో అక్కడినుండి చల్లగా జారుకున్నారు.

ముగ్గురు పిల్లలని చూసి జయమ్మ, రాజు రావులు ఎంతో గర్వపడ్డారు.

చీయద్దల కణం

కోలప్పల్ని ఉన్నవర్

“ఇదిగో.....ఇకడు.....” అంటూ ప్రైజ్ పక్కనే ప్రత్యక్షమయింది శేషగిరి దెయ్యం. దాన్ని చూస్తూనే “సారీ బ్రిదర్!” అంటూ తల దించుకున్నాడు అనందరావ్.

“రాత్రి అసలేం జరిగిందో నాకు గుర్తు లేదు... ఆ మైకంలో నిస్సేడో అనరాని మాట అన్నానట గదా! ప్లీజ్ నన్ను మన్నించు.”

శేషగిరి దెయ్యం ఒక్కొ అడుగే ముందుకి వేస్తూ అతన్ని సమీపించింది.

“సువ్ క్లమాపణ వేడుకోవాల్సింది నన్ను కాదు. నీ భార్యనీ! ఎంత తాగితే మాత్రం ఆ అమాయకురాల్సి ఎలా హింసించగలుగుతున్నావయ్యా! అసలామెని కొట్టడానికి నీకు చేతులెలా వస్తున్నాయి?” అడిగింది నిగదిస్తూ.

“తాగిన మైకంలో నేనేం చేస్తున్నానో నాకే తెలియట్టేదు బ్రిదర్!”

“మరి అలాంటప్పుడు తాగకపోతే ఏం? అసలు తాగాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చింది నీకిపుడు?” ఓ కుర్చీలో కూర్చుంటూ అడిగింది శేషగిరి దెయ్యం.

“.....”

ఇప్పుడానికి సంజాయిషీ ఏముంది గనక? అందుకే నోరు మొదపలేకపోయాడు అనంద రావ్.

“నేను చెప్పునా?” దెయ్యమే అడిగింది మళ్ళీ. అనందరావ్ మాట్లాడలేదు.

“తేరగా డబ్బీచీ పడుతుంటే... తిన్నగా కూర్చీలేక నువ్వులాంటి దుర్వసనాలస్సి నేర్చు కున్నావ్. మొన్న ఒకరోజు అజ్ఞాతరూపంలో

నేను మీ క్లబ్బుకొచ్చి తమరి నిర్వాకాలస్సి గమ నించాను. నువ్వెంతగా పతనమైపోయావో నాకర్చుమైంది.”

“.....”

“అందుకే అప్పుడే నేనోక నిర్మయాని కొచ్చాను.”

“ఏమిటి బావగారూ అది?” శకుంతల అడిగింది గాబరాగా.

“ఇన్నాళ్లూ జరిగిందేదో జరిగిపోయిందమ్మా... నీ భర్త ఇలా పతనమైపోవడానికి కారణం ఈటి మనిసే. అందుకే నేనింక అతన్నో రేసులు ఆడించదలచుకోలేదు. ఇప్పటికే మీ దగ్గర చాలా దబ్బుంది కాబట్టి, దాన్నో ఇక నుంచి ఏదైనా వ్యాపారం చేసుకుని బ్రతకండి. మనిషునేవాడికి ఏదో ఒక వ్యాపకం ఉండాలి. లేకపోతే ఇదిగో ఇలాగే తయారపుతారు ఎవరైనా!”

గుండె జారిపోయింది అనందరావ్కి శేష గిరి దెయ్యం అలా అనేసరికి.

“ప్లీజ్ బ్రిదర్! అలా అన్నాడ్. అంత మాట అన్నాడ్. ఈ క్లబంనుండి నేను తాగుడూ, పేకాటూ అలాంటి వ్యసనాలస్సి మానేస్తాను. కావాలంటే కాబ్బోరామీద ఒట్టు. అంతేగానీ, నాతో రేసులు ఆడించటం మాత్రం మానె య్యాద్దు. నా భార్యాపెల్లల నోటి దగ్గర కూడు చెడగొట్టోద్దు...ప్లీజ్!” అన్నాడు దానికేసి దీనంగా చూస్తూ.

కష్టపడకుండా ఓ ప్రవాహంలా వచ్చి పడుతున్న లక్ష్మలాది రూపాయిల ఆదాయానికి అడ్డు కట్టి పడటోతుంది అంటే ఎవరికి మాత్రం బాధ

జరిగిన కథ: శ్రీనివాసరావు మేనల్లుడు అప్పారావు. శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అడ్డెకుండటానికి ఎవరొచ్చినా ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని, భయపెట్టి వెనక్కి వెళ్లిపోయేట్లు చేస్తుంటాడు అప్పారావు. అప్పారావు స్నేహితుడు నరహరి, ఐదియాలకోసం అప్పారావుకి ‘కామెడీ దెయ్యం’ అన్న నవల ఇస్తాడు. అది చదవటం మొదలెడతాడు అప్పారావు.

-ఇక చదవండి...

కలక్కుండా ఉంటుంది?

శేషగిరిదెయ్యం కళ్లు చికిలించి అదోలా చూసింది ఆనందరావ్ కేసి.

“నిజం బ్రహ్మ! నిజంగానే ఈ క్రణం నుంచి పేకాటా, తాగుడు పూర్తిగా మానేస్తాను. కాష్యోరా మీద ఒట్టంటున్నా? ఒట్టు తప్పితే కాష్యోరా పీక్కు తినదా?” అన్నాడు ఆనందరావ్ కళ్లల్లో భయం తొణికినలాడుతుండగా.

తన మాటలమీద నమ్మకం లేకనే అది అలా కళ్లు చికిలించి చూస్తోందని అనుకున్నాడతను.

అతని మాటలకి శేషగిరి దెయ్యం వికటాట్ట హనం చేసింది.

“పటువీ! నీ బోడి బెదిరింపులకి భయపడ్డానికి నేనేం మనిషిని కాను. ఇవ్వాళ్లితో మన రేసులూ బంద్ వాటితోపాటు నీ సకల వ్యసనాలూ బంద్! నీతో వ్యసనాలు మనిషించదానికి నీ బోడి ఒట్టే కావాలా నాకు?... నిన్ను కుక్కని కొట్టినట్టు కొట్టి నీతో అన్ని అలవాట్లూ మాన్మిం చగలను. అందుకే ఇందాక నువ్వ ఒట్టేస్తుంటే అంత నవ్వచ్చింది నాకు. ఇన్నాళ్లూ ఎందుకులే అపింస అని - నీయంతట నువ్వే మార్కావేమో చూద్దామని ఊరుకుంటూ వచ్చాను. కానీ నీ వ్యవహారం శృతి మించి పోయింది అందుకే నేనింక నా విశ్వరూపాన్ని

మిమ్మల్ని అభిమానిస్తూ వచ్చాను. కానీ, నువ్వు ప్పుడు నీ దుప్పువర్తనతో - నేనెంతో అభిమానించే అంటీగారికే మనస్తాపాన్ని కలిగి స్తున్నావు. అందుకే నేను నిన్నింక స్వేర్ చెయ్య దల్చుకోలేదు. ఈ క్రణం నుండి నువ్వ మళ్లీ పేకాట జోలిగ్గానీ, తాగుడు జోలిగ్గానీ, పరాయి స్ట్రీల జోలిగ్గానీ వెళ్లావో - నిన్ను నిర్మాక్షిణ్యంగా చంపేస్తాను. నీ భార్య మీద నువ్వ మళ్లీ ఎప్పుడైనా చెయ్య చేసుకున్నట్టు చూసానో నిన్ను ముక్కల క్రింద తరిగేస్తాను. ఖబడ్డార్....”

అంతకు ముందెవ్వుడూ దాని వికటాట్ట హసాన్ని అలకించి తిలకించి ఉండలేదేమో, ఆనందరావ్కి గుండె రుఱుమంది.

మనిషి వికటాట్టహసం చేస్తేనే కతోరంగా, భయంకరంగా ఉంటుంది. అలాంటిది దెయ్యం వికటాట్టహసం చేస్తే - ఇక వేరే చెప్పాల్నా?

“ఎ...ఎ....ఎందుకు బ్రహ్మర్ అలా నవ్వ తున్నారు?” అడిగాడు కించిత్ భయంగా.

“ఈ క్రణం నుండి మందూ, పేకాటా మానే స్తానని నువ్వ కాష్యోరా మీద ఒట్టు వేస్తుంటే నాకు నవ్వచ్చింది.”

“అంటే - నామాట మీద మీకింకా నమ్మకం కలగలేదన్నమాట. ఒట్టు బ్రహ్మర్” మీరు నాతో రేపు రేసులు అడించబం మానెయ్యకుండా ఉంటే, నేను మిగతా అలవాట్లన్నీ తప్పకుండా మానేస్తాను....ఒట్టు!”

“నేను నీతో రేసులు అడించదం మానేస్తే? - వాట్ విల్ యు దు దెన్?..” చెయ్యాడిస్తు అడిగింది శేషగిరిని దెయ్యం.

“నా అలవాట్లనీ ఇలాగే కంటిన్నా చేస్తాను. రోజుా తాగొచ్చి మీ ముద్దుల మరదల్ని చావ గొడుతా ఉంటాను.” బెదిరింపుగా అన్నాడు.

ప్రదర్శించాలనుకుంటున్నాను. నాకు తిక్క రేగసంతవరకే నేను మంచి దెయ్యాన్ని, తిక్క గానీ రేగిందో.... నాయంత క్రూయల్ డెవిల్ ఇంకెవ్వరూ ఉండరు ఈ యావత్ ప్రపంచంలో.”

శేషగిరి దెయ్యం పశ్చ నూరుతూ అలా అంటుంటే....

దాని ముఖ కవళికల్లో వచ్చిన మార్కుకి వెన్నుపూస లోంచి వఱకు పుట్టుకొచ్చింది ఆనందరావ్కి.

అయినా ఎలాగో కైర్యాన్ని

తెచ్చుకుని “అది కాదు బ్రహ్మర్.....” అంటూ ఏదో చెప్పబోయాడు.

“డోంటాక్ ఎనీథింగ్ మోర్!” అని శేషగిరి దెయ్యం గట్టిగా అరవడంతో నోరు మూసేను కున్నాడు ఆనందరావు.

“పోనీలే మంచివాడివి కదాని ఇన్నాళ్లూ నీ మీద భాత్పువాత్పుల్యాన్ని చూపిస్తూ వచ్చాను. అంటీగారూ, అంకుల్గారూ నిన్నా, నీ భార్యనీ అభిమానిస్తున్నారు కదాని - వాళ్లమీద నాకున్న అభిమానం కొద్దీ... గారవం కొద్దీ... నేనూ

అంటూ అతనికేసి ఉగ్రనేత్రాలతో చూసింది శేషగిరి దెయ్యం.

అగ్నిగోళాల్లా మందుతున్న దాని కళ్లని చూసి ఆనందరావ్ భయంతో స్నేహ తప్పి పడిపోయాడు.

◆ ◆ ◆

జడుపు జ్వరంతో ఓ వారంలోజుల పాటు మంచు పట్టిన ఆనందరావ్ ఎనిమిదోనాడు ఒకింత కోలుకున్నాడు.

జ్వరం అయితే తగ్గిందిగానీ, మనిషి మాత్రం బాగా సీరసించిపోయాడు.

మనసులోని బెదురు ఇంకా అలాగే ఉండి పోయింది.

శేషగిరి దెయ్యం మాటలు అతని చెవుల్లో ఇంకా ప్రతిధ్వనిస్తూనే వున్నాయి.

నిజంగా ఆ దెయ్యం అన్నంత పనీ చేస్తుందా?... తను గనక మల్లి ఆ వ్యసనాల జోలికి పోతే నిజంగానే తన తాట తీస్తుందా? నిజంగానే తనని చంపేస్తుందా?

మంచంమీద వెల్లకిలా పడుకుని రూఫ్ కేసి చూస్తూ అతనలూ అలోచిస్తూ ఉండగా -

“ఎంబాబూ! ఎలా వుంది వంట్లో?” అంటూ జగదీశ్వరి వచ్చింది అక్కడికి.

“ఫర్మాలేదాంటీ! జ్వరం పూర్తిగా తగ్గిపోయి నట్టి.” అన్నాడు ఆనందరావ్ నిదానంగా లేచి కూర్చుంటూ.

“పడుకో....పడుకో.....తోటకూర కాడలా అయిపోయావ్ బాబూ!” అంటూ అక్కడే వున్న ఓ స్కూల్ మీద కూర్చుంది జగదీశ్వరి.

‘అవనాంటీ!’ అన్నది కిచెన్లోంచి అప్పుడే ఆ గదిలో కొచ్చిన శకుంతల.

“నాలుగు రోజులు మంచి ఆహారం పెడితే అతనే కోలుకుంటాళ్ళే....”

రౌస్ రైతో-చేయకెలనుకుంటున్నాను! ఏకైకి మంచి రైత్తు చెక్కడండి!

శకుంతలతో అని - “చూడు బాబూ!” అంటూ ఆనందరావ్ కేసి తిరిగింది జగదీశ్వరి.

“ఎంటాంటీ?”

“నీ తల్లిలాంటిదాన్ని. నేనలా అంటున్నానని మరోలా అనుకోవద్దు జ్వరం పుణ్యమాని ఈ వారం రోజులూ నువ్ నీ అలవాట్లకి దూరంగా ఉన్నావ్. ఇక మీదట కూడా ఇంక ఇలాగే ఉండిపో. నా మాట విని.... మల్లి ఆ పాడు అలవాట్ల జోలికి పోవద్దు.”

“అలాగే ఆంటీ!” అన్నాడు ఆనందరావ్ తల వాల్యూకుంటూ.

“అలాగే అని తల ఊపగానే సరిపోదు బాబూ! నువ్ నిజంగానే ఆ అలవాట్లన్నీ మానుకోవాలి. శేషగిరి నీ మీద చాలా కోపంగా వున్నాడు. అతను ఎంత మంచివాడో అంత చెడ్డవాడు కూడా! నువ్ నిగ్రహస్తీ కోల్పోయి మల్లి ఆ అలవాట్ల జోలికి గానీ వెళ్లావంటే... అతను నిన్ను నిజంగానే చంపుతాడు.” అన్నది జగదీశ్వరి అతన్ని బెదిరిస్తూ.

‘గాడిదగుడ్డలే! ఏదో మాటవరసకి అన్నాడే తప్ప నిజంగా చంపుతాడా ఏంటీ?’ అని మనసులో అనుకుని “లేదాంటీ! నేనిపడు పూర్తిగా మారిపోయాను” అన్నాడు ఆనందరావ్ పైకి.

“మారితే మంచిదే నాయనా కానీ....” అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ ఆగి పోయింది జగదీశ్వరి.

దానిక్కారణం చేతిలో ఓ కత్తితో శేషగిరి దెయ్యం అక్కడ ప్రత్యక్షం కావడం.

“అదేంటి శేషు! ఎన్నడూ లేనిది కత్తి పుచ్చుకుని తిరుగుతున్న వేంటి?”

“ఆనందరావ్ ఎప్పుడైతే మాట తప్పుతాడో అప్పుడు అతన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా సరకటానికి.” శేషగిరి దెయ్యం చేతిలో వున్న కత్తిని అటూ ఇటూ తిప్పుతూ అలా అంటుంటే....

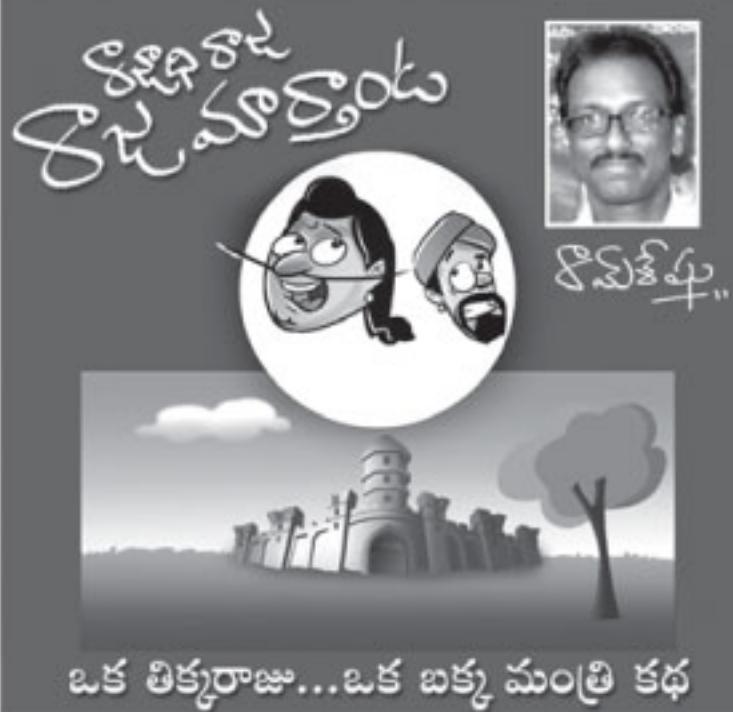
ఆనందరావే కాదు, శకుంతల కూడా భయం భయంగా చూసింది దాని దిక్కు అంటి దెయ్యం దిక్కు.

అప్పుకూర్ కోట్లు

ఏంట్రోర్మ్-ప్లెక్టోర్-త్రిస్ట్రె
గుర్తైప్పుతెక్కువ్! పెళ్ళి
చుప్పుఱి-కాస్ట్రోపోడ్క్రెస్సో!!

ఒక తిక్కరాజు...ఒక బక్క మంత్రి కథ

అంతలో జగదీశ్వరి అడిగింది.

“అదేంటి శేషు! అయితే నువ్వు నిజంగానే ఆనందరావ్ని చంపాలనుకుంటున్నావా?”

“ఉత్తినే ఎందుకు చంపుతానాంటీ? సక్రమంగా ఉన్నంతవరకు అతనికి ఏం ఫర్మాలేదు. కానీ, మళ్ళీ వక్రమార్గాలు గనక పట్టాడో - నా చేతిలో అయిపోయాడన్నమాటే. అదీ సంగతి.” తల ఎగరేస్తూ స్థిరంగా పలికింది దెయ్యం.

“లేదులే శేషు! ఆనందరావిపుడు మారి పోయాడు. ఇంక నుంచి కాదు... ఇప్పటి నుండి... ఈ క్షణంనుండి చాలా మంచిగా ఉంటాడు. ఏం బాబూ?...” అంటూ ఆనందరావ్ వైపు చూసింది జగదీశ్వరి.

“ఆఁ! ఆఁ... అంతే అంటీ....” అన్నాడు ఆనందరావ్ - బుద్ధిమంతుడిలా తల అడిస్తూ.

“ఎన్నావుగా శేషు! ఇంక నీకు ఆ కత్తితో అవసరం లేదు. దాన్ని అవతల పారేయు...” అన్నది జగదీశ్వరి.

“లేదాంటీ! అతని మాటలు నమ్మెద్దు. జస్తి నేను వచ్చేముందే అతను తన మనసులో ఏమ నుకున్నాడో తెలుసా?”

“ఏమనుకున్నాడు?”

“గాడిదగుడ్డులే... నిజంగానే చంపుతాడా ఏంటి? ఉత్తినే అలా అన్నాళ్ళే... ఏదో మాట వరసకి అంటున్నానే తప్ప నిజంగా నేనతన్ని చంపబోనని అతన్ని నమ్మకం...” అన్నది శేష గిరి దెయ్యం పత్తు పటుపట కొరుకుతూ.

“ఏం బాబూ... నిజమేనా?” జగదీశ్వరి ఆనందరావ్ దిక్కు చూస్తూ అడిగింది.

“ఇంచాక అలా అనుకున్న మాట నిజమే

గానీ అంటీ... ఇప్పుడు నేను నిజంగా మారి పోయాను.” అంటూ దెయ్యం వైపు తిరిగి-

“నిజం బ్రదరీ! నన్ను నమ్మండి.” అన్నాడు దీనంగా ఆనందరావ్.

“చూస్తాగా?!” అంటూ అదోలా తల ఎగరే సింది శేషగిరి దెయ్యం.

దెయ్యానికి రుడిసి ఓ పదిరోజుల పాటు ప్రాణాన్ని ఉగ్గబట్టుకున్నాడు ఆనందరావ్.

సకల వ్యసనాలకీ స్వస్తి చెప్పి ఇంటిపట్టునే ఉంటున్న భర్తని చూసి ఎంతగానో సంతోషించింది శకుంతల.

అతనిలో ఈ మార్పు శాశ్వతమే అనుకుని జగదీశ్వరి కూడా ఎంతో ఆనందించింది.

అదే విషయం భర్తతో కూడా చెప్పి ఎంతో సంబరపడింది.

“మన శేషు దయవల్ల ఆనందరావిపుడు పూర్తిగా మారిపోయాడండీ....పాపమా పిల్ల కష్టాలన్నీ గట్టిక్కాయి!” అనీ ఆమె అంటుంటే-

“పిచ్చి ఈశ్వరీ!” అంటూ నవ్వాడు హరి రామజోగయ్య.

“అదేంటలా అంటున్నారు?”

“లేకపోతే ఎలా అనమంటావే? ఓ పదిరోజులు బుద్ధిమంతుడిలా ఉన్నంతమాత్రాన అతను పూర్తిగా మారిపోయినట్టే అనుకుంటున్నావా? దుర్ఘాసనాలకు ఉండే ఆకర్షణశక్తి ఎలాంటిదో నీకు తెలియదీశ్వరీ! ఆ ఆకర్షణశక్తి మారాలనుకున్న మనిషిని కూడా మారనివ్వదు. నువ్వులాగే చూస్తూ ఉండు. రేపో మాపో అతను మళ్ళీ మొదటికి వస్తాడు.”

(పశేషం)

ఎక్కువ కెప్పికట్టి
చ్చన్నాత్తప్రభ్రాడండి
అడ్డుకెర్క

సుమ్మిల్చి ఫీలవ్వర్క
అదే విజసైత్త గది
గ్రౌనంచేగా అట్టుకొన్ని
లెవుమందినే!

గంభీ

ఇదెంటి ప్రాణ్యసర్వగాదు
మీరు నాచు టోతిసుకు,
చైవడమెంటే? - ప్రాణ్యస్తు
వోళ్లు తెచ్చివోళ్లగా!

ఏర్పాటుతెంది-
మీరిప్పుడు హింట్
స్థోడ్డుకెర్క

ఎదు!

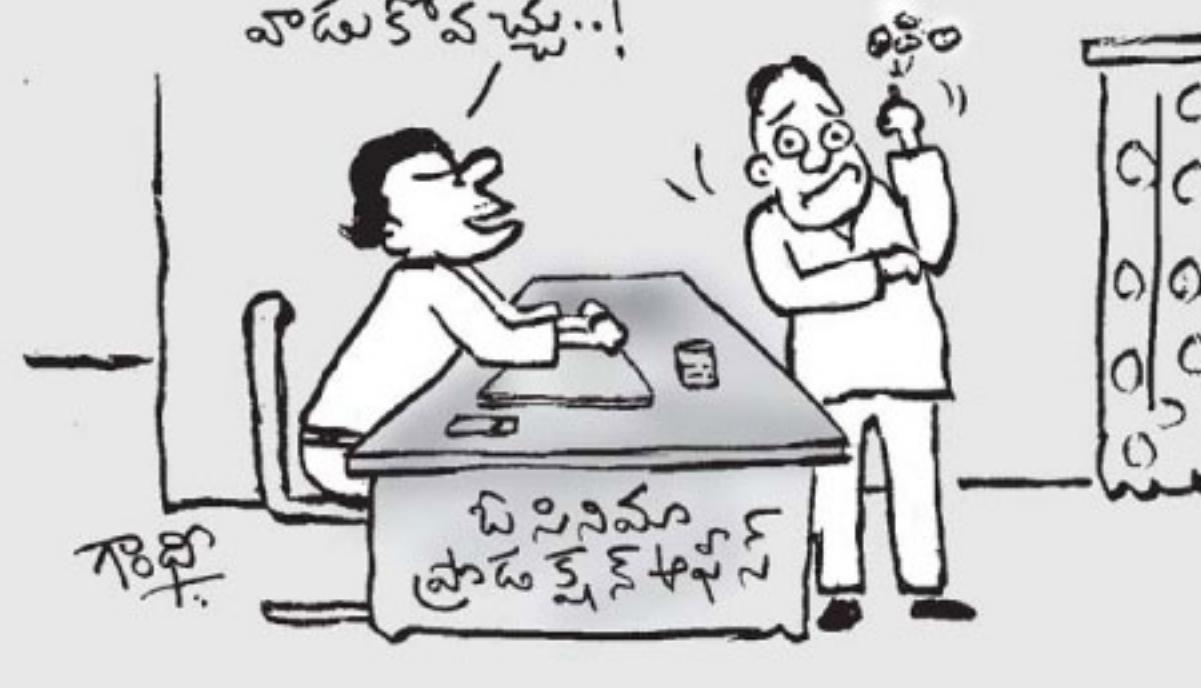
మీరిప్పుడు
స్థోడ్డుకెర్క!

ఒచ్చుకి ఈ ఉధ నా స్వంతం.. కౌన్సిల్
స్థోడ్డుకెర్కు లుది చి పారిక్కిఫిల్మ..
పాయండ్కెప్పుకట్టితయాను చేశాన్ని
అబధం చెపుతనే తీసుకుంటారు!

గంభీ

ప్రాణ్యసార్వగా అవటానం ఇస్తే
తన కౌరుని మన బ్రామపుడ్కున్ పస్సు
వాటుకోవచ్చు..!

గంభీ

చెప్పినమూడు కుడాను

అంతకు వించితే గతి

గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి
9908445969

“మధూ!... ఎంత సేపు క్రాష్ట దుష్టకు రావడానికి... టైం అయిపోతోంది.
త్వరగా రా!!” అరిచింది సుశీల.

“ఆఁ! ఆ... వస్తున్నా! ఎందుకలా అరుస్తావీ!... కొంచెం ఓపిక పట్టు” అంటూ
చక చకా పిచ్చుకలా మెట్లు దిగి వచ్చేసాడు.

అతని వంక చూస్తూ - “భలే ఉంది నీ వరస... ఎక్కడికైనా వెళ్లాలంటే అమ్మాయిలు
అలస్యం చేస్తారు. కానీ ఇక్కడ హస్యమేమిటంటే నువ్వు ఆలస్యం చేస్తున్నావు!...
ఏంటో ఈ రివర్స్ డ్రామా!!”

“భలే దానివేలే... నువ్వు ముందొచ్చి నన్ను మందలిస్తే ఎలా!... నీతో ప్రతీది ఆపదే!... ఇక
పద. అయినా ఏదో అప్పుడప్పుడూ గుళ్ళో కలినే ఆవిడ, మాట వరసకి వాళ్ళింటో నిశ్చితార్థానికి
రమ్మంటే వెళ్లడమేంటో నాకైతే ఏం అర్ధం కావడం లేదు...
కనీసం ఇంటికొచ్చి పిలవాలి కదా! ”అడిగాడు మధూ.

“సరే... సరే.... ఆవిడకసలే ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రం.
పైగా నిశ్చితార్థం కూడా తక్కువమందితో సింపుల్గా
చేస్తున్నారట.నా కూతురులాంటిదానివి.
ఇంటికొచ్చి పిలవలేదని అనుకోకుండా
రావాలి అంది. ఇక తప్పుతుందా” చెప్పింది
సుశీల.

“ఆఁ...ఆ! నాకు బాగా అర్ధ
మైందిలే... నీ సాంత పనులకి
సహాయకుడిగానూ, నీ మోత పను
లకి మోనేవాడిగానూ, రోత పనులకి
నీకు బోరు కొట్టకుండా ఉండటానికి గాను
నన్ను రమ్మని బలవంతంపెడతావే కానీ... ఎప్పుడైనా మీ
ఫ్రెండ్స్తో రిసార్ట్స్లో పార్టీలూ, గట్టాలాంటి వాటికి
మాత్రం ఒక్క దానివే చెంగున వెళ్ళిపోతావు. ఎప్పుడో
ఓసారి... రా! మధూ! అని ఒకటో అరో పిలుస్తారు
మేడంగారు... అయినా నాది పెద్ద మనసు. నేనలాంటివి
పట్టించుకోవడం లేదు. ఎందుకంటే నీతో రావడం నాకూ
ఇష్టమే... ఇక తప్పుడుగా మరి!!”

ఇద్దరూ నడవడం ప్రారంభించారు.

సుశీల నదుస్తూ - “నాకు తెలుసు మధూ! అవునూ...
నిన్న నేను చేసిన సున్నుండ తిన్నావు కానీ ఎలా ఉందో

ఒక్క మాట కూడా చెప్పలేదేం.”

“ఏంటి?... ఏకంగా టాపిక్ మార్చేసావు.
అయినా ఏంటీ చెప్పేదీ... అ సున్నుండ బాపుం
దన్నానుకో మరోటి తినమంటావు. పోనీ
బాలేదంటే... అవునా అది సరిగా కుదర
లేదేమో... పోనీ ఇంకోటి తిని చూడు ఎలా
ఉందో అంటావు. అందుకే నేనేం అనలేదు.
దాంతో తినే బాధ లేకుండా పోయింది...”
చెప్పాడు నవ్వతూ.

“సారు ఇలాంటి వాటిలో మేటి... చిక్కక
తప్పించుకోవడంలో తమకు తమరే ఘనా
పాటి. అవునూ... ఇందాక నువ్వు రావడం
అలస్యం చేయడంతో నిన్ను కడగడంలో అన
లుది అదగడం మర్చిపోయాను. ఈ రోజు
సాయంత్రం నాకు ఓ ఇంటర్వ్యూ ఉంది. రేపు

అమెరికాలో... మంచి అందులు - అందమైన తెలంగాణ అమ్మాలు

కామెడీ పెళ్ళకి సీలియన్ డెడ్ లైన్...

బెటలించసి పెద్దలు - సాయం చేసే ప్రాంతీశ్వర్...

బ్యాంకు బ్యూలెస్ట్ క్రెడిట్ కార్యాలయ, కారు, అందం, తెలివి,

మంచితనం ... అట్టో అస్త్రి ఉన్నాయి...

తానీ ప్రేమికుడి నోట్లో రాష్ట్రాన్ని ఉన్నాడు.

నవ్వులతో ముంచెత్తడానికి సీలియల్

రూపంలో వస్తున్నారు....

ఇందు - చందు

వివరాలు వచ్చే సంచికలో...

మా తమ్ముడు వస్తున్నాడు. వాడి పుట్టిన రోజు కూడా రేపే కాబట్టి... రెండు ప్రీతీలు కొని తెచ్చుని దబ్బులిచ్చాసుగా... అవి తిరిగిచ్చేయి”

“అదేంటి! ఎందుకనీ మనీ రిటర్న్ అడుగు తున్నావు?”

“ఎందుకా! నీకు కలర్ బ్లయిండ్ నెన్... అదే ఎరువూ, నీలం రంగుల్లో నీకు తేడా తెలియదు కదా! అదే ఇప్పుడు హతాత్మగా గుర్తొచ్చింది.

“చంపావుపో!... నాకు కలర్ బ్లయిండ్ నెన్ ఉండని దెప్పుతున్నట్టనిపిస్తోంది నాకు... అయినా నీకు కూడా దగ్గరవేం కనిపించవ కదా! నిన్న సూపరుమార్కెట్లో సరుకులూ, రైతు బజార్లో ఆకుకూరలూ ఎంచుకోవడంలో నేనే సహాయపడ్డాను. మరిచిపోకు!” ఉక్కోషంగా చెప్పాడు.

“నేను సరదాగా అన్నాను. ఇందాక నువ్వు అన్నదానికి చెల్లు. ప్లీజ్ డోంట్ మైండ్. ప్రీతీలు నువ్వే కొని తీసుకురా ప్లీజ్! ” చెప్పిందామె బ్రతిమాలుతూ.

“సరే ఇక అపు! ఆగు!!” చెప్పాడు.

“ఎందుకూ?!! ఇంకా కోపమా?”

“కాదు! మనం వెళ్లాల్సిన ఫంక్షన్ ఇదే...” చెప్పాడు సవ్వుతూ.

దాంతో, ఇద్దరూ ఫంక్షన్ ఇరుగుతున్న ఆ ఇంటి ముందు ఆగారు.

“అరె! సుశీల వచ్చేసావా! మీరు వస్తారని ఇందాకట్టుండి వాచీతో పేచి పడుతూ మరీ వేచి చూస్తున్నాం... అయినా పక్క వీధి నుండి రావడానికి కూడా ఇంత సేపా!? మనం రోజుా కలిసే గుళ్ళో చెప్పాను... భోను కూడా చేసాను.

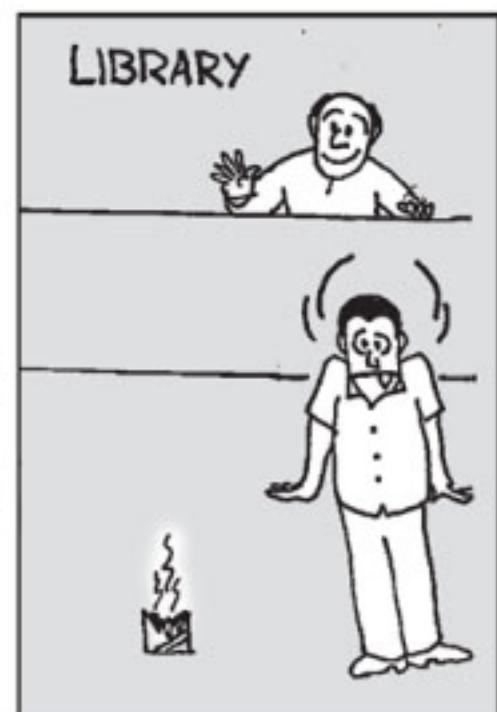
అయినా ఇంత లేటు. నిశ్శితార్థం అయ్యాక వచ్చారు. సరే లోపలికి రండి! ఇంకో వారంలో జరిగే పెళ్ళకి మాత్రం ఇలా చేస్తే ఊరుకునేది లేదు. సునామీయే సుమీ” చెప్పింది లక్ష్మీమ్మ.

“ఏం చేస్తాం పిస్తే! ఇంట్లో పనులు కంట్లో నలుసులా మారి నన్ను తేలిగ్గా ఉండనివ్వడం లేదు. అస్త్రి నేనే చూసుకోవాలి. మీరు ఈ మధ్య కాలసీకి వచ్చారు కనుక మీకు కొంచెం కొత్తగా అన్నిస్తుంది మరి” చెప్పింది సుశీల.

“ఒక్కక్షణం సుశీలా!” అని ఏదో పని గుర్తు వచ్చినట్టుగా... గబ గబా అక్కడ్చుండి వెళ్ళి పోయారు లక్ష్మీమ్మగారు.

ఆ తర్వాత, ఇద్దరూ జంటపై అణ్ణింతలు వేసి... భోజనం చేసి ఇంటికొచ్చేసారు.

◆ ◆ ◆

ఓ వారం తర్వాత, లక్ష్మీమ్మ గారింటో జరిగే పెళ్ళికి భార్యాభర్తలు ఇద్దరూ కలిసి కాస్తంత ముందే వెళ్లారు.

వారిని గుమ్మంలో చూస్తూనే ఎదురొచ్చి మరీ వారిని ఆహ్వానించిన లక్ష్మీమ్మ... ఆశ్చర్యంగా అటూ ఇటూ చూస్తూ - “ఏంటి సుశీలా ఇదీ! మీవారు రాలేదా?! ఈయన ఎవరు?” అడిగిందామె నవ్వుతూ అమె భుజంపై చేయి వేసి.

“పిస్సీ! ఏమంటున్నావు! ఈయనే మావారు... పేరు శేఖరం. మొన్న నాతో వచ్చింది మధు. మా ఇంటి మేడపై అద్దెకి ఉంటాడు. ఎక్కడికైనా వెళితే తోడుగా ఉంటాడని తీసుకెళుతూ ఉంటాను. అంతే!” చెప్పిందామె.

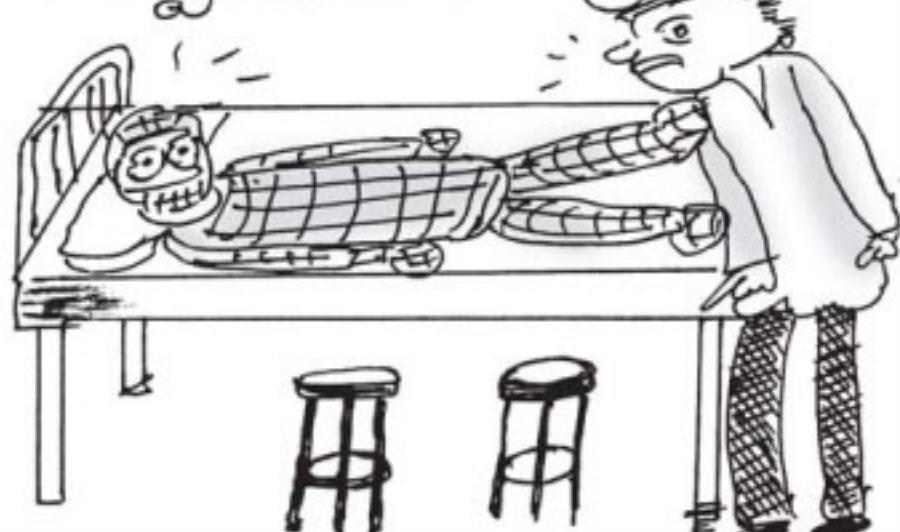
కానీ లక్ష్మీమ్మ మాటకి, గొంతులో వెలక్కాయ పడ్డట్టు... మాడు పగిలినట్టు అనిపించినా... ఏం చేస్తుంది నలుగురిలో తప్పక రాని నవ్వుని బలవంతంగా నవ్వింది సుశీల.

“ఏం అనుకోకు సుశీలా! కాలనీకి కొత్తగా వచ్చిన వాళ్లం... పైగా మీరిద్దరూ ముచ్చటగా మూడు వీధుల్లో కనబడేసరికి, రైతుబజార్లో కూరలూ, సూపరు మార్కెట్లలో సరుకులు కలిసి కొనడం చూసేసరికి, అలా అనుకున్నాను. నువ్వు ఏమీ అనుకోకమ్మా!” చెప్పింది లక్ష్మీమ్మ.

“సరేలే పిస్సీ...” అని అమెతో అనేసి పక్కకు వచ్చేసింది.

“ఏదో తోడుగా ఉంటాడని ఆలోచించాను. కానీ అదే పేడులా గుచ్చుకుంటుందని అనుకోలేదు. ఓ క్రణం పేడ కంపులా తోచింది. ఈ విషయం మాడిన వద వాసనలా వాడ వాడలా విస్తరిస్తే నా మాడు పగిలేది. నీ గూడు చెదిరింది పాట మిగిలేది. గాడ్ ఈజ్ గ్రేబి! మా వారు మేడ్ మేన్ అప్పలేదు. నేను ఏదో బజారుకి వెళ్లి నప్పుడూ... బయటికి వెళ్లినప్పుడూ తోడుగా ఉంటాడని రమ్మనేదాన్ని కానీ... అది చూసేవారికి ఇలా అనిపిస్తుందా! నిజం నాకు తెలుసు! కానీ సమాజానికి తెలియదుగా! వారికి ఏది కన్నిస్తుందో అదే నమ్ముతారు! కనుక ఎపరికి వారు ఎపరితో ఎంత వరకూ అనేది కొంచెం విచక్షణతో నిర్ణయించుకుని కొనసాగాల్సిందే... లేదంటే నాలాగే నలుగురిలో కొంత ఇబ్బందికి లోనుకావాల్సిందే మరి మనసులో గొఱుక్కే వటం నా రచయిత చెవులకే సోకింది.

మలో సిగ రెట్లును కుని లభ్య
బూంఱును నూట్లు పెట్లుకుని
మయ్యించాలు మొట్లు

రాఫింగ్ పెట్

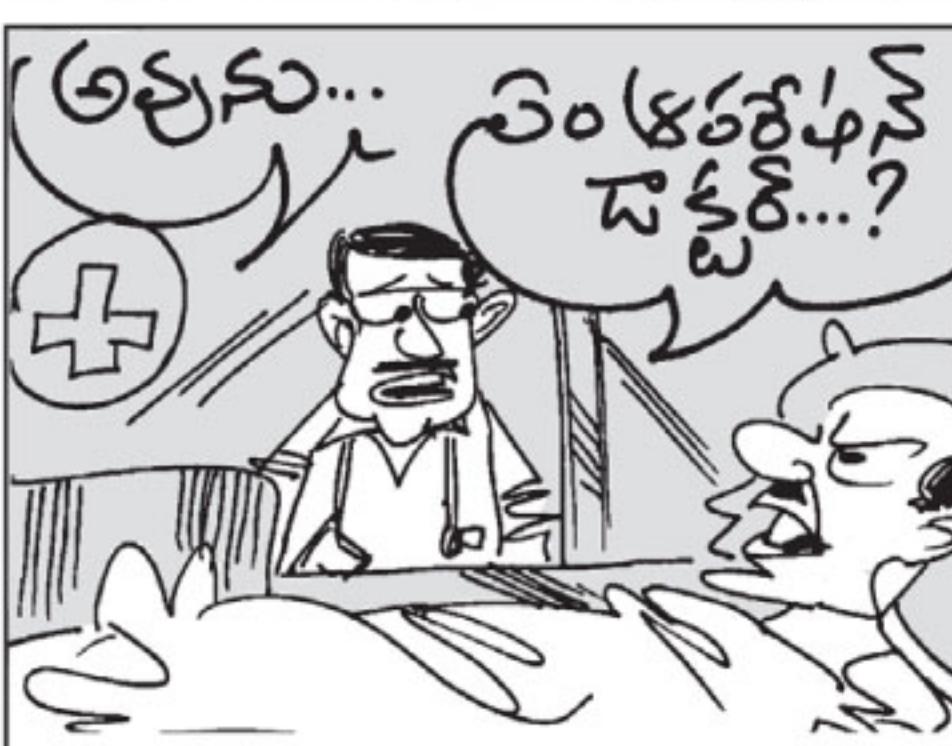
టెచ్చిక్

ఇష్టమునొకు కూత్తరకు
‘ప్రపటేట్ నేయాబ్బున్నిరి?

టెలుకు... టింక్షర్ ద్రెప్పు...
పెట్టడ్డు...?

ప్రపటేట్ గము...
ఎప్పుడు చేస్తున్నికు... లోచెస్తు
న్నికు... ఎంపుక్కుచేస్తున్నికు...
క్రూట్రు నీకు ముందే... తెలిసి
పాచితుండ్రుయ్యు...!!!

తర్వార్తలు కథలు

గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి-9908445969

చొక్క సెంటిమెంటు

తర్వార్త ప్రింటింగు ప్రైస్‌ను ఓనరు. జీతం పెంచమని అతని కింద పనిచేసే సుబ్బారావు ఎప్పుడొచ్చినా... అతనికి ఓ కథ చెప్పి... దాని ముగింపు చెప్పే జీతం పెంచుతానంటుంటాడు. ఇప్పుడు కూడా ఓ కథ చెప్పడం ప్రారంభించడంతో...

సుబ్బారావు వినసాగాడు-

“అడగాలా వద్దా!... ఆ అడిగేస్తే పోలా!... అయినా నా స్నేహితుడేగా!... ఎందుకు మొహమాటం అని మనసులో అనుకుని-

“చూడు శేఖరం! మనం అవార్డ్ ఫంక్షన్ కోసం మొన్న విశాఖ నుండి బయలుదేరి త్రిపులో నిన్న చెన్నె వచ్చాం. ఆ తర్వాత అవార్డ్ ఫంక్షనుకి వెళ్ళాం. నిన్న టి.సగర్లో ఓ రచయితగారిని కలిసి ఉరంతా చూసి వచ్చాం. ఇప్పుడు మళ్ళీ విశాఖ వెళ్డదానికి గాను రైలులో ఉన్నాం. అంటే గత మూడు రోజుల నుండి మనం కలిసే ఉన్నాం... అయితే నేను గమ నించినదాన్ని బట్టి, ఈ మూడు రోజులూ ఈ నీలం గళ చొక్కతో తిరిగేస్తున్నావు...

ఎందుకలా? కనీసం ఉతికే వాడివో లేదో అని పించేది... పోనీ నువ్వు ఒకే చొక్క తెచ్చుకు నుంటే నన్నెనా అడగాల్సిందిగా! ఇచ్చేవాడిని. మరీ ఒకే చొక్కలో నిన్న చూడలేక చస్తు న్నాను” అడిగేసాడు మధు.

“భలే వాడివే! ఇదడగడానికి అంత ఇదై పోవాలా! నేను ఇలా ఆ చొక్క కావాలనే వేసు కున్నాను. అది ఓ సెంటిమెంటు. అందుకే అలా వేసుకున్నాను. కనుకే నాకు ఉత్తమ రచ యితగా అవార్డ్ వచ్చిందేమో!.. దీనిని ఉతక లేదు... ఇంకో రోజు వేసుకున్న అలాంటి అవసరం రాదు” చెప్పాడు.

“అవునా! ఎందుకని?” అడిగాడు మధు తెగ

ఆశ్చర్యపోతూ.

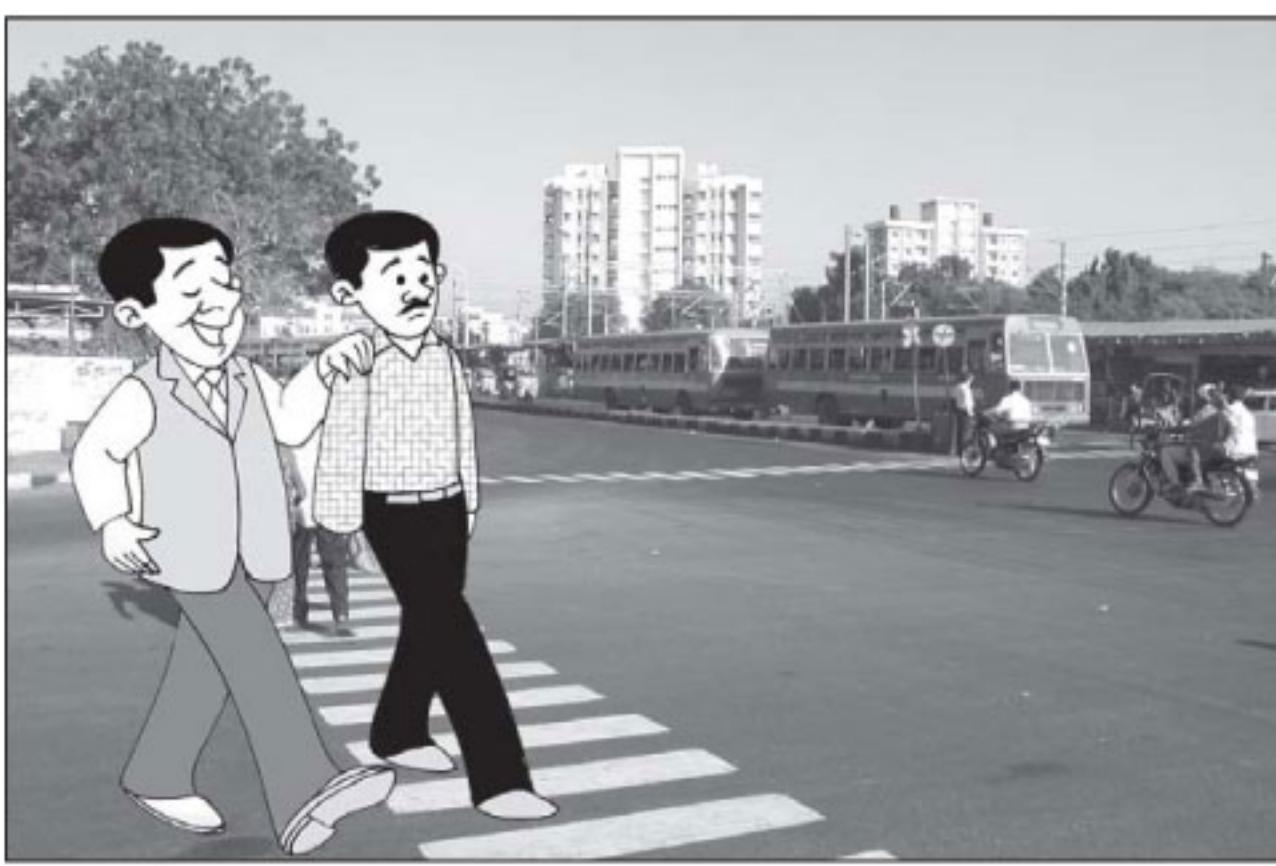
“అక్కడే ఉంది కిటుకు...” అని అసలు విషయం చెప్పాడు శేఖరం.

“అలాగా!... నీది గొప్ప సెంటిమెంటీ... నవ్వేసాడు” మధు.

అక్కడి వరకూ కథ చెప్పిన తర్వార్త, ఇప్పుడు చెప్పు! అతను ఆ నీలం గళ్ళచోక్కని మూడు రోజులు ఎందుకు వేసుకున్నాడు. అసలెలా వేసుకోగలిగాడు. పైగా ఇంకో రోజు కూడా వేసుకోవచ్చు అన్నాడు. అదెలా సాధ్య పదుతుంది. జవాబు ఇంచుమించుగా చెప్పినా నీ జీతం పెంచేస్తాను” చెప్పాడాయన.

“సింపుల్ సారీ! ఆ చొక్క అతనికి బాగా కలిసి వచ్చి ఉండాలి... దాంతో ఆ చొక్కనే వేసుకోవడం ఓ సెంటిమెంటుగా పెట్టుకుని, దానిని బలంగా నమ్ముతున్నాడు. అది అతని మూడుత్వం. అందుకే అలా వేసుకున్నాడు. కాక పోతే ఆ చొక్కపై ఎప్పటికపుడు అత్తరు చల్లు తున్నాడు కనుక ఇక మాసినా వాసన రాదు. అందుకే ఇంకో రోజు వేసుకోవచ్చు అన్నాడు... అంతేనా సారీ!” అడిగాడు నమ్మకంగా.

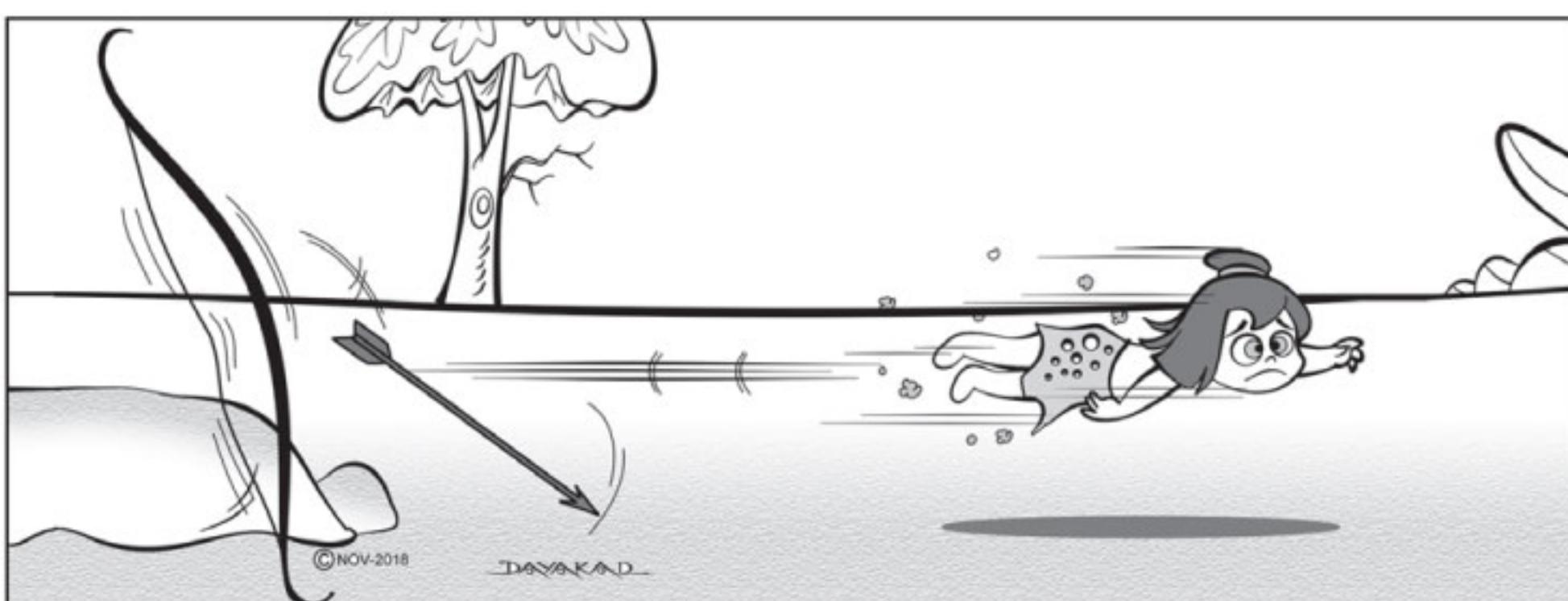
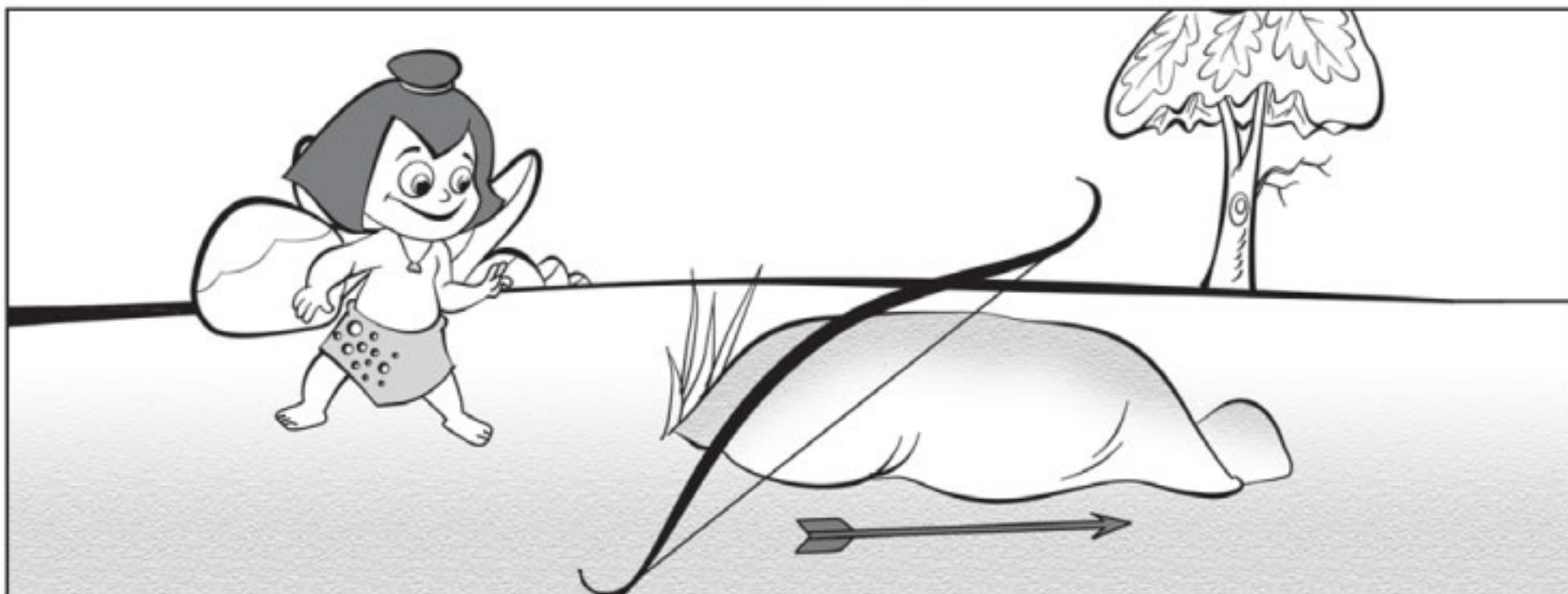
“కాదు తమరి బొంద! అతను వేసుకున్నది ఒకేలా ఉండే రెండు చొక్కలు. చొక్కకొనాలని బట్టల పొపుకి వెళ్తే ఒక చొక్కకొంటే మరొక చొక్క ఉచితం అన్నారట. అయితే అతని సైజు నలబైలో ఈ చొక్క చాలా నచ్చిందట. మిగతావి అంతగా నచ్చకపోవడంతో, ఒకే లాంటి నీలంగళ చొక్కలు రెండు టీసుకు న్నాడట. ఇది వరలో అలాగే ఒకేరకం చొక్కలు టీసుకుంటే కోర్చు కేసు గెలిచాడట. ఆ తర్వాత అయిన ఒకే రకం రెండు చొక్కలు అప్పుడు కొంటూంటాడట. అదీ అతని చొక్క సెంటిమెంటు. అంతేకానీ నువ్వున్నట్టు సెంటు కొట్ట లేదు. కనుక రెండు చొక్కలు ఉన్నపుడు ఇక ఉతకనేల. అలాగే అది రెండో చొక్క కనుక ఇంకో రోజు వేసుకోవచ్చు అన్నాడు. నువ్వు చెప్పలేక పోయావు కనుక ఈ సారి కూడా నీ జీతం పెంచడం జరగదు” అని తర్వార్త చెప్పగానే, “మీ తర్వాత మీదే కానీ నా తరపు అర్ధం చేసుకోరు కదా” అని తల గోక్కుంటూ అక్కడున్నంచి నీరనంగా వెళ్లి పోయాడు సుబ్బారావు.

DAYAKAD

నిరీ

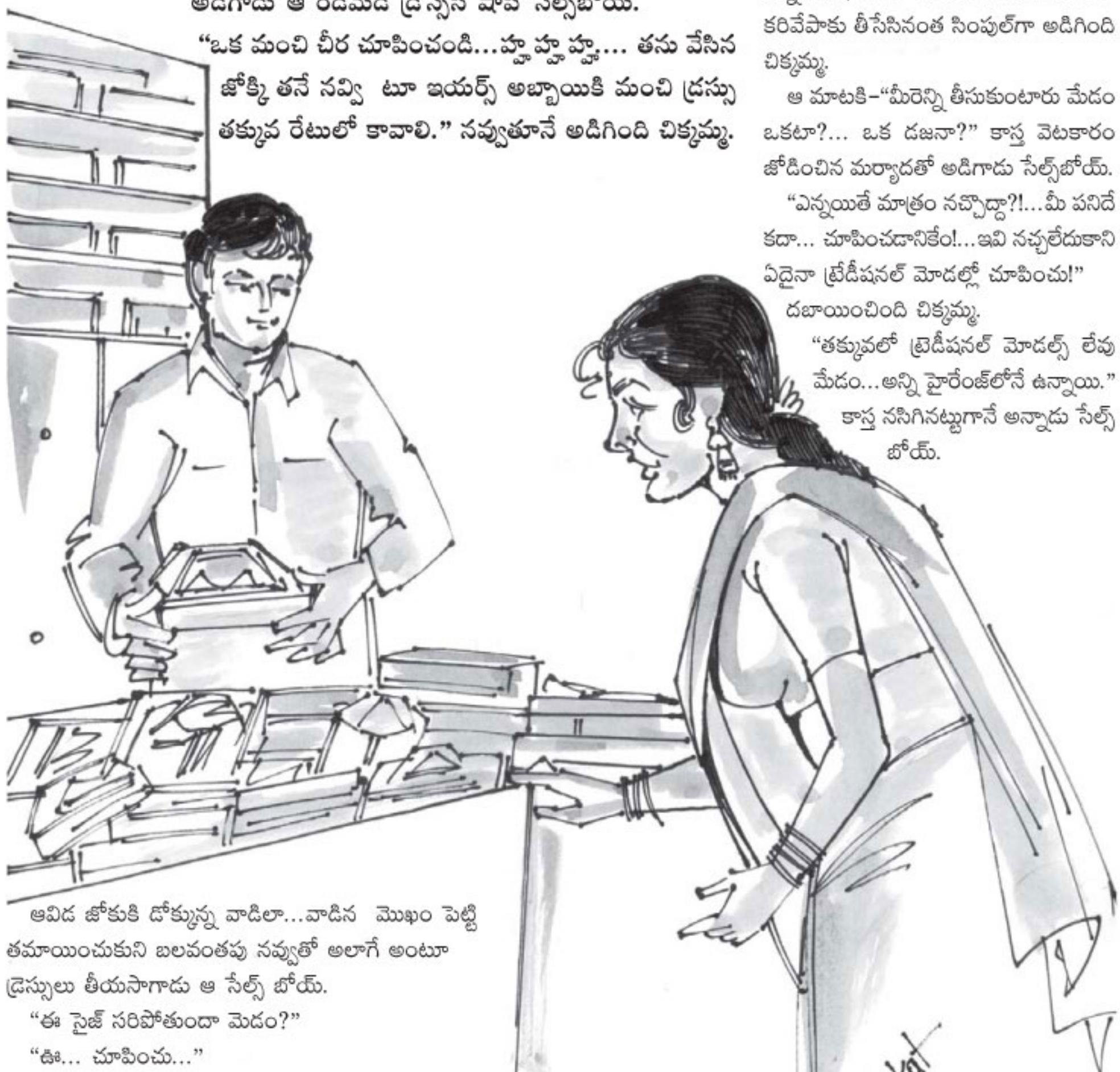

అష్టర్మీట్రుక్... ల్రోట్రుక్...

వి.నాగరాణ
9440339098.

“నమస్తే మెడం చెప్పండి ఏం చూపించమంటారు?”
అడిగాడు ఆ రెడీమేడ్ డ్రెస్సున్ షాప్ సేల్స్ బోయ్.

“ఒక మంచి చీర చూపించండి...హూ హూ హూ.... తను వేసిన
జోక్కి తనే నవ్వి టూ ఇయర్స్ అబ్బాయికి మంచి డ్రెస్సు
తక్కువ రేటులో కావాలి.” నవ్వుతూనే అడిగింది చిక్కమ్మ.

అవిడ జోకుకి డోక్కున్న వాడిలా...వాడిన మొఖం పెట్టి
తమాయించుకుని బలవంతపు నవ్వుతో అలాగే అంటూ
డ్రెస్సులు తీయసాగాడు ఆ సేల్స్ బోయ్.

“ఈ సైజ్ సరిపోతుందా మెడం?”

“డిః... చూపించు...”

“అది త్రీఫార్ట్...అది హాఫ్ షార్ట్... ఇది పొంట్... ఇది హాజరి...” అంటూ చిక్కమ్మ ముఖ
కవలికల్ని గమనిస్తూ డ్రెస్సువెంట డ్రెస్సు చూపిస్తూనే ఉన్నాడు

చిక్కమ్మకి ఏదైనా చిక్కుతుందా లేదా అను
కుంటూ.

ఆలోచిస్తూ చిక్కమ్మ చూడడంలోనే అనంద
పదుతుందిగాని సెలక్టన్ మాత్రం చేయడం
లేదు.

డ్రెస్సులన్నీ తీసి ఒక ఇంతే... అన్నట్లుగా
చిక్కమ్మ ముఖం చూసాడు సేల్స్ బోయ్.

ఎదురెదురుగా నిలబడిన వారు ఒకరికొకరు
కనిపించనంత ఎత్తుగా కుప్పగా పోసిన డ్రెస్సు
లన్నీ చూసి, “ఇంకా లేవా? ఇంతేనా!!” కూరలో
కరివేపాకు తీసినంత సింపుల్గా అడిగింది
చిక్కమ్మ.

ఆ మాటకి—“మీరెన్ని తీసుకుంటారు మేడం
ఒకటా?... ఒక డజనా?” కాస్త వెటకారం
జోడించిన మర్యాదతో అడిగాడు సేల్స్ బోయ్.

“ఎన్నయితే మాత్రం నచ్చిద్దా?!...మీ పనిదే
కదా... చూపించడానికేం!...ఇవి నచ్చలేదుకాని
ఏదైనా త్రేడీపనల్ మోడల్లో చూపించు!”
దబాయించింది చిక్కమ్మ.

“తక్కువలో త్రేడీపనల్ మోడల్ లేవు
మేడం... అన్ని పైరేంజలోనే ఉన్నాయి.”
కాస్త నసిగినట్టుగానే అన్నాడు సేల్స్
బోయ్.

“తక్కువలో అంటే మాత్రం నచ్చితే రేటు పెట్టమా ఏంటే ఆ మాత్రం తెలీదా మాకు చూపించు!” కాన్త అధికారికంగానే అన్నది.

“సరే” అంటూ ఇదివరకు చూపించిన బట్టల గుట్టని సర్దడానికి పూనుకున్నాడు.

“ఇవి సర్దేదాకా చూపించవా!... మాకు టైం లేదు. అవి మేం వెళ్ళక సర్దుకో... మా పని ముందు కానీ...” కయ్యమంది.

“దేవుడా!” అనుకుంటూ వాటిని పక్క కొంటర్ పైకి తోసి... త్రైడీషనల్ డ్రెస్సులు చూపించడం మొదలెట్టాడు.

ఒకటీ... రెండూ... మూడూ... చూపిస్తూనే ఉన్నాడు.

“ఒకే!... ఒకే!!...” అంది.

“హమ్మయ్య!” గాలిపదిలాడు.

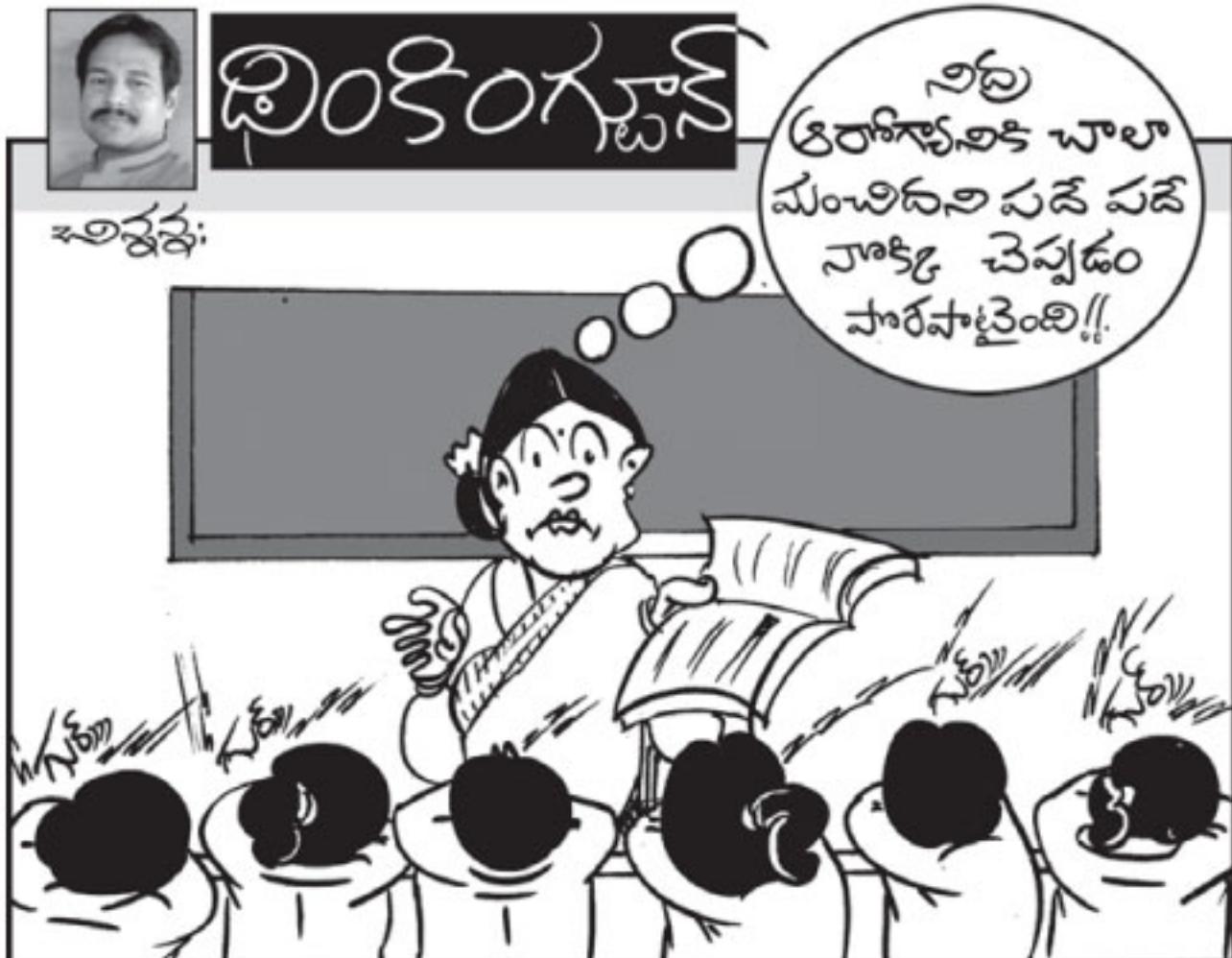
‘పోచవ్వతల్లి మెచ్చినట్లుంది’ మనసులో అనుకున్నాడు.

“ఈ డ్రెస్సు మాసిష్టర్ వాళ్ళ అబ్బాయి కోసం. తీరా తీసుకుపోయాక సచ్చలేదంటే, మళ్ళీ దీన్ని పట్టుకుని ఎక్స్పీంజ్ కోసం ఎవరు తిరుగుతారు... మా చెల్లికి పీడియోకాల్ చేస్తానుండు.” పోన ఆన్ చేసింది.

‘చచ్చాప్రా దేవుడా!... ఈవిడ చాల్సేదని ఇప్పుడు ఈ లైవ్ పెలీకాస్టా!’

ఓపికంతా కూడదినీకుని ముఖానికి ప్లాస్టిక్ నప్పు పులిమి సరేనన్నట్లు తలూపాడు.

ఇక పీడియోకాల్ మాటలెక్కువు... మతి

తక్కువ ముచ్చట్లు. సెలక్షన్ చేయడం అపేసి డ్రెస్సుల మీద వ్యాసరచన మొదలెట్టారు అక్కా చెల్లిల్లు.

అసలే బీ.పి. మీటర్ పెరుగుతున్న సేల్స్ బోయ్ ఇక ఉండలేక కోపాన్ని పరమశివుడు గరలాన్ని ఆపుకున్నట్లు గొంతులోనే ఆపుకుని-

“త్వరగా సెలెక్షన్ చేయండి మేడం!” అన్నాడు.

పీడియో ఘాటింగ్రో పడిపోయిన చిక్కమ్మ వెటకారపు నప్పుతో సరేనన్నట్లు తలూపింది.

ఏ పిల్లి ముహూర్తం చూసుకుని తుమ్మిందో గాని ఆవిడ పీడియోకాల్ కట్టపడం... చూపిం

చిన వాటిలోంచి ఒకటి ఎంపిక చేయడం... అది చూసి ఆనందాశ్వరాలతో సేల్స్ బోయ్ కల్లు జిగేల్సుని మెరవడం... అదే మెరుపు వేగంతో ఎంపిక చేసిన డ్రెస్సుని ఒనర్ దగ్గరికి బిల్ కోసం తీసుకెళ్ళడం... చక చకా జరిగి పోయాయి.

చిక్కమ్మ ఓనర్ దగ్గరికి వచ్చి ఆయన్ని చూస్తూ చిరునవ్వు నవ్వి-

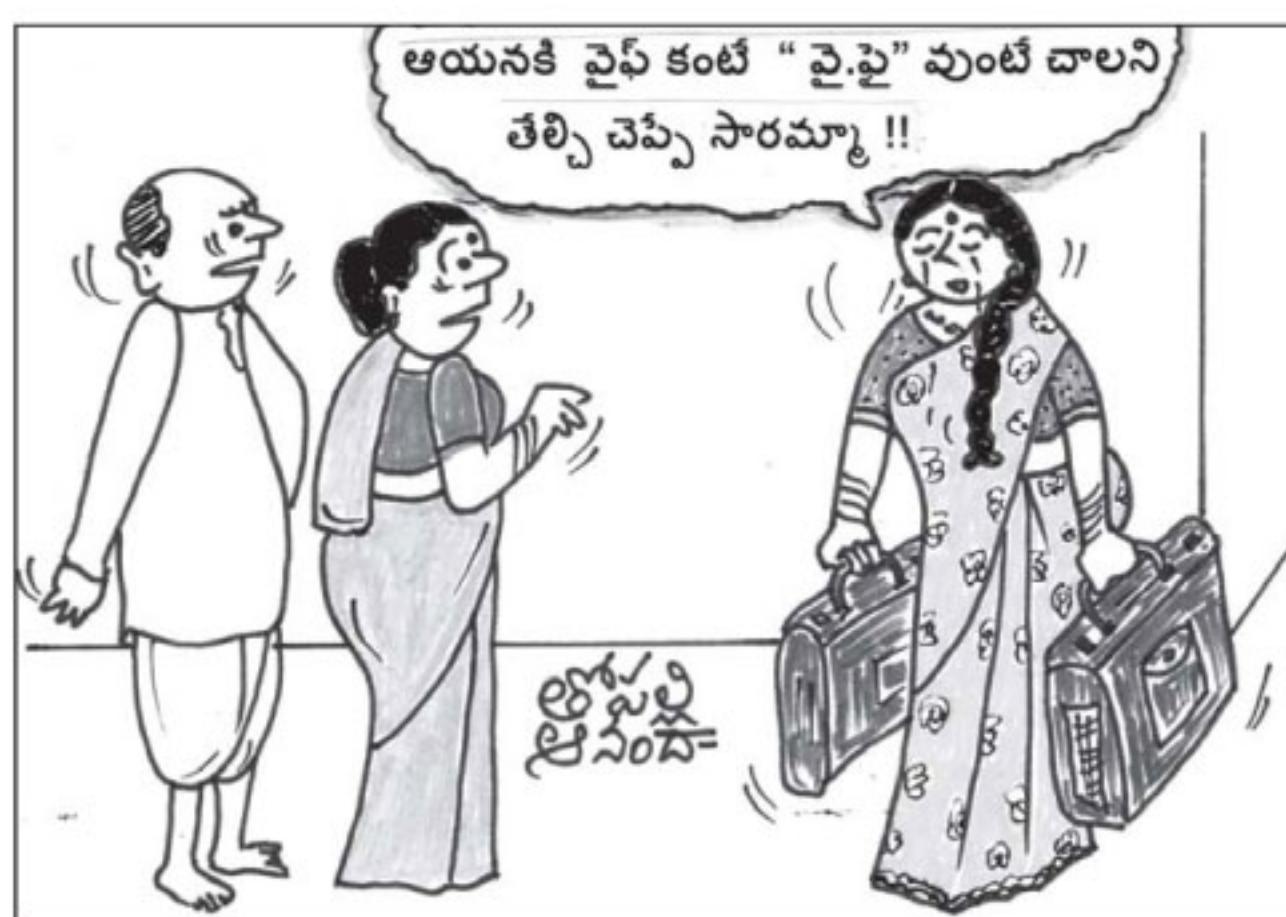
“ఒక్కటిమండి!... మా ఆయన మీ ఫ్రెండంటా... మీతో ఓసారి మాట్లాడతాన న్నారు” అంటూ ఆవిడ హస్టేండ్కి పోన కలిపింది.

“హలో బావా... అనామికా డ్రెస్సెన్ పొపు ఓనర్ నీ ఫ్రెండ్ అన్నాపు కదా!... మాట్లాడి డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఇప్పిస్తానన్నాపు కదా?... ఇప్పుడు నేను అదే షాపులో డ్రెస్ సెలెక్షన్ చేసా!... ”

ఆఁ!... ఏంటి?... మీ ఫ్రెండు షాపు అనామికా కాదా?... అయామికానా?... అది పక్క సంధులో ఉండా!!.... ఓ పిట్ట్!!!” అంటూ... రెప్పపాటులో పొపు బయటికి సత్రున పరుగె త్రీంది.

క్లాంలో జరిగిన ఆ సంఘటనతో షాపు ఓనర్ అశ్వరాజుర్కంగానూ...

పక్కనే నిలబడి గమనిస్తున్న సేల్స్ బోయ్ ప్రశ్నార్థకంగా మారిపోయారు.

పదానందం 3

కూర్చు: పోపూరి విశ్వనాథ్ - 9133197111

1		2		3		4
		5				
6	7			8		
	9	10				
				11	12	
		14				
		15	16		17	
18				19		

గత నెల సమాధానాలు

అడ్డం: 1.నాపచేను, 3.విజేత, 6.మిలమిల, 7.విదూషకుడు,

9.చాకు, 10.కాపలాదారు, 11. ఏడు, 12. పాము, 13. బోదకాలు.

నిలువు: 1. నారదుడు, 2.చేదు, 4.తమలపాకు, 5.స్వామివివేకానంద,

8.కుబేరుడు, 11.ఏకు, 12.పాలు.

అధారాలు

అడ్డం:

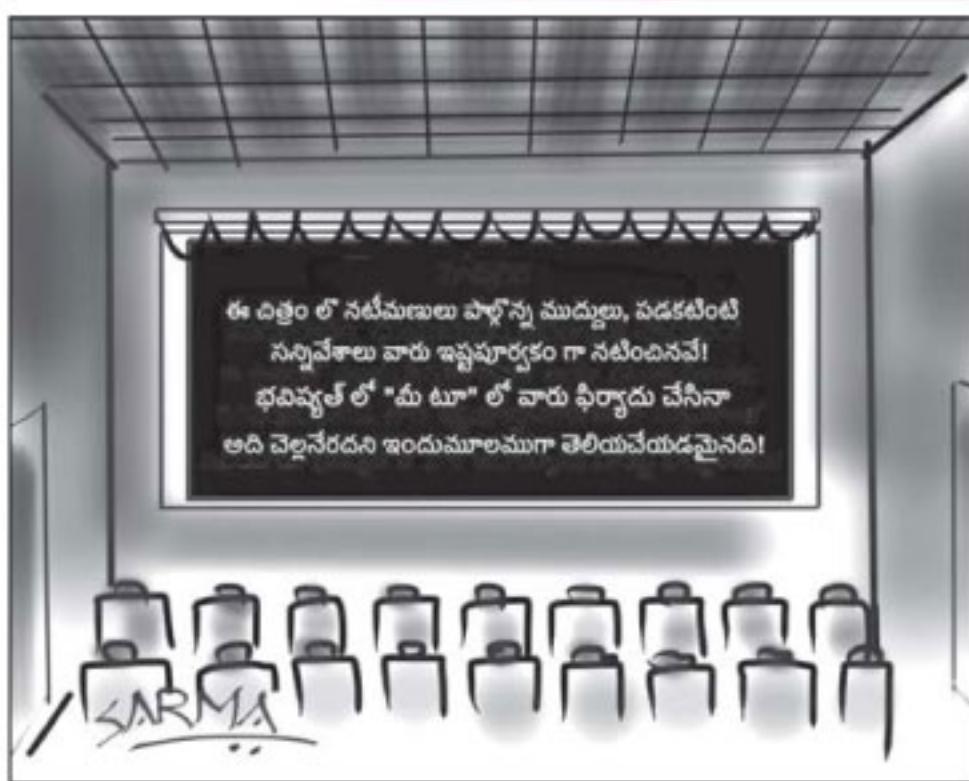
1. దిక్కులు ఎన్ని?... (3)
3. దేశానికైనా, పార్టీలోనైనా అత్యస్త పదవి (4)
5. సామెతలాంటిది తిరగబడింది. (3)
6.కు లేని దురద కత్తిపీటకెందుకు అని సామెత (2)
8. ఒకప్పటి చెన్నె పేరు- (4)
9. అడవారి అలంకారం అటునుంచి- (2)
11. శ్రీరాముని తమ్ముడు తడబడ్డాడు- (4)
13. ఆకాశంలో చల్లని వెలుగు- (4)
15. వాడుకభాషలో ముహూర్తం తిరగబడింది- (2)
18. పూజ తరువాత ఇచ్చేది- (3)
19. ఆకాశంలో అపశకునం అటునుంచి- (4)

నిలువు:

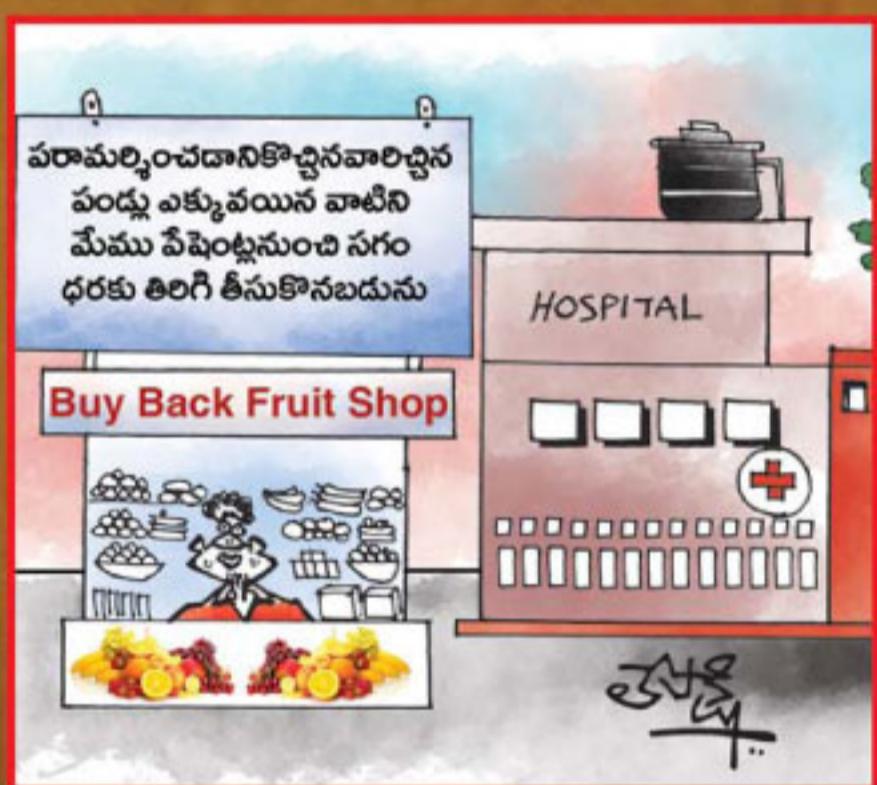
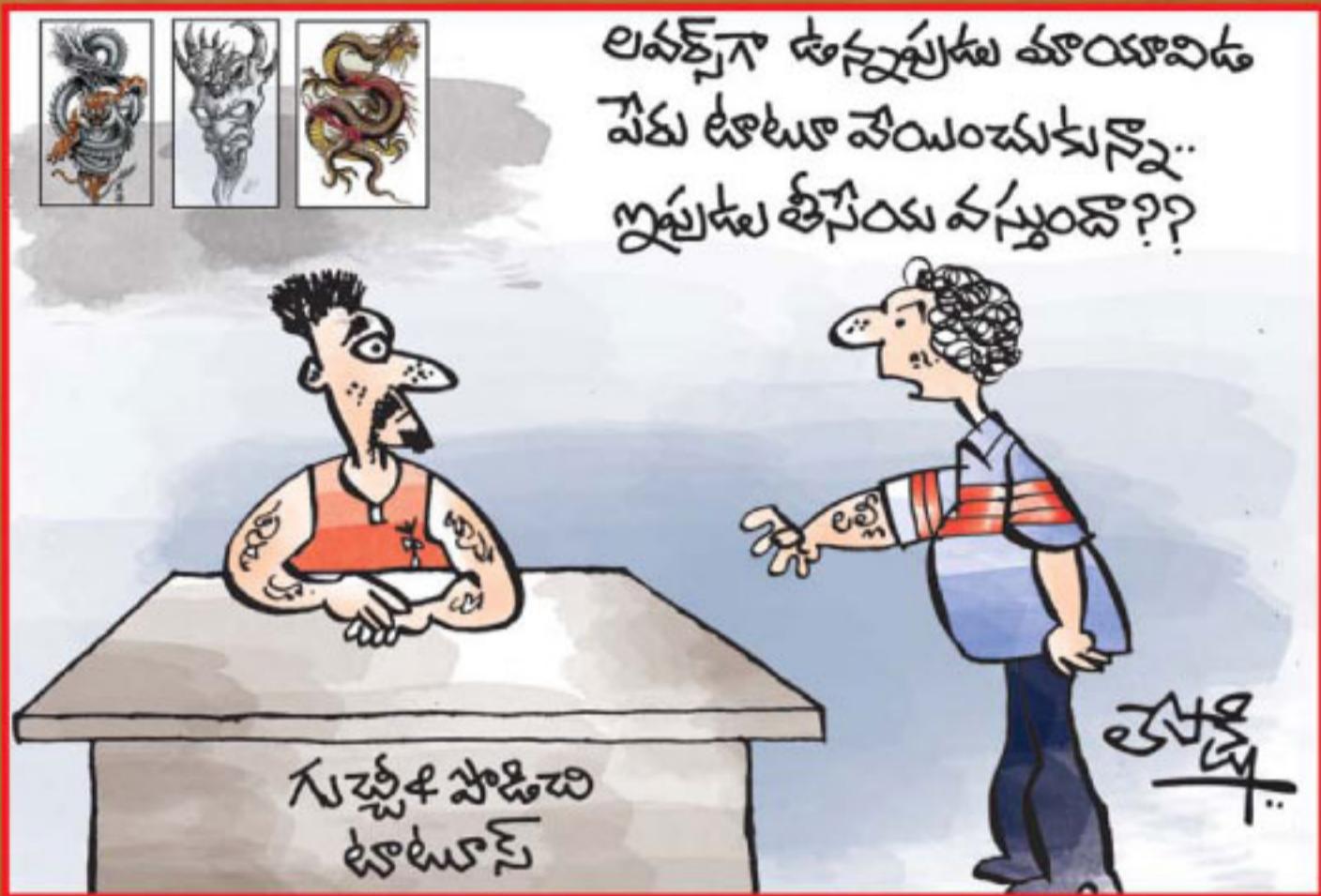
1. వేదికమీద అడేది- (3)
2. ఇంటికంటే.....పదిలం అని సామెత (2)
3. ఊరూ పేరూ లేనివాడు- (5)
4. 'దీపావళి రాక్షసుడు' పైకొచ్చాడు- (6)
7. జలుబు తోడిది- (2)
10. చలన చిత్రం- (3)
12. విక్రమార్యుని మంత్రి- (2)
13. తలక్రిందులైన జగత్తు- (3)
14. నేతకార్యాలు ముఖ్యసాధనం (2)
16. పాండపులు ఈ ఇంటిలో ఉన్నారు- (2)
17. రెక్కలలో ఉండేది (2)

మీ టూ....

SARMA

శ్వాస శ్వాస శ్వాస శ్వాస

with **Jaquar Taps**

Best Cartoon of the Month

Sambamurthy Enterprises
12-10-04, Convent Street,
Vijayawada-520 001.
fone: 0866-2563824, 9676444548